

KONTRA

Οι φράξιες του ΣΥΡΙΖΑ
μπροστά στη νέα
μνημονιακή συμφωνία

Με μοιρασμένους
ρόλους για την
εξαπάτηση του
λαού

ΣΕΛΙΔΑ 3

Κάλπικες
αυτοκριτικές και
ιδεολογήματα

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ο βρετανικός
λέων και ο
ελληνικός...
ψωραλέων

ΣΕΛΙΔΑ 16

Οι ασφαλιστικές
εισφορές πρέπει
να υπολογίζονται
με βάση τις
αποδοχές
των Κλαδικών
Συλλογικών
Συμβάσεων

ΣΕΛΙΔΑ 8

Επίσημο αίτημα σε
Λαφαζάνη-Τσιρώνη

Θα βάλετε τέλος
στο σκάνδαλο
Μελισσανίδη;

ΣΕΛΙΔΑ 13

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 824 - 29 Μάη 2015

www.eksegersi.gr

Παζαρεύουν το «κοστούμι» των νέων μνημονιακών μέτρων

ΣΕΛΙΔΑ 9

Scripta... Verba...

Αυτές τις τελευταίες ημέρες πριν από τη συμφωνία όσοι μπορούν να συμβάλουν ας το κάνουν. Όσοι δεν το επιθυμούν ας σιωπήσουν.

Αλέξης Τσίπρας

Το καταλάβετε ή θέλετε εκλογές με λίστα;

Να εφαρμοστεί κάθε δυνατή εναλλακτική λύση για να αποκτήσει η χώρα ισχυρή ρευστότητα και να επιτύχει διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, χωρίς τα οποία δεν είναι δυνατόν να χτυπηθούν υφιστάμενες τάσεις και να αναζωογονηθεί η οικονομία.

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Η Αριστερή Πλατφόρμα ως αποσμητικό στη βρόμικη τουαλέτα του ΣΥΡΙΖΑ και της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου.

Δε μιλάω για κούρεμα. Το κούρεμα είναι κακή λέξη, το έχουμε ξεχάσει. Ετσι κι αλλιώς ακόμα και το 2012 δεν τ'ονομάσαμε «κούρεμα», τ'ονομάσαμε "private sector involvement" (...) Εξορθολογισμός της διάρθρωσης του δημόσιου χρέους χωρίς κουρέματα και δραματικές αλλαγές.

Ιωάννης Βαρουφάκης

Εκφραστής της επίσημης γραμμής του ΣΥΡΙΖΑ στο θέμα του χρέους.

Αν συνεχιστεί η πιστωτική ασφυξία και τα πράγματα οδηγηθούν σε οριακό σημείο, ας μην έχει κανείς αμφιβολία ότι η πληρωμή μισθών και συντάξεων έχει απόλυτη προτεραιότητα έναντι των δόσεων των δανείων. Οι άνθρωποι είναι πάνω από το χρέος.

Απόφαση ΚΕ ΣΥΡΙΖΑ

Κάτι ηρωικό πρέπει να πει και η πλειοψηφία. Το μήνυμα προς τους δανειστές περνιέται διαφορετικά: επειδή δεν μας αρέσουν τα δραματικά διλήμματα, θα φροντίσουμε να κλείσουμε έγκαιρα τη συμφωνία, αλλά βοηθήστε λίγο κι εσείς.

Το προφανές είναι ότι το συνταξιοδοτικό σύστημα είναι συχνά υπερβολικά γενναιόδωρο, ότι υπάρχουν ακόμη πάρα πολλοί δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ επίσης θα πρέπει να εξεταστεί ποια διαρθρωτικά μέτρα απαιτούνται για να διασφαλιστεί μια βιώσιμη ανάπτυξη μεσοπρόθεσμα.

Ολιβιέ Μπλανσάρ

«Πίσω έχει η αχλάδα την ουρά», μας λέει ο επικεφαλής οικονομολόγος του ΔΝΤ.

Δεν εμπιστεύομαι κάποιον (σ.σ. Podemos) που δηλώνει ότι δεν είναι ούτε Αριστερά ούτε Δεξιά ή τη μια μέρα λέει ότι εμπνέεται από τον Τσάβες και την άλλη από τη Σοσιαλδημοκρατία.

Χαβιέρ Θέρκας

Σας θυμίζει κάτι η περιγραφή του ισπανού συγγραφέα;

ΡΙΠΕΣ

♦ «Κύριε Αυτιά, ο Τσίπρας είναι ένας ηγέτης παγκόσμιας ακτινοβολίας απ' αυτούς που γεννιούνται ένας κάθε εκατό χρόνια» ♦ Η αναπληρώτρια υπουργός, καθηγήτρια Θεανώ Φωτίου σάρωσε με μια ατάκα το σύνολο των γραφικών όλων των κομμάτων ♦ Ο Μιχελογιαννάκης μας στενοχώρησε λίγο με το επεικέες «ο Τσίπρας είναι λεβεντόπαιδο» ♦ Περιμένουμε επανόρθωση στην επόμενη εμφάνισή του στον Αυτιά ♦ Ο Παππάς ψιθύρισε στ' αυτιά των δημοσιογράφων πως Μέρκελ και Ολάντ έδειξαν πως θέλουν να βοηθήσουν την Ελλάδα «ακόμη και με τη γλώσσα του σώματος» ♦ Και δεν βρέθηκε ένας να τον ρωτήσει τι ακριβώς έκαναν και του έδωσαν αυτή τη βεβαιότητα ♦ Τι άλλο θ' ακούσουμε ακόμη; ♦ Τη μια μέρα ο Μπαρουφάκης δήλωσε πως «ξέρει πότε να φεύγει» ♦ Την επομένη πως δεν το κουνάει από το

υπουργείο του ♦ Κακό μεπλά έχει βρει με δαύτον ο Τσίπρας ♦ Αμα τον ξεφορτωθεί, όμως, θα έχει μάθει τη δουλειά «φύγε εσύ, έλα εσύ» ♦ Απαραίτητη σε κάθε αστό πρωθυπουργό ♦ Κρίκετ Ζαν Κλάουντ ♦ Ξέρετε ποιος είν' αυτός; ♦ Ο Ζαν Κλοντ Τρισέ, ο πρώην διοικητής της ΕΚΤ ♦ Τον μετονόμασε η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Παναγιώτα Κοζομπόλη-Αμανατίδη, που της ανατέθηκε να διαβάσει τα ονόματα των μαρτύρων που θα κληθούν στην Εξεταστική Επιτροπή για τα Μνημόνια ♦ Θεά ♦ Μη φανταστείτε ότι πρόκειται για καμιά εργάτρια, δικηγόρος είναι, «35 χρόνια στην Αριστερά», όπως αυτοβιογραφείται ♦ Ξεπέρασε ακόμη και μια τηλεμοντέλα που κάποτε της είχαν γράψει το όνομα της Ρόζας με λατινικούς χαρακτήρες κι αυτή διάβαζε «Ρόζα Λούξεμπουργκ» ♦ Η ατάκα θεατή στην παράσταση της ανοικείωσης, που «έγραψε» ♦ Όσο κα-

λύτερος είναι ο παπάς της γειτονιάς τόσο το χειρότερο για το λαϊκό κίνημα ♦ Ο κυρ-Φώτης τώρα δικαιώνεται ♦ Όπως σημειώνει ο ίδιος, η κυβέρνηση θέλει να εφαρμόσει το πρόγραμμα της ΔΗΜΑΡ με τη σταδιακή απαγκίστρωση από το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, που επιχειρεί ♦ Μια ακόμα αδικημένη μεγαλοφυΐα ♦ Κακούργα κενωνία, που άλλους τους ανεβάζεις στα παλάτια και άλλους τους ρίχνεις στα τάρταρα ♦ Ο Φίλης, ο φέρων και το προσωνύμιο his master's voice ανέλαβε να ψέξει δημοσίως την Κωνσταντοπούλου ♦ Της συνέστησε «να λειτουργεί με ένα τρόπο που προσιδιάζει τον θεσμικό της ρόλο και όχι με έναν τρόπο θυμικό και περισσότερο τηλεοπτικό» ♦ Ξέρετε τώρα πού τον έγραψε η Ζωή ♦ Ο Λαφαζάνης απάντησε σε επίκαιρη ερώτηση του Κασιδιάρη σα ν' απαντούσε σε οποιονδήποτε άλλο βουλευτή ♦ Σε πρωτολογία

και δευτερολογία δε βρήκε ούτε δυο λέξεις να πει για τους νεοναζί και την εγκληματική τους φύση ♦ Δεν άφησε καν έναν υπαινιγμό ♦ Με την αγωνία πότε θα πάει ο Τσίπρας στη Βουλή για να του απαντήσει ζει ο Μπένι ♦ Γι' αυτό και καταθέτει μια ερώτηση στον πρωθυπουργό κάθε βδομάδα ♦ Κατά τα άλλα, θέλει να εγκαταλείψει την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ! ♦ Ακόμη και ο Πανούσης ξεπέρασε τον Μιχελογιαννάκη ♦ Χαρακτήρισε τον εαυτό του και τον Μπουτάρη «αναρχικούς στη σκέψη και τη δράση»! ♦ Η συριζοπαράταξη στην ΟΛΜΕ (ΜΕΤΑ) κατήγγειλε τις Παρεμβάσεις και το ΠΑΜΕ για «ιδιόμορφο αντικυβερνητικό συνδικαλισμό» ♦ Προφανώς έχουμε σοσιαλισμό και ο συνδικαλισμός πρέπει να είναι φιλοκυβερνητικός ♦ Πού να γίνει και καμιά απεργία, να δείτε τι θ' ακούσουμε από τους νεο-εγκάθետους ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Δεν έχει να κάνει με την Ελλάδα κάτι. Δεν σας κρύβω ότι έτσι όπως δημιουργήθηκε στην αρχή το θέμα μας απασχόλησε και εμάς. Ήταν ξεκάθαρο ότι είχε να κάνει με την ακύρωση όλων των ραντεβού του υπουργού και εξάλλου συζητήσαμε μαζί όλη την ατζέντα που είχαμε προγραμματίσει και πέραν αυτού ο υπουργός ζήτησε πολύ σύντομα να συναντηθούμε. Δεν είχε να κάνει, λοιπόν, με μία αντίδραση, όπως περιγράφηκε». Οι εξηγήσεις Καμμένου για το μεγαλοπρεπέστατο φτύσιμο που εισέπραξε στην Ουάσινγκτον. Εμείς μια απορία έχουμε: οι Αμερικάνοι γιατί δεν εξέδωσαν κάποια σχετική ανακοίνωση;

Κ Ο Καμμένος «φιλοξενήθηκε» στην Ουάσινγκτον (μετά της συζύγου) στο Four Seasons, ενώ η υπόλοιπη αποστολή στο Marriott. Τον ξεφώνισε ο Παπαχρήστος («Νέας») που του την έχει φυλαγμένη. Ο

Καμμένος απάντησε ότι έμεινε στο Four Seasons γιατί ήταν φτηνό. Ακολούθησε ο γνωστός Βερούκιος που «ανακάλυψε» την απόδειξη, σύμφωνα με την οποία η διανυκτέρευση του υπουργού κόστισε μόνο 300 ευρώ τη βραδιά. Ο Παπαχρήστος επανήλθε υπαιτισόμενος ότι η απόδειξη είναι φτιαχτή και όχι επίσημη. Το γλέντι θα έχει ασφαλώς και συνέχεια.

Κ Όπως τα στελέχη του φρόντισαν να διαρρεύσουν, το ΔΝΤ δεν πρόκειται να προσυπογράψει μια συμφωνία «quick and dirty» (βιαστική και βρόμικη). Όταν το ΔΝΤ λέει «βρόμικη», εννοεί πως το πακέτο των αντιλαϊκών μέτρων που θα περιέχει δε θα είναι τόσο μεγάλο σε όγκο όσο εισηγούνται τα στελέχη του ΔΝΤ! Η «καθαρότητα» για τα μαντρόσκυλα του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου είναι συνυφασμένη με την αντιλαϊκότητα.

Κ Η προσωπική σχέση του Λαφαζάνη με τον Φλωράκη είναι γνωστή, αν και ο τελευταίος στήριξε τους «δογματικούς» και όχι τους «ανανεωτικούς» την περίοδο της μεγάλης εσωκομματικής σύγκρουσης. Ο Λαφαζάνης βρέθηκε εκτός Περισού χάρη στο ειδικό βάρος που έριξε στη ζυγαριά ο Φλωράκης. Γι' αυτό και είναι πραγματικά σπεκουλαδόρικο, κάθε φορά που γίνεται λόγος για τον Φλωράκη, να πετάγεται κι ο Λαφαζάνης και να κάνει μια υμνητική δήλωση. Αυτή τη φορά, όμως, ξεπέρασε και το όριο της πολιτικής γελοιότητας, γράφοντας για τον Φλωράκη: «Έχεις διαλέξει καλή θέα για να αγναντεύεις και να περιμένεις να δεις τη λεύτερη, ανεξάρτητη και σοσιαλιστική Ελλάδα που οραματίστηκες μέσα από τα βάθη της καρδιάς σου. Ίσως να μην περιμένεις για πολύ!». Καλά, δεν βρέθηκε ένας συνεργάτης του να του πει πως με κάτι τέτοια γελάει

ο κόσμος;

Κ Στην κοινή δήλωση Τσίπρα-Γιούνκερ γίνεται λόγος για «μοντέρνο» και «αποτελεσματικό» σύστημα συλλογικών διαπραγματεύσεων. Ο Μπαρουφάκης μιλάει για «νέες, έξυπνες εργασιακές σχέσεις και συμβάσεις στον ιδιωτικό τομέα». Σας παραπέμπουν αυτά σε αποκατάσταση της ισχύος των συλλογικών συμβάσεων εργασίας; Εμάς μας παραπέμπουν στα mini jobs της Γερμανίας και άλλα τέτοια άκρως εκμεταλλευτικά συστήματα εργασιακών σχέσεων. Η «μοντερνιά» εκεί πηγαιίνει.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν είναι δυνατόν και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό στους κόλπους της Ευρώπης να εξακολουθούν να υπάρχουν και να ασκούν επιρροή πρόσωπα που υπονομεύουν έμπρακτα και με σχέδιο το κοινό ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Την Ευρώπη της δημοκρατίας και της αλληλεγγύης.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

30/5/1941: Μανώλης Γλέζος και Απόστολος Σάντας κατεβάζουν τη γερμανική σημαία από την Ακρόπολη 30/5/1972: 25 νεκροί, 72 τραυματίες από επίθεση Ιαπώνων (Στρατός Ερυθρού Αστήρα) στο αεροδρόμιο του Τελ Αβίβ 30/5/1977: Σύλληψη ανθυπάρχου Γ. Διαμαντή για ρίψη χειροβομβίδας σε βιβλιοπωλείο με βουλγαρικά βιβλία (Ασκληπιού) 30/5/2006: Εκρηκτικός μηχανισμός κοντά στο σπίτι υπουργού Γιώργου Βουλγαράκη (Επαναστατικός Αγώνας) 31/5: Ημέρα κατά καπνίσματος, ισλαμική πρωτοχρονιά, Ζιμπάμπουε: Ημέρα ανεξαρτησίας 31/5/1906: Βομβιστική επίθεση κατά ισπανού βασιλιά Αλφόνσου μετά τον γάμο του, δεκαοκτώ νεκροί **31/5/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράφη** 31/5/1969: Γενική απεργία

στην Αργεντινή, 23 νεκροί 31/5/1977: Βόμβα σε κινηματογράφο (Θεσσαλονίκη) που πρόβαλε την «Επιδρομή στο Εντεμπε» 31/5/1979: Βόμβες (ΕΛΑ) σε Λεωφορεία σε γκαράζ ΕΑΣ (τρεις γέφυρες) 31/5/1991: Δύο ρουκέτες κατά ζυθοποιίας Λέβενμπροϊ (17Ν) 1/6: Ημέρα γάλακτος **1/6/1919: Ανεύρεση πτώματος Ρόζα Λούξεμπουργκ (Βερολίνο)** 1/6/1979: Βόμβα στην Επιθεώρηση Εργασίας Νέας Ιωνίας (ΕΛΑ) 1/6/1979: Καταδίκη δέκα μελών ακροδεξιάς Οργανώσεως Εθνικής Αποκαταστάσεως 1/6/1989: Βόμβα στο υπουργείο Δικαιοσύνης (ΕΛΑ) 2/6: Ιταλία: Ημέρα δημοκρατίας-συντάγματος, Τυνησία: Ημέρα νεολαίας, Ισλανδία: Ημέρα ναυτικών 2/6/1936: Ένας νεκρός, δεκαεπτά τραυματίες από επίθεση χωροφυλάκων σε ειρηνική διαδήλωση (Βόλος) **2/6/1942:**

Συγκρότηση πρώτης ένοπλης ομάδας ΕΑΜ (Αρης Βελουχιώτης) 2/6/1964: Ίδρυση ΡΙΟ (Γιάσερ Αραφάτ) 2/6/1972: Σύλληψη Αντρέας Μπάναντερ και Χόλγκερ Μάινς (RAF) 2/6/1982: Πέντε βόμβες σε αμερικανικά αυτοκίνητα και πολυεθνικές εταιρίες (ΕΛΑ) 2/6/2005: Βόμβα Επαναστατικού Αγώνα έξω από υπουργείο Απασχόλησης **3/6/1963: Θάνατος Ναζίμ Χικμέτ 3/6/1969: Ανεύρεση εκρηκτικού μηχανισμού (ΔΑ) στην Πανεπιστημίου 4/6: Ημέρα για παιδιά-θύματα επιθετικότητας, Φινλανδία: Ημέρα σημαίας (1867) 4/6/1951: Ίδρυση ΕΔΑ 4/6/2001: Συνοριοφύλακας πυροβολεί και αφήνει παράλυτο τον 15χρονο Αλβανό Afrim Salla 5/6: Ημέρα περιβάλλοντος 5/6/1969: Απόδραση Αλέξανδρου Παναγούλη από Μπογιάτι.**

Οι φράξιες του ΣΥΡΙΖΑ μπροστά στη νέα μνημονιακή συμφωνία

Με μοιρασμένους ρόλους για την εξαπάτηση του λαού

«Το κίνημά μας είναι πλούσιο σε ποικιλία. Αυτό δεν μας εμπόδισε να πάρουμε την εξουσία. Ετσι είναι η δημοκρατία και δεν υπάρχει λόγος να την αλλάξουμε, από τη στιγμή που συμφωνούμε όλοι στο ουσιώδες: την ανάγκη να παραμείνουμε στο ευρώ αλλά και να αλλάξουμε την κατεύθυνση της ευρωπαϊκής οικονομικής πολιτικής». Αυτή την απάντηση έδωσε ο υπουργός Οικονομίας Γ. Σταθάκης σε ερώτηση δημοσιογράφου της Monde για τις διιστάμενες απόψεις στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ και το αν αυτές αποτελούν εμπόδιο για τις ομαλές διαπραγματεύσεις με τους «εταίρους». Αυτή η τυπική απάντηση, που την έχουν δώσει δεκάδες φορές τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο μετά την αναρρίχηση στην εξουσία αλλά και κατά τα χρόνια της αντιπολίτευσης, δεν είναι άνευ σημασίας. Μας επιτρέπει, μάλιστα, να «διαβάσουμε» με σωστό τρόπο τη συνεδρίαση της κεντρικής επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ το περασμένο Σαββατοκύριακο.

Αλήθεια, τι νόημα είχε η σύγκληση του (υποτιθέμενου) ανώτατου οργάνου του ΣΥΡΙΖΑ σε μια χρονική στιγμή που δεν υπήρχε συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές; Μήπως για να πληροφορηθούν οι κεντροεπίτροποι του κυβερνώντος κόμματος το περιεχόμενο της διαπραγμάτευσης, τους βασικούς άξονες της συμφωνίας, τις προοπτικές επίτευξης συμφωνίας και τις προοπτικές ρήξης, και να εφοδιάσουν την κυβέρνηση με δεσμευτική πολιτική εντολή για το πώς πρέπει να ενεργήσει;

Στο ελληνικό πολιτειακό σύστημα την εντολή την έχει ο πρωθυπουργός και αυτός ελέγχεται από τη Βουλή. Το κόμμα δεν είναι τίποτα, δεν έχει ρόλο στην άσκηση της εξουσίας. Βέβαια, τα καθεστωτικά αριστερά κόμματα καμώνονται πως λειτουργούν διαφορετικά. Πως είναι το κόμμα που παίρνει τις αποφάσεις, δεσμεύοντας και την κοινοβουλευτική του ομάδα και την κυβέρνηση και τον πρωθυπουργό. Αυτά, όμως, είναι μπούρδες. Την περίοδο της ακμής του ο Α. Παπανδρέου, αντιμετωπίζοντας κάποια γκρίνια από διάφορες «φυλές» του ΠΑΣΟΚ, είχε διακηρύξει το αμύμητο: διαχωρισμός κόμματος από κυβέρνηση, με το κόμμα να ασχολείται με το «επιθυμητό» και την κυβέρνηση να ασχολείται με το «εφικτό». Το κόμμα, μάλιστα, θα ήλεγχε κιόλας την κυβέρνηση!

Η πολιτική ιστορία έχει καταγράψει τα αποτελέσματα αυτού του διαχωρισμού και δε χρειάζεται να αναλωθούμε μ' αυτά. Σημειώνουμε απλά πως ο ΣΥΡΙΖΑ, φρέσκος στην κυβέρνηση, βρίσκεται ακόμη σε μια μεταβατική φάση προσαρμογής. Αυτά που γίνονται στην πράξη δεν διακηρύσσονται ρητά κι αυτά που διακηρύσσονται δεν έχουν καμιά σχέση με την κυβερνητική πράξη. Ενας στενός πυρήνας ηγετικών στελεχών (ούτε καν το σύνολο της κυβέρνησης) χειρίζεται τη διαπραγμάτευση με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, την έχει φτάσει σε συμφωνία επί της ουσίας (κάποιες πινελιές λείπουν μόνο) και αυτός ο ηγετικός πυρήνας κάνει «μασάζ» στην κοινοβουλευτική ομάδα και το κόμμα, με στόχο να εκβιάσει τη συναίνεσή τους.

Στους κεντροεπίτροπους του ΣΥΡΙΖΑ δε δόθηκε κάποιο σχέδιο συμφωνίας. Από την ομιλία του Τσίπρα δεν έγιναν σοφότεροι. Δεν έμαθαν τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που ξέρουμε όλοι οι υπόλοιποι. Αλλωστε, η ομιλία ήταν δημόσια και ήταν μια ομιλία γεμάτη αοριστίες, φτιαγμένη για τα ΜΜΕ και όχι με στόχο να ενημερώσει εξαντλητικά το ανώτατο όργανο του κόμματος, το οποίο υποτίθεται ότι παίρνει τις τελικές αποφάσεις. Και η ψηφοφορία ήταν μια ψηφοφορία παραχώρησης λευκής επιταγής προς την κυβέρνηση. Ετσι που να την επισείει ο Τσίπρας σε όσους θα γκρινιάζουν μετά τη συμφωνία και ιδιαίτερα να την επισείει στους βουλευτές εκβιάζοντάς τους να ψηφίσουν τα μέτρα που θα περιλαμβάνει η συμφωνία, γιατί αυτό έχει εγκρίνει η κεντρική επιτροπή του κόμματος.

Προς τους βουλευτές, βέβαια, υπάρχει και άλλος εκβιασμός: οι εκλογές. Η ηγετική ομάδα και προσωπικά ο Τσίπρας έχει διαμηνύσει (όχι επίσημα, γιατί τέτοια πράγματα δε λέγονται επίσημα), πως δεν πρόκειται να δεχτεί να γίνει όμηρος της αντιπολίτευσης. Θέλει καθαρή ψήφιση από την κοινοβουλευτική πλειοψηφία ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλιώς θα θεωρήσει ότι η κυβέρνηση έχασε τη δεδηλωμένη και θα πάει σε εκλογές. Κι οι εκλογές θα γίνουν με λίστα, την οποία θα καταρτίσει ο αρχηγός του κόμματος, αποκλείοντας φυσικά εκείνους που θα θεωρηθούν υπεύθυνοι για την ανατροπή της κυβέρνησης.

Δεν ξέρουμε αν και μετά τη συμφωνία θα εξακολουθή-

σουν να μιλούν για «αμοιβαία επωφελή συμβιβασμό» ή θα το ψιλογυρίσουν, μιλώντας για «επώδυνη συμφωνία, η οποία όμως απέφυγε τα υφεσιακά μέτρα, εξαφάνισε τον κίνδυνο μιας καταστροφικής χρεοκοπίας και μας δίνει χρόνο για να εφαρμόσουμε το πρόγραμμά μας». Το βέβαιο είναι πως θα επιμένουν ότι δεν πρόκειται για μνημονιακή συμφωνία, ότι δεν εφαρμόζεται το «μέιλ Χαρδούβελη» κτλ. κτλ. Θα βαφτίσουν κι αυτοί το κρέας ψάρι, όπως έκαναν και οι τέσσερις προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις που κατ' επανάληψη «έσωσαν» τη χώρα. Η προπαγανδιστική επένδυση θα διαφέρει, αλλά η ουσία θα είναι η ίδια.

Δεν τα ξέρουν αυτά οι κεντροεπίτροποι του ΣΥΡΙΖΑ; Φυσικά και τα ξέρουν. Αν μέχρι την 20ή Φλεβάρη έτρεφαν κάποιες αυταπάτες, αν μετά έφαγαν την παπάρα της «δημιουργικής ασάφειας», το τελευταίο εικοσαήμερο δεν έχουν καμιά αμφιβολία. Αλλωστε, οι περισσότεροι από δαύτους (αν όχι όλοι) έχουν και εσωτερική πληροφόρηση. Κι όμως, μαζεύτηκαν σε μια χωρίς σημασία σύνοδο και έκαναν ψηφοφορία για μια συμφωνία που επίσημα δεν τους παρουσιάστηκε. Στην πραγματικότητα, αυτό που επιχείρησαν είναι ένα ξαναμέτρηση των εσωκομματικών συσχετισμών.

Η «Αριστερή Πλατφόρμα» κατέθεσε μια τροπολογία άνευ ιδιαίτερης σημασίας, μόνο και μόνο για να μετρήσει τα «κουκιά». Τι έλεγε η τροπολογία; Οτι η κυβέρνηση, αν συνεχιστεί ο οικονομικός στραγγαλισμός, δε θα πληρώσει το ΔΝΤ, αλλά θα πληρώσει μισθούς και συντάξεις (αυτά τα λέει και η πλειοψηφία) και ότι «σχεδιάζει σε οικονομικό, κοινωνικό, πολιτικό και στρατηγικό επίπεδο, εναλλακτικές απαντήσεις για την πορεία της χώρας, οι οποίες θα διασφαλίζουν την εφαρμογή του προγράμματός της» (αυτό είναι προσθήκη, με την οποία δε συμφωνεί η πλειοψηφία). Η πρόταση μπήκε σε ψηφοφορία και απορρίφθηκε με 95-75. Η «Αριστερή Πλατφόρμα» αύξησε τις ψήφους της στην ΚΕ, αφού σ' αυτές προστέθηκαν και οι ψήφοι της ΚΟΕ, που ως τώρα αθροίζονταν στην πλειοψηφία. Όταν, όμως, ήρθε η ώρα να ψηφιστεί η πολιτική απόφαση του συνόδου, η «Αριστερή Πλατφόρμα» ψήφισε λευκό, ενώ η ΚΟΕ ψήφισε κατά! Λογικότατη κατάληξη, αν σκεφτούμε

ότι η «Αριστερή Πλατφόρμα» έχει τέσσερα ηγετικά στελέχη της στην κυβέρνηση (Λαφαζάνης, Στρατούλης, Χουντής, Ησυχος), ενώ η ΚΟΕ δε συμμετέχει στην κυβέρνηση και επιπρόσθετα πρέπει να βρει κάτι για να εκτονώσει το θυμό των παλαιών μελών της.

Η πλειοψηφία κατέθεσε και ψήφισε ένα σχέδιο απόφασης που λέει πως «η κυβέρνηση δεν πρόκειται να υπογράψει μνημονιακή συμφωνία» και επισημαίνει ότι τέσσερις μήνες τώρα «αρνούμαστε τα ιταμά τελεσίγραφα»! Και για να μην έχει διαρροές, ενέταξε στο σχέδιο απόφασης και μια πρόταση των «53» (στους οποίους κάποτε ανήκε και ο Τσακαλώτος, που πλέον είναι επικεφαλής της διαπραγμάτευσης), που έλεγε πως «αυτός που θα δώσει τη μεγάλη μάχη είναι το κόμμα, μαζί με την κοινωνία και τα κινήματα» (!) και γι' αυτό «η κυβέρνηση οφείλει να δρα σε στενή σχέση με το κόμμα και την κοινοβουλευτική ομάδα και με τις επιλογές της να εμπνέει την κοινωνία και το κίνημα». Κερασάκι στην τούρτα ήταν η... κριτική προς την κυβέρνηση: «Παρά τις θετικές κινήσεις της, που σε αρκετές περιπτώσεις άνοιξαν δρόμους και μας έκαναν να νιώσουμε υπερηφάνεια, δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε και σοβαρές αστοχίες σε πολιτικές επιλογές, σε επιλογές προσώπων και ρητορικής, που έχουν δημιουργήσει προβληματισμό τόσο στο κόμμα όσο και στα κοινωνικά κομμάτια που συνεχίζουν να μας υποστηρίζουν».

Ετσι, αφού μέτρησαν τα «κουκιά» τους, έφυγαν όλοι ευχαριστημένοι. Και πιο ευχαριστημένος απ' όλους ο Τσίπρας, αφού πήρε μια πολιτική απόφαση βάσει της οποίας μπορεί να συνεχίσει και να ολοκληρώσει τη διαπραγμάτευση με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, ενώ η εσωκομματική αντιπολίτευση δεσμεύτηκε πως θα τηρήσει την αρχή της πλειοψηφίας. Στο συριζικό πρότυπο αυτό σημαίνει: γκρινιάζω, φωνάζω, αλλά πειθαρχώ, γιατί σημείο αναφοράς μου είναι το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ, που λειτουργεί δημοκρατικά, χωρίς να καταπνίγει καμιά φωνή. Οι ρόλοι τους είναι μοιρασμένοι κι εκείνο που θα ξαναμοιράσουν θα είναι η «επαφή» της κάθε φράξιας με τα κρατικά πόστα. Μόνο αν ο λαός βγει στο δρόμο κι αρχίσει το «κράξιμο», θα πρέπει να περιμένουμε σημαντικές διασπαστικές τάσεις στον ΣΥΡΙΖΑ.

Στα κάγκελα οι δεξιοί για Χρυσοχοΐδη-Σγουρό

Όταν οι δεξιοί βουλευτές και πολιτευτές σκαρφαλώνουν στα κάγκελα και διαμαρτύρονται για το παρασκηνιακό «ψηστήρι» ένταξης στη ΝΔ των Χρυσοχοΐδη και Σγουρού, σημαίνει πως κάτι ξέρουν. Αλλωστε, ο Χρυσοχοΐδης φερόταν από παλιά ως πρώτος υποψήφιος για τη «Νέα Ελλάδα», το κόμμα που ετοίμαζε ο Σαμαράς ως υπέρβαση της ΝΔ, ενώ το τελευταίο διάστημα έχει εξαφανιστεί από την πολιτική πιάτσα. Αυτός που επί σειρά ετών αυτοπροβαλλόταν ως ο... καταλληλότερος για την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, τώρα που τίθεται θέμα ηγεσίας και ο ένας μετά τον άλλο ξεμυτίζουν οι υποψήφιοι διάδοχοι του Βενιζέλου, ο Χρυσοχοΐδης έχει εξαφανιστεί εντελώς από το προσκήνιο, δείχνοντας ότι η διαδοχή στο ΠΑΣΟΚ δεν τον ενδιαφέρει. Άρα, σε κάτι άλλο προσανατολίζεται.

Με τον Σγουρό οι δεξιοί μπορεί να μην έχουν ιδιαίτερο πρόβλημα, γιατί δε θα ξεκινήσει από καλύτερη αφετηρία σε σχέση με τους ίδιους στην επόμενη εκλογική μάχη. Με τον Χρυσοχοΐδη, όμως, αλλάζει το πράγμα, γιατί πρόκειται για προβεβλημένο στέλεχος, με προσωπικό μηχανισμό και στήριξη από το μιντιακό σύστημα. Θα έχει, λοιπόν, μεγάλη πλάκα να εμποδιστεί ο Σαμαράς να ολοκληρώσει τη μεταγραφή (δεν είναι πλέον πανίσχυρος εσωκομματικά) και ο Χρυσοχοΐδης να μείνει εντελώς εκτός νυμφώνος.

Βολικός αντίπαλος

Ο Καλφαγιάννης είναι βολικός αντίπαλος και για τους βαρόνους των ΜΜΕ και για την ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Βαφτίζουν «καλφαγιαννισμό» κάθε διαμαρτυρία για την πολιτική τους σε σχέση με την ΕΡΤ και «καθαρίζουν», αφού ο πρόεδρος της ΠΟ-ΣΠΕΡΤ είναι γνωστός «πράσινος» εργατοπατέρας. Δεν είδαμε, όμως, να ασχολείται κανείς με την **ομόφωνη** απόφαση της γενικής συνέλευσης των εργαζόμενων της ΕΡΤ, που εδώ και δυο χρόνια δραστηριοποιούνται είτε μέσω της ΕΡΤ-open είτε μέσω των περιφερειακών ραδιοσταθμών. Όλοι αυτοί είναι άραγε «άνθρωποι του Καλφαγιάννη»; Δεν βρίσκονται ανάμεσά τους μέλη του ΣΥΡΙΖΑ (όχι μεταγραφές της τελευταίας διετίας, αλλά παλιά μέλη, από την εποχή του «ΣΥΡΙΖΑ του 4%»);

Τι ζητούν με την ομόφωνη απόφασή τους; Ζητούν η ΕΡΤ «να παρουσιάσει στους Έλληνες πολίτες ένα νέο πρόγραμμα στο οποίο θα συμμετέχουν ουσιαστικά όλοι οι εργαζόμενοι της και σε όλο το εύρος του παραγόμενου προϊόντος και δεν θα καταφύγει σε απαξιωτικές λύσεις απλής αλλαγής του λογότυπου στην οθόνη». Ζητούν «να διασφαλιστεί η άμεση επιστροφή ΟΛΩΝ των συναδέλφων σε ΟΛΕΣ τις δομές της ΕΡΤ, ταυτόχρονα». Ζητούν «να θωρακιστεί θεσμικά η ανεξαρτησία της ΕΡΤ, κάτι που ο νόμος δεν έχει εξασφαλίσει». Εκφράζουν «επιφυλάξεις» (ούτε καν αντίρρηση) για την τοποθέτηση στην κεφαλή της ΕΡΤ του Ταγματάρχη, «ενός προσώπου που υπηρέτησε ιδέες και σχέδια συρρίκνωσης που απορρίπτουμε». Ξεκαθαρίζουν «προς πάσα κατεύθυνση ότι τα περί ρεβανσισμού δεν αφορούν τους εργαζόμενους που πάλεψαν με τεράστιες θυσίες και απώλειες για να έχουν δουλειά ΟΛΟΙ». Θεωρούν «τουλάχιστον αφελές ή κακόβουλο να μας αποδίδεται επιδίωξη επανάληψης φαινομένων αργομισθίας από τα οποία πρώτοι εμείς έχουμε πληγεί».

Για όλ' αυτά δεν υπήρξε απάντηση από πλευράς Παππά και Τσίπρα. Αρπάχτηκαν από τον Καλφαγιάννη, σπεκουλάρισαν με τη «διείσδυσή» του στο χώρο που συνεδρίαζε η ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ και με συνοπτικές διαδικασίες προώθησαν το σχέδιό τους, που δεν είναι άλλο από τον έλεγχο της ΕΡΤ. Αυτό τους εξασφαλίζει ο Ταγματάρχης, άνθρωπος που σαν μάνατζερ θα εκτελεί τις εντολές τους.

Παραπέρα, οι Ταγματάρχης και Τσακνής «πέρασαν» από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, όπου υπέστησαν (κυρίως ο πρώτος) μια εξευτελιστική μεταχείριση. «Μπρος στα κάλλη τι είναι ο πόνος;» όμως. Ο Ταγματάρχης (και ένα μέλος του ΔΣ) άκουσαν πρώτα τη Μακρή να τους ρωτά αν έχουν «πνευματική συγγένεια» (αν ο Ταγματάρχης είναι νονός του μέλους) και μετά από ώρες ο Ταγματάρχης άκουσε την Κωνσταντοπούλου να τον ξαναρωτά μήπως έχει «άλλου είδους πνευματική συγγένεια» (αν αυτόν τον βάφτισε ο πατέρας του μέλους)! Όπως είπαν, δεν είχαν κανενός είδους κουμπαριά, αλλά αυτό δεν εμπόδισε τη Μακρή να καταψηφίσει και την Κωνσταντοπούλου να ψηφίσει «παρών».

Είναι προφανές ότι η Κωνσταντοπούλου εκμεταλλεύτηκε για μια ακόμη φορά τη θεσμική της θέση για να παίζει το προσωπικό της προπαγανδιστικό παιχνίδι. Εκείνοι, όμως, που αγανάκτισαν για την όντως εξευτελιστική διαδικασία που ανέχτηκε το νεοδιορισθέν δίδυμο της ΕΡΤ, γιατί δεν είδαν το ζήτημα από μια άλλη σκοπιά; Τι είδους ανεξαρτησία θα υποστηρίξουν άνθρωποι που για να πάρουν αυτές τις περίοπτες κρατικές θέσεις κάθονται και ανέχονται τέτοιο εξευτελισμό και απολογούνται σαν μαθητές μπροστά στο γυμνασιάρχη, αντί ν' αρνηθούν ν' απαντήσουν;

Ψυχολόγοι στην υπηρεσία των βασανιστών της CIA

Σύμφωνα με έκθεση ανεξάρτητων αμερικανών γιατρών και ψυχολόγων, η οποία δόθηκε πρόσφατα στη δημοσιότητα, η Αμερικάνικη Ένωση Ψυχολόγων συνεργαζόταν κρυφά επί χρόνια με την κυβέρνηση Μπους, παρέχοντας νομική και ηθική κάλυψη στα βασανιστήρια σε βάρος υπόπτων για «τρομοκρατία», που συστηματικά πραγματοποιεί η CIA από την έναρξη της αμερικάνικης εισβολής στο Αφγανιστάν μέχρι σήμερα.

Η συνεργασία της ΑΕΨ με την αμερικάνικη κυβέρνηση αποδείχτηκε πολύτιμη για πρώτη φορά τον Ιούνιο του 2004, όταν είδαν το φως της δημοσιότητας οι πρώτες φωτογραφίες από τα βασανιστήρια που έκανε η CIA σε ύποπτους για «τρομοκρατία» στην αμερικάνικη φυλακή Αμπού Γκράιμπ στο Ιράκ, προκαλώντας έντονες αντιδράσεις στις ΗΠΑ. Τότε η ΑΕΨ ανέλαβε να «αθώσει» τα βασανιστήρια, στα οποία συμπεριλαμβάνονταν η στέρηση ύπνου, το ξεγύμνωμα του κρατούμενου, ο οικονομικός πνιγμός και πολλά άλλα, υποστηρίζοντας ότι τα συγκεκριμένα βασανιστήρια δεν απειλούσαν τη σωματική και ψυχική ακεραιότητα των κρατούμενων.

Παράλληλα, η ΑΕΨ έδωσε την άδεια στους ψυχολόγους που ήταν μέλη της να συμμετέχουν σε τέτοιου είδους διαδικασίες, παρέχοντας συμβουλές στη CIA για το πώς μπορεί να βελτιωθεί η τεχνική ανάκρισης των υπόπτων για «τρομοκρατία», προκειμένου να αποσπαστούν όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες. Το 2004, η ΑΕΨ έφτασε στο σημείο να τροποποιήσει το καταστατικό λειτουργίας της, προκειμένου να μπορεί νόμιμα να παρέχει νομικές και «ιατρικές» συμβουλές στους βασανιστές της CIA, συμμετέχοντας σε ειδικά προγράμματα τα οποία ήταν άκρως απόρρητα εκείνη την περίοδο.

Είναι γνωστό ότι το αμερικάνικο κράτος διατηρεί στρατίες συμβούλων και ιατρικού προσωπικού, που έχουν σαν μοναδικό αντικείμενο τη συμμετοχή σε ανακρίσεις υπόπτων, είτε φροντίζοντας να μην πεθάνει ο ύποπτος κατά τη διάρκεια της ανάκρισης είτε αποσπώντας πληροφορίες με τη χρήση ιατρικών μεθόδων και φαρμάκων. Η ίδια η CIA διατηρεί δικό της ειδικό ιατρικό τμήμα με την επωνομασία Γραφείο Ιατρικών Υπηρεσιών. Όπως είναι εύκολο να φανταστεί κανείς, το συγκεκριμένο τμήμα δεν έχει καμία σχέση με την παροχή ιατρικής βοήθειας σε ασθενείς.

Τύφλα να' χουν οι τζιχαντιστές!

Μια πρωτότυπη αγγελία αποκάλυψε η εβραϊκή εφημερίδα Χααρέτς την περασμένη βδομάδα (<http://www.haaretz.com/news/middle-east/1.657106>). Η αγγελία δημοσιεύτηκε από το σαουδαραβικό καθεστώς, το οποίο ζητά οκτώ νέους δημίους, οι οποίοι θα έχουν ως καθήκον την «εκτέλεση δικαστικών θανατικών αποφάσεων», που συνήθως γίνονται με αποκεφαλισμό.

Η Σαουδική Αραβία βρίσκεται στην πεντάδα των χωρών με τις περισσότερες εκτελέσεις (μετά την Κίνα και το Ιράν), σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία. Αυτό το χρόνο μάλιστα, οι εκτελέσεις γνωρίζουν «πιέσεις», αφού μέχρι την προηγούμενη Κυριακή είχαν εκτελεστεί 85 άτομα, σύμφωνα με το επίσημο σαουδαραβικό ειδησεογραφικό πρακτορείο που επικαλείται η Χααρέτς. Αριθμός που πλησιάζει το σύνολο των εκτελεσμένων του 2014 που ήταν 88!

Για τη βαρβαρότητα του σαουδαραβικού καθεστώτος είχαμε ξαναγράψει και παλαιότερα από αυτές εδώ τις στήλες (<http://www.eksegersi.gr/issue/790/Διεθνή/22278.Κόβουν-αβέρτα-κεφάλια>), επισημαίνοντας ότι το Σαουδαραβικό καθεστώς έχει ξεπεράσει τους τζιχαντιστές στους αποκεφαλισμούς. Κανένας όμως δεν έχει διανοηθεί να εντάξει τη Σαουδική Αραβία στα κράτη που προωθούν την τρομοκρατία. Όταν είσαι σύμμαχος των Αμερικανών, οι αποκεφαλισμοί... συγχωρούνται!

Αστυνομική βαρβαρότητα με δικαστικές πλάτες

Μπορεί παλαιότερα ο Ομπάμα και πιο πρόσφατα ο υπουργός Δικαιοσύνης Ερικ Χόλτερ (έγχρωμος κι αυτός, γεννημένος στο Μπρονξ και πρώην μέλος της Αφροαμερικανικής Κοινωνίας Φοιτητών, όταν φοιτούσε στο πανεπιστήμιο Κολούμπια, που δήλωνε ότι εμπνέεται από την αυτοβιογραφία του Μάλκολμ Χ) να... καταγγέλλουν σε όλους τους τόνους την υπερβολική βία κατά των Αφροαμερικανών από τα αστυνομικά όργανα, όμως τα τελευταία συνεχίζουν κανονικά τη δουλειά τους, ρίχνοντας στο ψαχνό. Για τους μπάτσους έχει ο... θεός που ακούει στο όνομα δικαστικό σύστημα.

Το σύστημα αυτό δούλεψε ξανά το περασμένο Σάββατο με την αθώωση του μπάτσου που το 2012 μαζί με συναδέλφους του είχαν κάνει κόσκινο (με 137 σφαίρες!) ένα αυτοκίνητο στο οποίο επέβαινε ένα ζευγάρι Αφροαμερικανών. Το ζευγάρι ήταν άοπλο, αλλά δε γλίτωσε από τη μανία των μαντρόσκυλων που το δολοφόνησαν εν ψυχρώ. Ο κατηγορούμενος που τώρα αθώωθηκε ήταν από τους πρωτεργάτες του εγκλήματος, αυτός που έδειξε τον πιο υπερβάλλοντα ζήλο! Κι όμως, ο δικαστής επί 50 λεπτά εξήγούσε γιατί αθωώθηκε. Το σκεπτικό συμπεκνώνεται στην παρακάτω

φράση: «Δεν αποδείχτηκε πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ο κατηγορούμενος Μάιλα Μπρέλο προκάλεσε εν γνώσει του τους θανάτους του Τίμοθι Ράσελ και της Μαλίσα Γουίλιαμς, επειδή το βασικό στοιχείο του κινήτρου δεν αποδείχτηκε». Οι 49 σφαίρες που έριξε ο Μπρέλο και οι 15 που πέρασαν το παρμπρίζ δεν αποτελούν απόδειξη! Ούτε το γεγονός ότι ο Μπρέλο ανέβηκε στο καπό του αυτοκινήτου για να πυροβολήσει από πιο κοντά. Και η ρατσιστική προκατάληψη δεν αποτελεί κίνητρο.

Ο μπάτσος αφέθηκε ελεύθερος και η οργή των διαδηλωτών ξεχείλισε και μετατράπηκε σε σύγκρουση με την αστυνομία, που οδήγησε σε 71 συλλήψεις. Σύμφωνα με την «Ουάσιγκτον Ποστ», από το 2005 μέχρι τον περασμένο Απρίλη, 54 μπάτσοι υπέστησαν δίωξη για 35 δολοφονίες πολιτών. Από τις 30 περιπτώσεις που έχουν κλείσει, οι 21 έκλεισαν με αθώ-

ωση και μόνο σε 11 περιπτώσεις υπήρξαν καταδίκες. Παρά τα τόσα περιστατικά βίας και δολοφονιών, έχουν περάσει δύο χρόνια από τότε που καταδικάστηκε για τελευταία φορά μπάτσος για δολοφονική επίθεση. Ο Μπρέλο δεν είναι ο μόνος που αθώωθηκε. Προηγήθηκαν και άλλες αθώσεις μπάτσων, που απαλλάχτηκαν μάλιστα χωρίς να καθήσουν στο σκαμνί (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/802/Διεθνή/22900>. Δολοφονήστε-ελεύθερα και <http://www.eksegersi.gr/issue/814/Διεθνή/23488>. ΗΠΑ-Απαλλάχτηκε-ο-μπάτσος-δολοφόνος). Αμφιβάλλει κανείς ότι κι ο μπάτσος που πριν από έξι μήνες σκότωσε εν ψυχρώ τον 12χρονο Ταμίρ Ράις, που έκανε το λάθος να κρατάει ζυλίνο όπλο-παιχνίδι, θα έχει την ίδια μεταχείριση;

Εντωμεταξύ, η αστυνομική τρομοκρατία συνεχίζεται κανονικά. Πριν από μερικές μέρες, στη Βιρτζίνια αποκαλύ-

φθηκε άλλο ένα περιστατικό αστυνομικής βαρβαρότητας, αυτή τη φορά κατά Αφροαμερικανού που οδηγούσε στο αντίθετο ρεύμα μετά από τροχαίο. Το περιστατικό καταγράφηκε σε βίντεο που έδωσε στη δημοσιότητα το αστυνομικό τμήμα του Φρέντερισμπεργκ. Αν και ο Αφροαμερικανός φαίνεται να έχει σχεδόν χάσει τις αισθήσεις του (πιθανολογείται ότι έπαθε εγκεφαλικό, γι' αυτό και έγινε το τροχαίο), ο μπάτσος τον χτυπά πρώτα με το τέιζερ και στη συνέχεια τον ψεκάζει για μερικά δευτερόλεπτα κατευθείαν στο πρόσωπο με σπρέι πιπεριού! Ο Αφροαμερικανός σωριάζεται στο έδαφος μόλις βγαίνει από το αυτοκίνητο και οι μπάτσοι του περνούν χειροπέδες. Ο μπάτσος που πρωταγωνίστησε στο επεισόδιο παραιτήθηκε, αφού ακόμα κι ο διοικητής του του είπε ότι χρησιμοποίησε υπερβολική βία, αλλά διατείνεται ότι δεν έκανε κανένα λάθος!

Τι να τις κάνουν οι Αφροαμερικανοί τις εκθέσεις του υπουργείου Δικαιοσύνης, που παραδέχεται την αστυνομική βία και τις ρατσιστικές διακρίσεις σε βάρος τους από την αστυνομία, όταν οι μπάτσοι μένουν στο απυρόβλητο; Η αμερικάνικη «δημοκρατία» έχει ξεφτιλιστεί τόσο που δε σώζεται με τέτοια τερτίπια.

Αίγυπτος

Δίχως τέλος η άγρια καταστολή

Καθώς ξεφτίζει η εικόνα του παντοδύναμου εθνοσωτήρα, του μόνου ικανού να επιβάλει το νόμο και την τάξη και να εξασφαλίσει τη σταθερότητα και την ανάπτυξη της χώρας, που κατασκευάσαν για το στρατηγό Σίσι η κυβερνητική προπαγάνδα και τα αστικά κόμματα και μίντια, η στρατιωτική χούντα δεν αρκείται πλέον στις θανατικές καταδίκες, στην απαγόρευση των διαδηλώσεων και στο πογκρόμ εναντίον των Αδελφών Μουσουλμάνων και άλλων πολιτικών της αντιπάλων. Η αποτυχία του στρατού να τσακίσει το ισλαμικό αντάρτικο στη Χερσόνησο του Σινά και η εφαρμογή μιας σκληρής νεοφιλελεύθερης πολιτικής, στο όνομα της ανάπτυξης και της προσέλκυσης επενδύσεων, επιδεινώνουν το ήδη άθλιο βιοτικό επίπεδο των πλατιών λαϊκών μαζών, διαφεύδουν τις προσδοκίες που τμήμα τους ενδεχομένως στήριξε στον

Σίσι και προκαλούν μια αυξανόμενη δυσαρέσκεια, η οποία αποτυπώνεται πλέον αμυδρά, παρά τη λογοκρισία και τις διώξεις δημοσιογράφων, και σε μερίδα του Τύπου.

Την έκρηξη αυτής της δυσαρέσκειας επιχειρεί να προλάβει η στρατιωτική χούντα, συνεχίζοντας το πογκρόμ στα πανεπιστήμια, απαγορεύοντας ουσιαστικά κάθε κινητοποίηση στους εργασιακούς χώρους και διορίζοντας νέο υπουργό Δικαιοσύνης ένα ανθρωποειδές, οι απόψεις του οποίου παραπέμπουν σε βάρβαρο μεσαιωνικά καθεστώτα και προοδεάζουν για το τι πρόκειται να ακολουθήσει.

Στις 21 Μάη, καταδικάστηκαν από στρατιωτικό δικαστήριο σε τριετή φυλάκιση πέντε φοιτητές του πανεπιστημίου της Μανσούρα και ένας ακόμη, που ήταν μέλος του κινήματος «Οχι σε στρατιωτικές δίκες», σε επταετή φυλάκιση.

Οι φοιτητές αυτοί είχαν

συλληφθεί μπροστά στην πύλη του πανεπιστημίου με τις κατηγορίες της συμμετοχής σε παράνομη συγκέντρωση και του αποκλεισμού δρόμων στις 16 Απρίλη του 2014 και μήνες αργότερα, στις 20 Γενάρη του 2015, παραπέμφθηκαν στη στρατιωτική εισαγγελία. Η παραπομπή τους έγινε μετά την έκδοση προεδρικού διατάγματος από τον Σίσι, τον περασμένο Οκτώβρη, με βάση το οποίο παραπέμπεται σε στρατιωτικό δικαστήριο όποιος επιχειρεί να προκαλέσει καταστροφές σε δημόσια περιουσία. Στις εγκαταστάσεις που «προστατεύονται από τρομοκρατικές επιθέσεις» περιλαμβάνονται, με βάση αυτό το διάταγμα, «σταθμοί, δίκτυα και πύργοι ενέργειας, εγκαταστάσεις πετρελαίου και φυσικού αερίου, σιδηροδρομικές γραμμές, οδικά δίκτυα, γέφυρες και δημόσια κτίρια» κ.ά.

Μετά από την έκδοση του προεδρικού διατάγματος,

έχουν παραπεμφθεί σε στρατιωτικά δικαστήρια τουλάχιστον 184 φοιτητές και 2.000 άλλοι πολίτες, σύμφωνα με τα στοιχεία του κινήματος «Οχι σε στρατιωτικές δίκες».

Παράλληλα, έχουν γίνει γνωστές τουλάχιστον 50 συλλήψεις φοιτητών από διάφορα πανεπιστήμια, στη διάρκεια των εξετάσεων που ξεκίνησαν στις αρχές Μάη, χωρίς νόμιμη αιτία, είτε στο χώρο κατοικίας τους, είτε κατά την έξοδό τους από την αίθουσα εξετάσεων, είτε καθώς βάδιζαν στο δρόμο.

Συν τοις άλλοις, το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο εξέδωσε στις 28 Απρίλη απόφαση που εξαναγκάζει σε συνταξιοδότηση κάθε εργαζόμενο που κατηγορείται ότι απεργεί και «καθυστερεί τα συμφέροντα του κοινού». Ορισε δε ως απεργία «κάθε συνάθροιση εργατών, μέσω της οποίας σταματούν όλη τη διαδικασία παραγωγής, ενώ παρα-

Σύνοδος της Ρίγα

Πάγος στις προσδοκίες για ένταξη στην ΕΕ

Η ευρωπαϊκή προοπτική των χωρών της πρώην Σοβιετικής Ενωσης και η κατάσταση στην Ουκρανία, σε συνδυασμό με τις κυρώσεις που έχουν επιβληθεί στη Ρωσία, ήταν ο βασικός άξονας των συνομιλιών της τέταρτης συνόδου κορυφής της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης, που πραγματοποιήθηκε στις 21-22 Μάη στη Ρίγα της Λετονίας. Όμως για τα ελληνικά μίντια η μόνη είδηση ήταν η συνάντηση Τσίπρα με Μέρκελ και Ολάντ στο περιθώριο της συνόδου, αγνοώντας το αποτέλεσμα της συνόδου, που είναι σημαντικό, γιατί αποτυπώνει τις πολιτικές τάσεις, τις διαφοροποιήσεις και τους συσχετισμούς στους κυρίαρχους κύκλους της Ευρωπαϊκής Ενωσης.

Στη σύνοδο, εκτός από τους ηγέτες των 28 χωρών – μελών της Ε.Ε., πήραν μέρος οι ηγέτες της Λευκορωσίας, της Αρμενίας, του Αζερμπαϊτζάν, της Ουκρανίας, της Γεωργίας και της Μολδαβίας, που διαφοροποιούνται ως προς το ενδιαφέρον και την πολιτική τους απέναντι στην ΕΕ. Οι μεν Λευκορωσία και Αρμενία έχουν ήδη γίνει μέλη της

Ευρωασιατικής Ενωσης του Πούτιν, γεγονός που αποκλείει την πραγματική οικονομική και πολιτική ενσωμάτωσή τους στην ΕΕ, το δε Αζερμπαϊτζάν, τους πλούσιους ενεργειακούς πόρους του οποίου εποφθαλιμούν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, κρατά αποστάσεις. Μάλιστα, ο πρόεδρός του Ιλχάμ Αλίγιεφ αρνήθηκε να παραστεί στη σύνοδο της Ρίγας, σε ένδειξη προφανώς διαμαρτυρίας για την κριτική που δέχεται από την ΕΕ για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα του. Μόνο η Ουκρανία, η Γεωργία και η Μολδαβία παραμένουν ένθερμοι υποστηρικτές της ενσωμάτωσης στην ΕΕ. Όμως κι αυτές έφυγαν ουσιαστικά με άδεια χέρια από τη σύνοδο της Ρίγας. Τόσο στις παραμονές όσο και στη διάρκεια της συνόδου από τη μια έπεσαν οι τόνοι εναντίον της Ρωσίας και από την άλλη έγινε σαφές από δηλώσεις κορυφαίων ευρωπαίων αξιωματούχων, αλλά και των Μέρκελ και Γιούνκερ, ότι στόχος των κυρίαρχων δυνάμεων της ΕΕ είναι να επιβραδύνουν τις διαδικασίες σύνδεσης και ακόμη περισσότερο

ένταξης των χωρών αυτών στην ΕΕ. Η δήλωση της Μέρκελ κατά τη διάρκεια της συνόδου ότι «η Ανατολική Εταιρική Σχέση δεν είναι εργαλείο για επέκταση της ΕΕ» και του Γιούνκερ ότι η ΕΕ πρέπει να πειστεί ότι καθεμιά από τις χώρες της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης έχει ευρωπαϊκή προοπτική και ότι «όσον αφορά τώρα, ούτε εμείς ούτε αυτές είμαστε έτοιμοι» κόβουν τα φτερά όσων βιάζονται να μπουν στη λυκοσυμμαχία της ΕΕ.

Η πολιτική αυτή αποτυπώθηκε και στο τελικό ντοκουμέντο της συνόδου της Ρίγας, στο οποίο δεν υπάρχει καμιά υπόσχεση για την πολυπόθητη κατάργηση της βίζας για την Ουκρανία και τη Γεωργία, δεν γίνεται καμιά νύξη για ενδεχόμενη ένταξή τους στην ΕΕ και δεν αναφέρεται τίποτα σχετικά με τις κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας. Το μόνο που επιβεβαιώνεται είναι ότι η ζώνη ελεύθερου εμπορίου με την Ουκρανία θα αρχίσει να λειτουργεί την 1η Γενάρη του 2016.

Η εξέλιξη αυτή έχει προκαλέσει ποικίλες αντιδράσεις και αποτελεί πολιτικό

πλήγμα για την κυβέρνηση του Κιέβου. «Μετά τη σύνοδο, η Ουκρανία αντιλήφθηκε ότι δεν θα γίνει μέλος της ΕΕ στο προβλέψιμο μέλλον και πιθανόν να μη συνδεθεί καθόλου με την ΕΕ», δήλωσε σε συνέντευξη τύπου στις 25 Μάη στο Κίεβο ο Κοστ Μπονταρένκο, διευθυντής του «Ukrainian Policy Foundation». Ο Ρουολάν Μπόρτνικ, διευθυντής του «Ukrainian Institute of Policy Analysis and Management», δήλωσε ότι η πολιτική της ευρωπαϊκής επέκτασης της ΕΕ έχει φτάσει στα όριά της. Η ΕΕ έκανε καθαρό ότι η παραπέρα ενσωμάτωση των κρατών της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης δεν θα προχωρήσει πέρα από συμφωνίες σύνδεσης. Ενας άλλος ουκρανός ειδικός στη διεθνή πολιτική, ο Ολεγκ Βολόσιν, πρώην επικεφαλής του τμήματος πληροφοριών του ουκρανικού υπουργείου Εξωτερικών, δήλωσε ότι η ουκρανική ηγεσία έκανε λάθος επικεντρώνοντας αποκλειστικά στην ευρωπαϊκή ενσωμάτωση. Και ο προαναφερόμενος Κοστ Μπονταρένκο συμφώνησε μαζί του προσθέτοντας ότι «η ευρωπαϊκή ενσωμάτωση είχε μετατρα-

πεί σε νέα θρησκεία στην Ουκρανία και σε ζήτημα στο οποίο δεν μπορούσε να ασκηθεί κριτική».

Πέρα από τη συνέχιση για απροσδιόριστο χρόνο του πολέμου στην Ουκρανία και τους πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες στο εσωτερικό της ΕΕ, είναι φανερό ότι η διαφοροποίηση της πολιτικής της ΕΕ απέναντι στις χώρες της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης συνδέεται με τη στάση της απέναντι στη Ρωσία και αποτελεί συνέχεια της συνεργασίας Μέρκελ, Πούτιν, Ολάντ, η οποία οδήγησε στις συμφωνίες κατάρτασης του πυρός του Μινσκ. Τους τελευταίους μήνες, οι τόνοι εναντίον της Ρωσίας ακόμη και από τους πιο φανατικούς (Πολωνία, Βαλτική) έχουν εμφανώς πέσει, οι απειλές για κυρώσεις ακούγονται σπάνια πλέον, ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη οι διαπραγματεύσεις Γαλλίας – Ρωσίας για την επιστροφή του χρηματικού ποσού που θα πρέπει να επιστρέψει η Γαλλία στη Ρωσία μετά την ακύρωση της συμφωνίας για τα δύο ελικοφόρα πλοία Μιστράλ ως αποτέλεσμα των κυρώσεων.

«Όλοι ξέρουν καλά τη διφορούμενη στάση μου για την περίοδο του 1917. Επειδή, όπως και να το κάνουμε, αν και η επανάσταση ήταν σοσιαλιστική, ήταν όμως και καταστρεπτική. Εγώ όμως πάντα τάσσομαι υπέρ της δημιουργίας. Αλλά βλέποντας πως καταστρέφονται τα αγάλματα του Λένιν στις άλλες πόλεις, τα οποία δεν πείραζαν κανέναν στην πραγματικότητα, θες δε θες παίρνεις το μέρος των κομμουνιστών και των σοσιαλιστών, επειδή η ανάπτυξη

μένουν τμήμα του εργατικού δυναμικού της εταιρίας ή του ιδρύματος». Με δυο λόγια, ποινικοποιείται η απεργία και κάθε κινητοποίηση σε εργασιακούς χώρους και η ποιή είναι ουσιαστικά η απόλυση, αφού η συνταξιοδότηση προφανώς θα αφορά ένα μικρό ποσοστό ανθρώπων σε κάθε χώρο εργασίας.

Το αποκορύφωμα είναι ο διορισμός στις 20 Μάη ως υπουργού Δικαιοσύνης του Αχμέντ Αλ-Ζιντ, επικεφαλής του Ομίλου των Δικαστών (ο προκάτοχός του αναγκάστηκε να παραιτηθεί μετά από τη θύελλα που ακολούθησε τη δήλωσή του ότι τα παιδιά των οδοκαθαριστών είναι ακατάλληλα για τη θέση του δικαστή). Μόνο που η δήλωση αυτή είναι απλό πταίσμα μπροστά σε απόψεις που έχει διατυπώσει δημόσια, ακόμη και πρόσφατα, ο νέος υπουργός. Ιδού κάποιες απ' αυτές, όπως αναφέρονται σε ρεπορτάζ της αγγλόφωνης αιγυπτιακής εφημερίδας «Daily News Egypt» (20/5/15), με τίτλο «Ο υπουργός Δικαιοσύνης Αλ-Ζιντ: μια τέλεια απεικόνιση των καιρών»:

«Οτιδήποτε συνιστά επίθεση στο κύρος, στην αξιοπρέ-

αυτή του φασισμού που συμβαίνει στην ουκρανική επικράτεια είναι ανεπίτρεπτη για όλο τον πλανήτη... Σήμερα βλέπω πως η πλατεία είναι πρακτικά άδεια. Δεν υπάρχει νεολαία. Όλα αυτά είναι αποτέλεσμα της διαδικασίας δι-

πεία και στο σεβασμό της Δικαιοσύνης δε θα περάσει ελαφρά. Στη γη αυτού του έθνους, εμείς οι δικαστές είμαστε οι αφέντες και οι υπόλοιποι είναι οι δούλοι. Οποιοι καίει τη φωτογραφία ενός δικαστή θα καεί η καρδιά, η θύμηση και η σκιά του στη γη της Αιγύπτου».

Απευθυνόμενος το 2012 σε συνδιάσκεψη του Ομίλου των Δικαστών, μεταξύ άλλων, είπε: «Δε θα σταματήσουμε να διορίζουμε τους γιους των δικαστών, είτε αρέσει στον κόσμο είτε όχι. Για των δικαστών θα διορίζονται κάθε χρόνο και δεν υπάρχει καμιά εξουσία στην Αίγυπτο που μπορεί να σταματήσει αυτή την ιερή πορεία προς τη Δικαιοσύνη». Υπήρξε από τους σφοδρότερους πολέμιους της λαϊκής εξέγερσης το 2011, ενώ εμπλέκεται και σε σκάνδαλο διαφθοράς για την πώληση μεγάλων τμημάτων δημόσιας γης από τον Όμιλο των Δικαστών σε συγγενή του, σε τιμή κάτω από το μισό της τιμής της αγοράς, όπως αποκάλυψε η φιλοκυβερνητική εφημερίδα Αλ-Αχράμ, με βάση επίσημα στοιχεία, το 2014. Με άλλα λόγια, τοποθετήθηκε ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση.

απαιδωγώνησης των τελευταίων 23 ετών, την οποία εφάρμοζε η αγαπημένη μας ουκρανική εξουσία. Να που έφτασε αυτή η χώρα. Η νεολαία να μην ενδιαφέρεται για τίποτα εκτός από το αλκοόλ, τις διαφημίσεις και τις αμερικάνικες ταινίες. Εχουν ξεχάσει ακόμα και την Ιστορία τους.... Το τάγμα “Φάντασμα” ήταν πάντα υπέρ των λαϊκών συμφερόντων και θα συνεχίσει να είναι. Και θα χτίσουμε τη Νοβορόσια λαϊκή και σοσιαλιστική, όπως κι αν τη θέλουν κάποιοι».

Απόσπασμα από ομιλία του διοικητή της ταξιαρχίας «Φάντασμα» Αλεξέι Μοζγκοβόι, που σκοτώθηκε πρόσφατα, στις 7.10.14, 97η επέτειο της Οκτωβριανής επανάστασης (<https://www.youtube.com/watch?t=44&v=tduzORDYPA>).

Στην πραγματική ζωή δεν αρκεί να δηλώνεις αντιφασίστας και σοσιαλιστής για να είσαι κιόλας. Ούτε μετατρέπεται σε κομμουνιστή αν σκοτωθείς σε κάποια μάχη. Αυτό που σε χαρακτηρίζει είναι το για ποιον μάχεσαι. Ο λόγος για τον 40χρονο διοικητή της ταξιαρχίας «Φάντασμα» Αλεξέι Μοζγκοβόι, που δολοφονήθηκε σε ενέδρα και ηρωποιήθηκε από ορισμένους και στη χώρα μας (π.χ. <http://info-war.gr/2015/05/αλεξέι-μοζγκοβόι-παρών/>).

Από τις στήλες της «Κ» έχουμε καταγγείλει πολλές φορές τους φασίστες του Κιέβου και το βρόμικο ρόλο τους. Αυτό όμως δεν καθαγιάζει την άλλη πλευρά που μέχρι σήμερα δεν κάνει τίποτε άλλο εκτός από το να νο-

σταλγεί την παλιά «Σοβιετική» Ενωση, μετά την παλινόρθωση του καπιταλισμού της δεκαετίας του '50, ή να παρουσιάζει σαν παράδειγμα σοσιαλισμού τη σημερινή Κίνα! Όσοι αμφιβάλλουν ας διαβάσουν το παρακάτω απόσπασμα από συνέντευξη του Μπορίς Λιτβίνοφ, προέδρου του Ανωτάτου Σοβιέτ της Λαϊκής Δημοκρατίας του Ντονέτσκ, στη «Φωνή της Σεβαστούπολης» (27.9.2014). Στην ερώτηση του δημοσιογράφου «Ποιο είναι το όραμά σας για το Κράτος σας και ποιες θα έπρεπε να είναι οι βάσεις του;», ο Λιτβίνοφ απαντά χωρίς ντροπές: «Επομένως, θα ήμασταν μία ενδιάμεσου τύπου, κυβερνητικά ελεγχόμενη οικονομία. Κάτι συγγενικό με το μοντέλο της Λευκορωσίας. Ενα άλλο μοντέλο μπορεί να είναι η Κίνα, όπου η μεικτή οικονομία ελέγχεται αυστηρά από το Κομμουνιστικό Κόμμα» (<http://en.voicesevas.ru/news/analytics/2951-heading-back-into-the-russian-realm.html>).

Ο Μοζγκοβόι ήταν ένας από αυτούς. Στέλεχος του ουκρανικού στρατού επί επτά χρόνια (δύο χρόνια στρατιωτική θητεία και άλλα πέντε με συμβόλαιο), ήταν από τους πρώτους που οργάνωσαν τις πολιτοφυλακές των αυτονομιστών στο Λουχάνσκ. Σε παλαιότερη συνέντευξή του (<http://slavyangrad.org/2014/09/02/an-interview-with-alexey-mozgonoy-commander-of-the-lugansk-ghost-brigade-290814/>) αποκάλυψε ότι συνεργαζόταν στενά με τον Ιγκόρ Ιβάνοβιτς Στρελκόφ

(σε ελεύθερη μετάφραση από τα ρωσικά σημαίνει «τυφεκιοφόρος»), το ηγετικό στέλεχος των ανταρτών της Ανατολικής Ουκρανίας, που είχε διατελέσει στέλεχος του ρωσικού στρατού με υπηρεσία στην Τσετσενία, τη Σερβία και τη Μολδαβία. Τον Απρίλη του 2014 ο Μοζγκοβόι επισκέφτηκε τη Μόσχα. Σύμφωνα με την «Φωνή της Ρωσίας» (http://sputniknews.com/voiceofrussia/news/2014_04_11/Lugansk-militia-leader-visits-Moscow-8093/), δήλωσε ότι ζήτησε και πήρε τη στήριξη του πρώην προέδρου της ρωσικής Ανω Βουλής Σεργκέι Μινόροφ (που είχε παρασημοφορηθεί από τον ίδιο τον Πούτιν το 2008) και του γνωστού εθνικοφασίστα Βλαντιμίρ Ζιρινόφσκι! Δυστυχώς γι' αυτόν, δεν κατόρθωσε να συναντηθεί με τον Πούτιν, τον οποίο όμως κάλεσε να παρέμβει αποφασιστικά για να λυθεί η κρίση στην περιοχή.

Οι δηλώσεις του Μοζγκοβόι που παραθέτουμε στην αρχή αποκαλύπτουν περισσότερο το ποιόν του. Το πρόβλημα κατ' αυτόν βρίσκεται στα τελευταία 23 χρόνια, δηλαδή από τότε που κατέρρευσε η πάλαι ποτέ κραταιά «Σοβιετική» Ενωση. Δεν αμφισβητεί το «σοσιαλισμό» της μπρεζνιεφικής περιόδου, αλλά κρατά αποστάσεις από την Οκτωβριανή Επανάσταση! Δε διατάζει να «μαστιγώσσει» ακόμα και τη νεολαία, που δεν τον ακολουθεί όπως φαίνεται, αφού απουσιάζει από την ομιλία του. Στην πρώτη «αντιολιγαρχική», «αντιφασιστική», «αντιμπερια-

λιστική» επανάσταση του 21ου αιώνα (όπως χαρακτηρίζεται από κάποιους, όπως ακριβώς ο «σοσιαλισμός» του Τσάβες στη Βενεζουέλα χαρακτηριζόταν σαν «ο σοσιαλισμός του 21ου αιώνα») η νεολαία είναι απύσασ! Το είδαμε κι αυτό! Μήπως όμως η «επανάσταση» δεν είναι παρά ένα ενδοϊμπεριαλιστικό παιχνίδι;

ΥΓ1. Όσοι από τους φιλορώσους πίστεψαν στο παραμύθι της αναβίωσης της Νοβοροσίας διαψεύδονται από τις πολιτικές κινήσεις της Μόσχας. Το είπε και ο ίδιος ο υπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας Σεργκέι Λαβρόφ, σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «Ροσίσκαγια Γκαζέτα»: «Σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένου του προεδρικού, λέμε ότι θέλουμε (σ.σ. οι ανατολικές επαρχίες) να παραμείνουν μέρος της Ουκρανίας». Αδείασε έτσι κανονικά τους όλους αυτούς που ζητούν ανεξαρτησία. Το πολιτικό παζάρι με τη Δύση οδηγεί τη Ρωσία σε αυτό το άδειασμα που, φυσικά, προκαλεί δυσάρεσκα στους κόλπους των αυτονομιστών. Αυτό που ενδιαφέρει το ρωσικό ιμπεριαλισμό είναι ο έλεγχος της Ουκρανίας και όχι η σοσιαλιστική Νοβοροσία. Ελέγχοντας τις δύο επαρχίες (Ντονέτσκ και Λουχάνσκ) θα παίζει ρυθμιστικό ρόλο στην πολιτική της Ουκρανίας, ευελπιστώντας κάποια στιγμή στην αλλαγή προσανατολισμού της αστικής τάξης της Ουκρανίας.

ΥΓ2. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την «κομμουνιστική» εξέγερση των αυτονομιστών βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/796/Διεθνή/22598>. Αντιφασιστική-εξέγερση-ή-ιμπεριαλιστικός-πόλεμος και <http://www.eksegersi.gr/issue/795/Διεθνή/22565>. Αντιφασιστική-εξέγερση-ή-ιμπεριαλιστικός-πόλεμος-1.

στο ψαχνό

Ψυχραιμία!

«Ψυχραιμία και αποφασιστικότητα» καθώς μπήκαμε στην τελική ευθεία για τη συμφωνία συνέστησε προς όλους ο πρωθυπουργός Τσίπρας, σε δηλώσεις του την περασμένη Τετάρτη. Μας κάλεσε, παράλληλα, «να κλείσουμε όλοι τα αυτιά σε Κασσάνδρες και κινδυνολόγους», διαβεβαιώνοντας ότι δεν υπάρχει κανένας απολύτως κίνδυνος για μισθούς, τράπεζες και καταθέσεις.

Ξεκινώντας από τα τελευταία, οφείλουμε να πούμε ότι τον κατανοούμε πλήρως. Κάτι περί «capital control» το τριήμερο του αγίου πνεύματος, που πέταξε προβοκατόρικα η Μπακογιάννη, έτσι και αναπαρχθεί από διάφορα ΜΜΕ, δε θέλει και πολύ να προκαλέσει πανικό και να πάρουν φωτιά τα ΑΤΜ. Και οι προηγούμενοι μνημονιακοί πρωθυπουργοί έκαναν ανάλογες παρεμβάσεις όταν κυκλοφορούσαν τέτοιες φήμες, μολοντί εκείνοι δεν έσυραν τόσο πολύ τις διαπραγματεύσεις με την τρόικα, ούτε τους προσέδωσαν τόσο δραματικό χαρακτήρα.

Εμείς όμως έχουμε μια απορία. Το δίλημμα αυτή τη στιγμή είναι αν θα υπάρξει ή δε θα υπάρξει συμφωνία; Μ' έναν πονηρό προπαγανδιστικό ελιγμό, με τη βοήθεια και των αστικών ΜΜΕ και της αντιπολίτευσης, το επιτελείο του Μαξίμου έφτιαξε ένα ψευδοδίλημμα: αν δεν υπάρξει συμφωνία, θα χρεοκοπήσουμε και θα καταστραφούμε, ενώ αν υπάρξει συμφωνία, όσο επώδυνη κι αν είναι, η χώρα θα μπορέσει να ανακάμψει και να κερδίσει το χαμένο έδαφος.

Γι' αυτό και μεγεθύνεται ο κίνδυνος ενός πανικού, σημάδια του οποίου δεν έχουμε δει (είναι χαρακτηριστικό πως η ΤτΕ δε ζήτησε αυτή την εβδομάδα αύξηση του ΕΛΑ από την ΕΚΤ, γιατί σταμάτησε η εκροή καταθέσεων, όπως ειπώθηκε). Όταν ο πρωθυπουργός προειδοποιεί για πανικό και ζητάει ψυχραιμία, σημαίνει πως θεωρεί δεδομένο πως η «μη συμφωνία» θα σημάνει καταστροφή.

Η έκκληση για ψυχραιμία έχει, όμως, και μια άλλη ανάγνωση. Ψυχραιμία μπροστά στο περιεχόμενο της συμφωνίας. Το οποίο θα είναι, βέβαια, καθαρά μνημονιακό. Με νέα μέτρα (φοροεισπρακτικά κυρίως, με αιχμή τον ΦΠΑ) και με παραπομπή στις ελληνικές καλένδες στοιχειωδών μέτρων, με την εξαγγελία των οποίων ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τις εκλογές (κατάργηση ΕΝΦΙΑ, επαναφορά αφορολόγητου 12.000 ευρώ, 13η σύνταξη κ.ά.).

Σε λίγες μέρες θα γνωρίζουμε το περιεχόμενο της συμφωνίας, η οποία δε θα είναι η τελευταία. Αμέσως θ' αρχίσει η διαπραγμάτευση για μια νέα δανειακή σύμβαση, που θα συνοδεύεται από νέο Μνημόνιο, φυσικά, όπως κι αν ονομαστεί αυτό. Ολοκλήρωση της προηγούμενης και σύναψη νέας δανειακής σύμβασης για ποιο λόγο; Όχι για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής, όχι για την υποβοήθηση της καπιταλιστικής ανάπτυξης, αλλά για να αποπληρωθούν τα προηγούμενα δάνεια! Ο φαύλος κύκλος του δανεισμού, μέσω του οποίου ξεζουμίζεται ο ελληνικός λαός και προωθείται η κινεζοποίησή του, θα συνεχιστεί όπως και πριν.

Ψυχραιμία χρειάζεται. Όχι για να καταπιούμε αμάσητη την κυβερνητική προπαγάνδα, αλλά για να σταθμίσουμε μερικά πράγματα και να πάρουμε κάποιες αποφάσεις.

Οι εκλογές δεν έφεραν τη λύση, ούτε πρόκειται να τη φέρουν. Κανένας μεσσίας δεν πρόκειται να φέρει τη σωτηρία της εργατικής τάξης και του εργαζόμενου λαού. Τη λύση θα την κερδίσουμε ή δε θα υπάρξει. Για να την κερδίσουμε πρέπει να αντιληφθούμε πως υποκείμενο της Ιστορίας δε σημαίνει ψηφοφόρος, αλλά ταξική συλλογικότητα που ξέρει να διακρίνει τους εχθρούς και να τους πολεμά.

Τι άλλο θ' ακούσουμε; Για «ανάγκη να περάσουμε από τα μνημονιακά προγράμματα που γράφτηκαν στη γλώσσα και στη λογική του ΔΝΤ σε ένα **νέο συμβόλαιο, που να θυμίζει περισσότερο αναπτυξιακό πρόγραμμα τύπου Παγκόσμιας Τράπεζας**» μίλησε ο Μπαρουφάκης στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ την περασμένη εβδομάδα. Η «καλή» Παγκόσμια Τράπεζα, που φροντίζει την ανάπτυξη, και το «κακό» ΔΝΤ, που ενδιαφέρεται μόνο για τη λιτότητα! Θα ήταν χρήσιμο να θυμίσουμε εδώ ότι η πρώτη παγκόσμια εμβέλεια μαχητική πράξη κατά της λεγόμενης παγκοσμιοποίησης, ο ξεσηκωμός του Σιάτλ το 1999, είχε στο στόχαστρο ΔΝΤ και ΠΤ μαζί. Αλλωστε, δεν πρόκειται παρά για τις δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Όταν, όμως, η σύμβουλος του Μπαρουφάκη (και πρώην σύμβουλος του Γιωργάκη και ευρωβουλευτίνα του ΠΑΣΟΚ) Ε. Παναρίτη υπήρξε στέλεχος της ΠΤ, που διέπρεψε στο Περού επί δικτατορίας Φουχιμόρι, θα έπρεπε να περιμένουμε ωραιοποίηση των «αναπτυξιακών» προγραμμάτων της ΠΤ από τον... αριστερό υπουργό. (Η φωτογραφία που δημοσιεύουμε είναι μία από τις εκατοντάδες που μπορεί να βρει κανείς στο Διαδίκτυο. Όλες δείχνουν την αντίληψη που έχουν για το ληστρικό ιμπεριαλιστικό ρόλο της ΠΤ οι λαοί που γεύτηκαν τα... καλά της.

KONTPEΣ

Οικονομική τρομο-υστερία

Να δεχτούμε πως ο Φίλης είναι απλώς κυβερνητικός εκπρόσωπος και ό,τι λέει δε δεσμεύει την κυβέρνηση. Ο Βούτσης, όμως, είναι πρώτος τη τάξει υπουργός, έμπιστος του Μαξίμου, άνθρωπος ειδικών αποστολών (στη Βουλή και στα ΜΜΕ), οπότε η δήλωσή του πως η κυβέρνηση δε θα πληρώσει τη δόση του ΔΝΤ στις 5 Ιούνη, αν δεν υπάρξει συμφωνία και δεν ρεύσει δανεικό χρήμα, αντανάκλα ευθές στην κυβέρνηση.

Ποιος ο στόχος; Να τρομάξει τους δανειστές; Μόνον αφελής θα μπορούσε να το πιστέψει. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές και βλέπουν και ξέρουν. Από πρώτο χέρι, μάλιστα, αφού οι εκπρόσωποί τους συζητούν στις Βρυξέλλες σε τεχνικό επίπεδο και τα πολιτικά τους στελέχη (Μέρκελ, Ολάντ, Γιούνκερ, Ντράγκι, Λαγκάρντ) συνομιλούν απευθείας με τον Τσίπρα.

Τον ελληνικό λαό προσπαθούν να τρομάξουν οι Βούτσηδες και οι Φίληδες. Οικονομική τρομο-υστερία προσπαθούν να καλλιεργήσουν, ώστε να γίνει ανεκτή - με τη λογική του μικρότερου κακού - η συμφωνία στην οποία έχουν ήδη καταλήξει (άντε να μένουν τίποτα λεπτομέρειες) με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Σε βοήθειά τους έσπευσε η Ντόρα, χοντραίνοντας το παιχνίδι με μητσοτακικό τρόπο: «Είναι προφανές ότι θα έχουμε σύντομα capital control» (δηλαδή, έλεγχο των τραπεζικών καταθέσεων και επιβολή ορίου στις αναλήψεις).

Αφού έσπειραν τον τρόμο, βγήκε ο Γαβρίλος να τα φιλομαξέψει: «Αυτή η κυβέρνηση έχει την ευθύνη να αποπληρώνει τις

υποχρεώσεις της τόσο στην Ελλάδα, δηλαδή τις εσωτερικές της υποχρεώσεις, όσο και στο εξωτερικό. Τα προβλήματα ρευστότητας είναι γνωστά, εμείς θέλουμε να είμαστε συνεπείς στις υποχρεώσεις μας». Ακόμη και σ' αυτή τη δήλωση το σιβυλλικό στοιχείο είναι εμφανές. Δεν υπάρχει κατηγορηματικότητα: ναι, θα πληρώσουμε κανονικά τη δόση στις 5 Ιούνη. Υπάρχει περισσότερο έκφραση βούλησης και ασάφεια ως προς τη δυνατότητα, ώστε η οικονομική τρομο-υστερία να συνεχίσει να εξαπλώνεται.

Αμερικανοδουλεία

Η αμερικανοδουλεία δεν κρύβεται. Κι αν παρακολουθήσει κανείς προσεκτικά και συνεχώς τα ελληνικά αστικά ΜΜΕ, δε θα δυσκολευτεί να διακρίνει εκείνα που περιμένουν κάθε απίθανη ευκαιρία για να προβάλλουν τη «μεγάλη φίλη και σύμμαχο Αμερική» στον ελληνικό λαό. Τους Γερμανούς μπορεί και να τους χτυπήσουν καμιά φορά, τους Αμερικανούς ποτέ.

Πρωτοσέλιδο των «Νέων» την περασμένη Τρίτη. Κεντρικός τίτλος: «Παρέμβαση ΗΠΑ στο παρὰ πέντε». Υπότιτλος: «ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ - Συνεχής επαφή των Αμερικανών με τους τρεις θεσμούς - Η Ουάσιγκτον θεωρεί ότι η Λαγκάρντ θέλει να βοηθήσει κατά το δυνατόν και το ΔΝΤ δεν θα είναι εμπόδιο - Κρίσιμη για την Ελλάδα η Σύνοδος του G7 αλλά οι υποχωρήσεις της Αθήνας δεν μπορεί να είναι σε εργασιακά και συντάξεις». Το έργο, βέβαια, το έχουμε ξαναδεί. Και επί των προη-

Σιωνισμός=ναζισμός

Ο διάσημος ιστορικός Ιλάν Πάπε είναι από τις ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις συνεπών αντισιωνιστών του Ισραήλ. Και το έχει πληρώσει αυτό. Σε μια πρόσφατη ανάρτησή του στο Facebook αναφέρθηκε στην αποφυλάκιση του γιου του, που κρατήθηκε σε πτέρυγα για «επικίνδυνους» με την κατηγορία της εγκατάλειψης στρατιωτικής θητείας. Δεν έγραψε, όμως, για το γιο του, αλλά για τους άλλους κρατούμενους, οι «περισσότεροι από τους οποίους είναι Αιθίοπες, Δρούζοι, Βεδουίνοι και Εβραίοι από το Μαρόκο». Και συνεχίζει ο ιστορικός:

«Οι άνθρωποι αυτοί υπόκεινται σε συστηματικούς ξυλοδαρμούς, ψυχική κακοποίηση, στερούνται τον ύπνο, το φαγητό και την ιατρική περίθαλψη σε καθημερινή βάση. Θα το ερευνήσω και θα γράψω περισσότερα γι' αυτό. Δεν είναι ότι οι παλαιστίνιοι κρατούμενοι περνάνε καλύτερα - κατά πάσα πιθανότητα υποφέρουν πολύ χειρότερες συνθήκες και παραβιάσεις. Και δεν είναι ότι δεν υπάρχουν πιο φρικτά μπουντρούμια σε όλο τον κόσμο. Υπάρχουν. Είναι απλά ότι κάθε απανθρωπιά θα πρέπει να αναφέρεται και ότι αυτοί οι νέοι άνδρες - και το χειρότερο, σύμφωνα με όλες τις μαρτυρίες, οι νεαρές γυναίκες - που δίνουν διέξοδο στο σαδισμό τους [μέσα από τον στρατό], είναι μια ένδειξη ότι **ο ναζισμός στην ουσία του εξακολουθεί να υπάρχει στην ανθρωπότητα**.

Ανάγκασαν τους κρατούμενους να παρακολουθήσουν ένα ντοκιμαντέρ για το ολοκαύτωμα την Ημέρα του Ολοκαυτώματος, και όταν τους ζήτησαν να πουν την γνώμη τους, είπαν στους φύλακες, **“τώρα ξέρουμε τι είστε: Ναζί”**».

γούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων και επί της σημερινής. Η αμερικάνικη εξωτερική πολιτική χρησιμοποιεί τις «άκρες» της για να δημιουργεί ερείσματα στον παραδοσιακά αντιαμερικανικό ελληνικό λαό.

Μελετημένο «χτύπημα»

Εκεί που ο Τσίπρας με τους επιτελείς του έχουν σταματήσει τις επιθέσεις εναντίον των δανειστών και βλέπουν με αισιοδοξία το τέλος των διαπραγματεύσεων και την υπογραφή συμφωνίας, ο Μπαρουφάκης συνεχίζει τις προκλήσεις με «χειρουργική ακρίβεια», στήνοντας σκηνικό «ηρωικής εξόδου». Πότε γράφει άρθρο στο project syndicate, κατηγορώντας τους δανειστές ότι απαιτούν περισσότερη λιτότητα και τορπιλίζουν τη διαπραγμάτευση (πράγμα που δεν ισχυρίζεται πλέον το Μαξίμου) και πότε παίρνει απόφαση να μειώσει κατά 40% τις μισθάρες των στελεχών του ΤΧΣ και ταυτόχρονα «τη λέει» στον Βίτσερ. «Σε μια περίοδο που οι θεσμοί θεωρούν “πισωγύρισμα” (backtracking) την αναστολή των μειώσεων στις επικουρικές συντάξεις και την αύξηση του κατώτατου μισθού, ο Υπουργός Οικονομικών πιστεύει πως το EuroWorking Group δεν θα φέρει αντίρρηση στην απόφαση αυτή» γράφει στην ανακοίνωση που εξέδωσε!

Περίεργες διαδρομές

Ενας μάντζερ του τραπεζικού κλάδου τα παρατάει όλα για να γίνει δήμαρχος Σκοπέλου. Κερδίζει τις εκλογές, κάνει μια δημαρχιακή θητεία, αλλά στις εκλογές του 2014 δεν κατεβαίνει υποψήφιος. Με το που αναλαμβάνει η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, προτείνεται για τη θέση του διευθύνοντος συμβούλου της Εθνικής Τράπεζας. Τον κόβει η ΕΚΤ με το επιχείρημα ότι απείχε από τον τραπεζικό κλάδο τα τελευταία χρόνια. Την περασμένη Δευτέρα ανακοινώθηκε ο διορισμός του στη θέση του προέδρου του ΤΧΣ, με θητεία μέχρι τις 30 Ιούνη του 2017.

Ο Γ. Μιχελής, στον οποίο τόσο επιμένει ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι αμερικανοσπουδαγμένος. Μετά από καριέρα στις ΗΠΑ επέστρεψε στην Ελλάδα (επί παντοδυναμίας του ΠΑΣΟΚ, όταν επέστρεφαν και άλλοι «ξενιτεμένοι», αφήνοντας καριέρες στην Εσπερία) και άρχισε την καριέρα του στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα. Εμπορική Τράπεζα, Εγγατία Τράπεζα, Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο, ξανά Εμπορική, μετά διευθύνων σύμβουλος της Bank Post, θυγατρικής της Eurobank στη Σερβία, και τέλος μεγαλοστέλεχος στη First Business Bank.

Δεν μπορείς να πεις, ο ΣΥΡΙΖΑ φέρνει έναν αέρα ανανέωσης...

Μάζευε κι ας είν’ και ρώγες

Ο Μάρδας εξέδωσε Δελτίο Τύπου για να μας ενημερώσει ότι το κλείσιμο λογαριασμών που τηρεί η Κεντρική Διοίκηση σε εμπορικές τράπεζες και η μεταφορά των υπολοίπων τους στο γνωστό λογαριασμό-σκούπα στην ΤτΕ έγινε όλως τυχαίως αυτή την περίοδο και δεν έχει καμιά πολιτική σημασία. Οι λογαριασμοί αυτοί, λέει, είχαν υπόλοιπο από 0,00 μέχρι 99,99 ευρώ, δηλαδή «πρόκειται στην ουσία για αδρανείς λογαριασμούς που στο σύνολο τους για τους 1.039 φορείς δεν ξεπερνούν το 1 εκατ. ευρώ».

Στην προσπάθεια να μαζέψουν τα 300 εκατ. ευρώ για τη δόση της 5ης Ιούνη προς το ΔΝΤ, ακόμα κι αυτό το εκατομμυριάκι είναι χρήσιμο. Μάζευε κι ας είν’ και ρώγες, που λέει η λαϊκή παροιμία. Ή φασούλι το φασούλι γεμίζει το σακούλι, όπως λέει μια άλλη. Αν δεν είχαν τόσο κωλοκαούρα να μαζέψουν τα λεφτά για την επόμενη δόση, δε θα επέλεγαν αυτή τη χρονική στιγμή για να κλείσουν τους μικρολογαριασμούς. Θα περίμεναν να τελειώσει η υπόθεση της διαπραγμάτευσης με τους δανειστές και θα το έκαναν μετά, για ν’ αποφύγουν τα σχόλια που έγιναν (και ήξεραν πολύ καλά ότι θα γίνουν). Τι σόι διαπραγμάτευση να κάνει μια κυβέρνηση σε τέτοιο πανικό;

Με ξένα κόλλυβα

«Μόνο στο Agropnews το νομοσχέδιο για τις βοσκήσιμες γαίες». Ετσι διαφημίζει ιστοσελίδα με αγροτικά θέματα τη δημοσίευση του νομοσχεδίου για τις βοσκήσιμες γαίες. Και το δημοσιεύει με τη σφραγίδα agropnews πάνω στις σελίδες του. Μόνο που το νομοσχέδιο είχε δημοσιευτεί στη δική μας ιστοσελίδα, τέσσερις μέρες πριν. Ο συντάκτης του Agropnews, αφού πρώτα μας τηλεφώνησε για να επιβεβαιώσει ότι όντως αυτό που δημοσιεύσαμε είναι το τελικό σχέδιο νόμου, το πήρε και το εμφάνισε ως... αποκλειστικό, βάζοντας πάνω τη στάμπα της ιστοσελίδας του. Εμείς, όπως το συνηθίζουμε, δεν κρατήσαμε καμιά αποκλειστικότητα. Αναρτήσαμε το νομοσχέδιο στην ιστοσελίδα μας χωρίς να βάλουμε πάνω τη στάμπα «KONTPA», με στόχο να το πάρουν από εκεί όσο γίνεται περισσότεροι, να το αναδημοσιεύσουν και να κάνουν το δικό τους σχολιασμό. Κάποια τυπάκια, όμως, έχουν μάθει στα κλεψιμείκα.

Η επαγγελματική δεοντολογία θα επέβαλε να αναφερθεί η πηγή (όπως έκαναν άλλες ιστοσελίδες, που αναδημοσίευσαν το νομοσχέδιο από την ιστοσελίδα μας - π.χ. dasarxeio.com). Θα το παραβλέπαμε αν το agropnews.gr απλώς δεν ανέφερε την πηγή. Οχι όμως και να σταμπάρει με δική του σφραγίδα ένα ντοκουμέντο που πήρε από εμάς.

ZOOM

Κάλπικες αυτοκριτικές και ιδεολογήματα

Ο Ν. Φίλης ανήκει στην προεδρική πλειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ και η τοποθέτησή του ως κοινοβουλευτικού εκπροσώπου (μολονότι είναι πρωτοεκλεγείς ως βουλευτής) αποτελεί απόδειξη της στενής σχέσης του με τον Τσίπρα. Η καθημερινή παρουσία του στα τηλεοπτικά πάνελ δείχνει πως έχει υποδειχτεί από το Μαξίμου ως αυθεντικός εκφραστής της επίσημης κυβερνητικής γραμμής, την οποία παρουσιάζει με τις απαραίτητες «ουρές», χάρη στο ότι δεν είναι μέλος της κυβέρνησης και δεν έχει τις ίδιες δεσμεύσεις μ’ έναν υπουργό.

Ο Κ. Ησυχος ανήκει στην «Αριστερή Πλατφόρμα» και τοποθετήθηκε ως αναπληρωτής υπουργός στο υπουργείο Αμυνας για «να ‘χει το νου του» στον Καμμένο. Δεν είναι από τους τηλεοπτικούς σταρ της πρώτης γραμμής.

Τι συνδέει αυτά τα δύο στελέχη; Η ικανότητά τους στην κατασκευή κάλπικων ιδεολογημάτων. Ο Φίλης απευθύνει τα ιδεολογήματα στον ελληνικό λαό, μέσω των τηλεοπτικών του εμφανίσεων, ενώ ο Ησυχος αποτελεί τη «σώφρονα φωνή» της «Αριστερής Πλατφόρμας», που έρχεται να εξισορροπήσει τις «ακρότητες» του Λεουτσάκου και τη... δραχμοεμμονή του Λαπαβίτσα, απευθυνόμενος περισσότερο στο εσωκομματικό ακροατήριο.

Ο Λαφαζάνης βγάζει το καθιερωμένο ηρωικό λογύδριο, ο Λεουτσάκος ζητάει... σοσιαλισμό, ο Λαπαβίτσας εξηγεί τα οφέλη της δραχμής και μετά έρχεται ο Ησυχος, εν είδει «σκούπας», να ισιάζει το ραβδί που το παρατράβηξαν αριστερά οι προηγούμενοι. Το παράδειγμά του είναι ποδοσφαιρικό (γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αργεντινή, βλέπετε): μια μικρή ομάδα μπορεί να κερδίσει μια μεγάλη, αν έχει στο πλευρό της το δωδέκατο παίκτη, τον κόσμο. Εμείς όμως δεν έχουμε εξέδρα!

Το μήνυμα είναι σαφές: δεν μπορούμε να απαιτούμε από την κυβέρνηση να νικήσει τους δανειστές, γιατί ο λαός δεν είναι ενεργός στην «εξέδρα», οπότε η κυβέρνηση δίνει έναν άνισο αγώνα. Το πολύ που μπορούμε να περιμένουμε είναι ν’ αφήσουμε ένα παράθυρο ανοιχτό, για να διεκδικήσουμε τη νίκη στη ρεβάνς. Το κομματικό ακροατήριο παίρνει εύκολα το μήνυμα πως μπορεί να γκρινιάξει, μπορεί να φωνάξει, όμως δεν έχει δικαίωμα να αδυνατίσει τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός είναι η μοναδική ελπίδα του ελληνικού λαού. Μόνο αν αλλάξουν οι συσχετισμοί μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ, αν πειστεί η πλειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ για την ορθότητα της κατεύθυνσης της «Αριστερής Πλατφόρμας», υπάρχει ελπίδα να αφυπνιστεί ο ελληνικός λαός και ν’ ανέβει στην «εξέδρα» για ν’ αποτελέσει το «δωδέκατο παίκτη» που θα δώσει τη νίκη.

Τι έταξε ο ΣΥΡΙΖΑ προεκλογικά στον ελληνικό λαό; Οτι η κατάργηση των Μνημονίων και των εφαρμοστικών τους νόμων θα είναι ένας κοινοβουλευτικός περίπατος. Αρκεί να δώσει την πλειοψηφία στον ΣΥΡΙΖΑ και με το που αυτός θα σχηματίσει κυβέρνηση, τεκτονικοί πολιτικοί σεισμοί θα γίνουν στην Ευρώπη, η Μέρκελ θ’ αναγκαστεί να αποδεχτεί το πρό-

γραμμα του ΣΥΡΙΖΑ «και θα ‘ναι ντάλα μεσημέρι», οι δε αγορές θα χοροπηδάνε στο ρυθμό του πεντοζάλη που θα τους παίζει η «κυβέρνηση της Αριστεράς». Επ’ αυτού οι «Ησυχoi» δεν αισθάνονται την ανάγκη να κάνουν καμιά αυτοκριτική. Αν τους παραζορίσεις, όμως, θα τραβήξουν από τα συρτάρια τους διάφορες δικές τους παλαιότερες τοποθετήσεις που θα λένε πως ο λαός πρέπει να βρίσκεται σε αγωνιστική εγρήγορση και να στηρίζει την κυβέρνηση. Ο ροζ κήπος έχει απ’ όλα τα φρούτα.

Ο Φίλης, από την άλλη, έχει αναλάβει το έργο της «αυτοκριτικής» της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ. Έχει αναλάβει ν’ απαντά σε όσους του θυμίζουν την ευφορία που σκορπούσε προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ. Κάποια στιγμή μίλησε για ψευδαισθήσεις του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά επειδή η λέξη δεν ακούστηκε καλά, τώρα το λέει περιφραστικά: «δεν επαληθεύτηκε η εκτίμησή μας, ότι η δημοκρατία είναι ένα ισχυρό όπλο έναντι των δανειστών» κι αυτό πρέπει «να το σταθμίσουμε ξανά, να το εκτιμήσουμε ξανά».

Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε ποια ήταν η απάντηση των ιμπεριαλιστών δανειστών όταν ο ΣΥΡΙΖΑ επικαλούνταν την «εντολή του ελληνικού λαού»; Έχουμε κι εμείς λαϊκή εντολή, δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις είμαστε, έλεγε ο Σόιμπλε, πριν ακόμη ο Τσίπρας διαβεί την πύλη του Βραδεμβούργου και πατήσει το κόκκινο χαλί της γερμανικής καγκελαρίας. Αλλωστε, συμπλήρωνε ο κυνικός ΥΠΟΙΚ της Γερμανίας, εμείς δεν ζητάμε τίποτα από την Ελλάδα, εκτός από το να τηρήσει την κοινοτική νομοθεσία. Αν δε θέλει να είναι σε «πρόγραμμα», δε θα την υποχρεώσουμε να είναι.

Ισως χρειάζεται να θυμίσουμε ποιο ήταν το πρώτο προεκλογικό «αγκωνάρι» που εγκατέλειψε ο ΣΥΡΙΖΑ, πριν ακόμη φουντώσει η φιλολογία περί «λαϊκών εντολών». Για να γίνει δεκτός στο Παρίσι και τη Ρώμη από τους Ολάντ και Ρέντσι, ο Τσίπρας υποχρεώθηκε να διακηρύξει πως η κυβέρνησή του δεν ζητά διεθνή διάσκεψη για το χρέος, στο πρότυπο της διεθνούς διάσκεψης που έγινε το 1953 για την ηττημένη Γερμανία, που θα διαγράψει το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού χρέους (τουλάχιστον το 60%, όπως έλεγε ο ίδιος ο Τσίπρας). Ετσι, όλη η βάση της προεκλογικής επιχειρηματολογίας του ΣΥΡΙΖΑ, που στηριζόταν στο ότι θα διαγράψουν το μεγαλύτερο μέρος του χρέους και έτσι θα εξασφαλίσουν πόρους για κοινωνική και αναπτυξιακή πολιτική, πετάχτηκε στα σκουπίδια, προτού ακόμη ξεκινήσει η διαπραγμάτευση.

Πώς πέταξαν στα σκουπίδια αυτό που αποτελούσε τη βάση της πολιτικής τους; Πώς συνέβη και απεμπόλησαν, χωρίς καμιά διαπραγμάτευση, αυτό που υποτίθεται ότι θα ήταν το πρώτο που θα διαπραγματεύονταν πριν από οτιδήποτε άλλο; Τα υπόλοιπα, όλα όσα ακολούθησαν, ήταν μια προδιαγεγραμμένη διαδικασία: μπήκαν σε διαπραγμάτευση για την εκταμίευση της τελευταίας δόσης του Μνημονίου-2 και για τη σύναψη μιας νέας δανειακής σύμβασης (μετά τον Ιού-

νη του 2015) με ό,τι αυτά συνεπάγονται. Τι συνεπάγονται το έχουμε καταλάβει ήδη από τις διαρροές για τα νέα αντιλαϊκά μέτρα και οσονούπω θα το μάθουμε και με ακρίβεια, μόλις δημοσιοποιηθεί η συμφωνία.

Ας τις πουλήσουν αλλού, λοιπόν, τις κάλπικες αυτοκριτικές τύπου Φίλη. Ήξεραν πολύ καλά τι θα συναντήσουν από πλευράς ιμπεριαλιστών δανειστών. Ήξεραν πολύ καλά πως σε μια διαπραγμάτευση μεταξύ καπιταλιστικών χωρών στο τραπέζι δεν κατατίθενται «λαϊκές εντολές», αλλά η δύναμη του κεφαλαίου (όπως γράφει ο Λένιν, τον οποίο ο Φίλης θυμάται σε άλλες περιπτώσεις, όταν τον χαρακτηρίζει ξεδιάντροπα «μετρ των συμβιβασμών», συγκρίνοντάς τον με τον ΣΥΡΙΖΑ). Ελεγαν εν πλήρη συνειδήσει τα πιο χοντρά προεκλογικά ψέματα στον ελληνικό λαό, ποντάροντας στην κούραση, την απελπισία και την αποστράτευση, πουλούσαν ελπίδες εν γνώσει τους ότι θα αποδειχτούν φρούδες, γιατί μοναδικό μέλημά τους ήταν να αναρριχηθούν στα ύπατα αξιώματα της αστικής εξουσίας.

Τώρα, μοναδικό μέλημά τους είναι πώς θα κρατηθούν όσο γίνεται περισσότερο στην εξουσία. Πώς θα καταφέρουν να περάσουν τον κάβο των δύο-δυόμισι χρόνων που μένουν στην εξουσία οι προηγούμενοι μνημονιακοί πρωθυπουργοί (Παπανδρέου και Σαμαράς). Γι’ αυτό και επιστρατεύουν κάλπικες αυτοκριτικές, ενώ παράγουν νέα ιδεολογήματα.

Οποιοι διαβάσει προσεκτικά την ομιλία του Τσίπρα στη σύνοδο της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ το περασμένο Σαββατοκύριακο θα διαπιστώσει ότι ο παλιός διαχωρισμός ανάμεσα σε «μερκελιστές» και «αντιμερκελιστές» έχει εξαφανιστεί. Το ίδιο και τα παράγωγά του (οπαδοί της λιτότητας και οπαδοί της ανάπτυξης κτλ.). Χωρίς να χρησιμοποιήσει ονόματα, ο Τσίπρας πέρασε τη διαχωριστική γραμμή μέσα στο μερκελικό στρατόπεδο, φωτογραφίζοντας τον Σόιμπλε και κάποιους άλλους ως εχθρούς της αλληλεγγύης, εν αντιθέσει με την Μέρκελ, τον Ολάντ και τον Γιούνκερ!

Ο Τσίπρας μίλησε για «κάποιους από τους εκπροσώπους των δανειστών» και για «πρόσωπα που υπονομεύουν έμπρακτα και με σχέδιο το κοινό ευρωπαϊκό οικονομόμημα. Την Ευρώπη της δημοκρατίας και της αλληλεγγύης». Για «ορισμένους αξιωματούχους» που «δεν προσφέρουν καλές υπηρεσίες στην προσπάθεια για την εξεύρεση λύσης, δεν προσφέρουν καλές υπηρεσίες στην ίδια την Ευρώπη». Σ’ αυτούς πρότεινε «να συνταχθούν με τις δυνάμεις εκείνες που δουλεύουν ειλικρινά για εξεύρεση λύσης» και «να καταλάβουν επιτέλους ότι αυτό που διακυβεύεται εδώ δεν είναι ένα παιχνίδι ισχύος και επιβεβαίωσης, αλλά το ίδιο το μέλλον της Ευρώπης, το ίδιο το σχέδιο της ευρωπαϊκής ενοποίησης»!

Όταν θα έρθουν τα πρώτα νέα αντιλαϊκά μέτρα να το θυμόμαστε αυτό. Τότε θα έχουν νικήσει οι «καλοί» (γι’ αυτό θα υπάρξει συμφωνία). Οπότε, μπορούμε να προεξοφλήσουμε και τα μελλούμενα.

Πέτρος Γιώτης

Οι ασφαλιστικές εισφορές πρέπει να υπολογίζονται με βάση τις αποδοχές των Κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων

Με την όη Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου (ΠΥΣ), που δημοσιεύτηκε στις 28 Φλεβάρη του 2012, ξεκίνησε μια άγρια επίθεση στο κατώτατο μεροκάματο και μισθό, που οδήγησε στη συνέχεια στη συρρίκνωση των αποδοχών του 92,5% των εργατών και εργαζόμενων (που έπρεπε να αμείβονται με τις Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις), χάρη σε μια κυβερνητική μεθόδευση να αμείβονται όλοι με τα πετσοκομμένα κατώτατα όρια της ΕΓΣΣΕ. Η μεθόδευση αυτή σηματοδοτήθηκε με την εγκύκλιο της πρώην γενικής γραμματέα του υπουργείου Εργασίας Α. Στρατινίκη, η οποία παρέμεινε στη θέση της μέχρι πρόσφατα. Η εγκύκλιος Στρατινίκη ξεπέρασε και αυτή ακόμη την όη ΠΥΣ στη συρρίκνωση των αποδοχών των εργαζόμενων και στη δραστική μείωση των καταβαλλόμενων ασφαλιστικών εισφορών, με τον υπολογισμό τους όχι επί των προβλεπόμενων από τις ισχύουσες Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας αποδοχών, αλλά επί των αποδοχών που καταβάλλονται με

βάση τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, που επιβλήθηκαν στους εργαζόμενους από τους καπιταλιστές για να γενικευτεί σε όλους το συρρικνωμένο κατώτατο όριο της ΕΓΣΣΕ (586 ευρώ μεικτά και 510 για εργαζόμενους μικρότερους των 25 ετών).

Όμως, η εγκύκλιος Ε40/450/29-10-2009 του ΙΚΑ για τις ασφαλιστικές εισφορές, που εκδόθηκε από τη Διεύθυνση Ασφάλισης-Εσόδων, Τμήμα Κοινών Επιχειρήσεων, προβλέπει άλλα. Ο πρόλογος αυτής της εγκυκλίου είναι σημαντικός, γιατί ξεκαθαρίζει επί ποιων αποδοχών πρέπει να υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές. Αναφέρει συγκεκριμένα: «Όπως σας είναι γνωστό και με βάση τις διατάξεις της ασφαλιστικής νομοθεσίας, **οι καταβαλλόμενες ασφαλιστικές εισφορές δεν πρέπει να υπολείπονται της ΕΓΣΣΕ ή από τις ισχύουσες κάθε φορά, Εθνικές ομοιοεπαγγελματικές, επιχειρησιακές, κλαδικές, διαιτητικές συμβάσεις, κ.λπ.**».

Η ΕΓΣΣΕ καλύπτει μόνο το 75% της ερ-

γατικής τάξης, ενώ οι άλλες συμβάσεις καλύπτουν το 92,5%. Οι Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος αυτού του 92,5% των εργαζόμενων. Από την εγκύκλιο του ΙΚΑ ξεκαθαρίζεται ότι οι ασφαλιστικές εισφορές δεν πρέπει να υπολογίζονται με βάση τις αποδοχές που καταβάλλονται σύμφωνα με τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, οι οποίες (συμπληρώνουμε εμείς) σε περιόδους κρίσης υπολείπονται των αποδοχών που προβλέπονται από τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.

Η εγκύκλιος του ΙΚΑ δεν περιορίζεται μόνο στην υπενθύμιση για τις αποδοχές επί των οποίων πρέπει να υπολογίζονται οι καταβαλλόμενες ασφαλιστικές εισφορές, αλλά προτείνει και τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, προκειμένου να ελέγξουν την ειδικότητα που οι καπιταλιστές καταχωρούν για κάθε εργαζόμενο για την ΑΠΔ (Αναλυτική Περιοδική Δήλωση).

«Με την εφαρμογή του Ολοκληρωμέ-

νου Πληροφοριακού Συστήματος (ΟΠΣ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) και σχετικής κωδικοποίησης, ο εργοδότης καταχωρεί στην ΑΠΔ με ειδικό αριθμό (δύψιφιο) την ειδικότητα του ασφαλισμένου» σημειώνει η εγκύκλιος. Για τον ακριβή όμως προσδιορισμό της ειδικότητας του εργαζόμενου, η υπηρεσία δεν πρέπει να αρκείται μόνο στη δήλωση του εργοδότη. «Προκειμένου οι ελεγκτικές υπηρεσίες του Ιδρύματος να ελέγξουν την ορθή υπαγωγή στην ασφάλιση, καθοριστικό ρόλο έχει αφενός ο ακριβής προσδιορισμός του επαγγελματός του απασχολούμενου, δηλαδή η ειδικότητα απασχόλησης, και αφετέρου η ιδιαίτερη Σύμβαση Εργασίας που τυγχάνει του Πεδίου εφαρμογής».

Τουλάχιστον σε διακηρυκτικό επίπεδο, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ξεκαθάρισε ότι οι υπηρεσίες του πρέπει να ελέγχουν και να διαπιστώνουν την ειδικότητα του εργαζόμενου και τη ΣΣΕ που τον καλύπτει, προκειμένου να υπολογίσουν τις ασφαλιστικές εισφορές που πρέπει να καταβάλουν οι καπιταλιστές. Σε κανένα σημείο

της εγκυκλίου αυτής δεν τίθεται ζήτημα καταβαλλόμενων με βάση τις ατομικές συμβάσεις εργασίας αποδοχών. Προς το παρόν δεν εξετάζουμε εδώ το κατά πόσο αυτή η εγκύκλιος εφαρμόζεται και αν υπήρχαν οι προϋποθέσεις για να εφαρμοστεί πραγματικά και να μην παρατηρείται εισφοροκλοπή και εισφοροδιαφυγή.

Η Διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όμως, δεν παρέμεινε στη γραμμή της εγκυκλίου αυτής και μετά την έκδοση της όης ΠΥΣ. Στις 31 Μάη του 2012, το Τμήμα Οικοδομοτεχνικών Εργων εξέδωσε εγκύκλιο (Γενικό Εγγράφο Α41/ΟΕ/2) με την οποία ακυρώνει την προηγούμενη εγκύκλιο, απομακρύνεται από τις ισχύουσες ΣΣΕ και περνάει στη λογική των αποδοχών που καταβάλλονται με βάση τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, ανοίγοντας έτσι μεγάλες τρύπες και διαρροές εσόδων από το ασφαλιστικό σύστημα. Αυτή, βέβαια, δεν είναι η μοναδική περίπτωση συρρίκνωσης των εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων.

Ξανά για την οριοθέτηση των βοσκοτόπων

Όπως δείξαμε σε προηγούμενο σημειώμά μας, η επαναφορά του ορισμού των περιβόρων βοσκότοπων στο όνομα της εξασφάλισης των κοινοτικών επιδοτήσεων στους κτηνοτρόφους είναι προσημαστική (εισήχθη με τους νόμους 4264 και 4315 του 2014 και επανέρχεται με νέο νομοσχέδιο, που που συντάχθηκε από τους συμβούλους του αναπληρωτή υπουργού, «δασολόγου» Β. Αποστόλου, και έφερε την υπογραφή του). Μέσω της επαναφοράς του ορισμού των βοσκοτόπων της παράνομης υλοτομίας. Στις πλαγιές τουλάχιστον 50 εκατ. στρεμμάτων δάσους και δασικών εκτάσεων. Στο παρελθόν (δεκαετία του 1990), επιχειρήθηκε με το νόμο 1734/1987 ο άμεσος αποχαρκτηρισμός δασών και δασικών εκτάσεων, ενώ τώρα αυτό επιχειρείται η αποχαρκτηρισμός τουλάχιστον 50 εκατ. στρεμμάτων δάσους και δασικών εκτάσεων.

Γίνεται φανερό, ότι οι εμπνευστές της ένταξης δασών και δασικών εκτάσεων ως επιλέξιμων για βόσκηψη δεν έλαβαν υπόψη τους τα πραγματικά δεδομένα, που θα οδήγησουν σε σημαντική μείωση της κοινοτικής επιδοτήσεως. Δεν τις έλαβαν υπόψη τους όχι από άγνοια, αλλά γιατί σκοπός της ένταξης των δασών και δασικών εκτάσεων δεν ήταν η διασφάλιση των κοινοτικών επιδοτήσεων των κτηνοτρόφων, αλλά ο αποχαρκτηρισμός και η ιδιωτικοποίηση τους.

ΥΓ. Ο Β. Αποστόλου πρωτοστάτης στη σύνταξη του νομοσχεδίου «Βοσκοπίσις Γαίης» και ξαφανικός αφαιρέθηκε η υπογραφή του από ΚΥΑ που εκδόθηκε πρόσφατα. Κυκλοφόρησε ότι η αρμοδιότητα για την κτηνοτροφία θα δοθεί στον υπουργό Γεωργιών. Πόσο έχει βάση αυτό και δεν είναι άλλος ο πραγματικός λόγος, που σχετίζεται με το ότι η οριοθέτηση των βοσκοτόπων θα οδηγήσει στον αποχαρκτηρισμό δεκάδων εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων;

Τώρα όμως, με τη σύνδεση της κοινοτικής επιδοτήσεως με τις επιλέξιμες εκτάσεις, τα πράγματα αλλάζουν. Κάθε χρόνο, λόγω της ασκού-

Εμείς τώρα πειν να πιστέψουμε; Τον Παππά που διαρρέει ότι η συμφωνία έχει αρχίσει να γράφεται ή τον αντιπρόεδρο της Κομισιόν Ντομπρόφσκι που δηλώνει ότι «δεν είμαστε ακόμα σε αυτό το σημείο»; Τον Γιούνκερ που δηλώνει ότι πρέπει να αντληθούν από τον ΦΠΑ επιπλέον έσοδα ύψους 1,8 δισ. ευρώ (1% του ΑΕΠ) ή τον Μπαρουφάκη που διαβεβαιώνει ότι αυτό είναι παραμύθι;

Θα μπορούσαμε να θέσουμε και άλλα τέτοιου τύπου ερωτήματα, καθώς κάθε μέρα έχουμε διαφορετικές δηλώσεις για την πορεία της διαπραγμάτευσης, είτε από την Αθήνα είτε από τις Βρυξέλλες και το Βερολίνο. Για παράδειγμα, την προηγούμενη εβδομάδα το Μαξίμου διέρρευσε πως υπάρχει σχέδιο δαν από το ασφαλιστικό σύστημα. Αυτή, βέβαια, δεν είναι η μοναδική περίπτωση συρρίκνωσης των εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων.

ζουμε προς συμφωνία. Οι βασικοί άξονες της έχουν συμφωνηθεί και αν υπάρχει διαπραγμάτευση αυτή αφορά κάποιες λεπτομέρειες, οι οποίες θα καθορίσουν πόσο στενό θα είναι το νέο μνημονιακό κοστούμι.

Η ομιλία του Τσίπρα στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ το περασμένο Σάββατο και η συνέντευξη Γιούνκερ στο πρακτορείο ΜΝΙ την περασμένη Τρίτη παρουσιάζουν μεγάλες ομοιότητες και διαφορές που καθορίστηκαν από τις διαφορετικές πολιτικές ανάγκες του καθένα από τους δύο.

◆ Για το Ασφαλιστικό ο Γιούνκερ άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο να παραπεμφθεί σε επόμενο στάδιο, αρκεί στο μεταξύ να μην προχωρήσει η ελληνική κυβέρνηση σε μονομερείς ενέργειες. «Οι Έλληνες υποσχόνταν διαρκώς ότι δε θα κάνουν μονομερείς ενέργειες, αλλά έκαναν» είπε με νόημα, θέτοντας ζήτημα αυστηρής δεσμευσης της ελληνικής πλευράς από τη συμφωνία. Κάνοντας ένα βήμα παραπέρα, ο πρόεδρος της Κομισιόν είπε πως δε θα πρέπει ο υπουργός να έχει το δικαίωμα να επεκτείνει μια συλλογική σύμβαση στο σύνολο της οικονομίας!

Ο Τσίπρας είπε: «Έχουμε επίσης καταφέρει μέσα από επίπονες διαπραγματεύσεις να ξεκαθαρίσουμε ότι πρώτον δεν συζητάμε, σε καμία περίπτωση, όχι μόνο την **περαιώση απορρύθμιση** της αγοράς εργασίας, αλλά αντίθετα ότι **είμαστε έτοιμοι** να επαναφέρουμε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και την διαίτησία που αποτελούν θεμέλιους λίθους του ευρωπαϊκού κεκτημένου».

Το κείμενο της ομιλίας του ήταν γραπτό και οι λέξεις έχουν επιλεγεί με τη μέγιστη προσοχή. Δεν υπάρχει, για παράδειγμα, καμία αναφορά στην επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 (έτσι σε δύο δόσεις),

Το όριο που μπαίνει είναι «όχι περαιτέρω απορρύθμιση της αγοράς εργασίας», ενώ για την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων και της διαίτησίας (έτσι και μ' αυτή τη γενική και αόριστη διατύπωση) εκφράζεται απλώς «ετοιμότητα» και όχι τελεσίδικη απόφαση νομοθέτησης. Το συμπέρασμα είναι πως ακόμη και αυτά παζαρεύονται (στο πλαίσιο ενός «μορατορίου») και μάλλον θα πρέπει να περιμένουμε «επιλήψεις» ακόμη και α' αυτόν τον τομέα, που υποτίθεται ότι για τον ΣΥΡΙΖΑ ήταν αδιαπραγμάτευτος.

◆ Για το Ασφαλιστικό ο Γιούνκερ άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο να παραπεμφθεί σε επόμενο στάδιο, αρκεί στο μεταξύ να μην προχωρήσει η ελληνική κυβέρνηση σε μονομερείς ενέργειες. «Οι Έλληνες υποσχόνταν διαρκώς ότι δε θα κάνουν μονομερείς ενέργειες, αλλά έκαναν» είπε με νόημα, θέτοντας ζήτημα αυστηρής δεσμευσης της ελληνικής πλευράς από τη συμφωνία. Κάνοντας ένα βήμα παραπέρα, ο πρόεδρος της Κομισιόν είπε πως δε θα πρέπει ο υπουργός να έχει το δικαίωμα να επεκτείνει μια συλλογική σύμβαση στο σύνολο της οικονομίας!

Ο Τσίπρας είπε: «Επίσης έχουμε διακηρύξει σε όλους τους τόνους ότι **δεν αποδεχόμαστε την περικοπή συντάξεων** που αποτελούσαν μια από τις κεντρικές δεσμευσεις της προηγούμενης κυβέρνησης στην τράικα με το περίφημο *mail Harðoðubel*. Αυτό, βέβαια, για να συνεννοηθούμε, δεν σημαίνει ότι δεν είμαστε από μόνοι υποχρεωμένοι, είτε έτσι είτε αλλιώς, να αντιμετωπίσουμε τα χρονίζοντα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά αντίθετα ότι **είμαστε έτοιμοι** να επαναφέρουμε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και την διαίτησία που αποτελούν θεμέλιους λίθους του ευρωπαϊκού κεκτημένου».

Το κείμενο της ομιλίας του ήταν γραπτό και οι λέξεις έχουν επιλεγεί με τη μέγιστη προσοχή. Δεν υπάρχει, για παράδειγμα, καμία αναφορά στην επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 (έτσι σε δύο δόσεις),

αλλά η κυβέρνηση δε θα κάνει καμιά κίνηση για χορήγηση της 13ης σύνταξης ούτε στους χαμηλοσυνταξιούχους (κάτω των 600 ευρώ).

◆ Το πιο σημαντικό ζήτημα είναι το περιβόητο δημοσιονομικό κενό. Από το μέγεθος του καθορίζεται κατ'αρχάς το σύνολο των μέτρων που θα παρθούν (στο σκέλος της αύξησης των εσόδων και στο σκέλος της μείωσης των δαπανών) και μετά εξειδικεύονται τα μέτρα ένα προς ένα. Επ' αυτού όλες οι πλευρές είναι σσάγιες.

Ο παμπόνηρος Γιούνκερ μας έδωσε μια πρόγνωση, μιλώντας για ανάγκη μόνο από τον ΦΠΑ να συγκεντρωθούν επιπλέον έσοδα 1,8 δισ. ευρώ. Άρα, μας είπε εμμέσως ότι το δημοσιονομικό κενό είναι πολύ πάνω από τα 2 δισ. ευρώ. Αν δε θέλει η ελληνική πλευρά να πάρει αυτό το τεράστιο κονδύλι μόνο από τον ΦΠΑ, θα πρέπει να το μοιράσει σε άλλα μέτρα.

Ο Τσίπρας προτίμησε να πετάξει τη μπάλα στην εξέδρα. Αντί να πει πόσο είναι το δημοσιονομικό κενό και τι μέτρα θα παρθούν για να καλυφθεί, μίλησε για τη μείωση του «πρωτογενούς πλεονάσματος», το οποίο «δεν ήταν τίποτα άλλο από την αριθμητική αποτύπωση της πολιτικής της λιτότητας». Παρουσίασε δε αυτή τη μείωση σαν μεγάλη επιτυχία της κυβέρνησής του. «Δεν πρόκειται να

εδώ για μια μικρή παραχώρηση ή μια οριακή αλλαγή». «Αφήνουμε πίσω μας την *λογική* της σκληρής λιτότητας, που διαπερνάει από άκρη σε άκρη τη μνημονιακή πολιτική», είπε.

Από μια οικονομία που έχει ξαναμπει σε ύφεση, ξαναζητείται «πρωτογενές πλεόνασμα», δηλαδή ένα ποσό από τον κρατικό προϋπολογισμό που θα πάει απευθείας στην αποπληρωμή του χρέους, και αυτό παρουσιάζεται ως κυβερνητική νίκη.

Δε χρειάζεται να θυμίσουμε τι έλεγε μέχρι η εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ για το «πρωτογενές πλεόνασμα». Χρειάζεται, όμως, να παραθεύσουμε τη σύμφωνη γνώμη του Ουίλβι Μπλανσάρ, επικεφαλής οικονομολόγου του ΔΝΤ, που είπε στη γαλλική οικονομική φυλλάδα Les Echos: «*Σύμφωνα με τα σχέδια που προβλέπονταν στο πρόγραμμα, το δημοσιονομικό πλεόνασμα για φέτος θα ήταν στο 3%. Τώρα έφερουμε ότι κάτι τέτοιο δεν είναι πιθανόν ρεαλιστικό για οικονομικούς και πολιτικούς λόγους. Το να αναβληθεί αυτό το πλεόνασμα προς τα κάτω είναι δυνατόν, αλλά θα πρέπει να είμαστε σαφείς: αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να καλυφθούν νέες ανάγκες χρηματοδότησης από την Ευρώπη*». Όταν το ΔΝΤ δέχεται μείωση του «πρωτογενούς πλεονάσματος», καταλαβαίνουμε για τι... νίκη (ή επιτυχία) μιλάμε.

◆ Για τις ιδιωτικοποιήσεις δεν μιλούν τελευταία. Φαίνεται πως να έχουν βρει για αεροδρόμια και λιμάνια. Το μόνο που απομένει, λοιπόν, είναι να πληροφορηθούμε το ακριβές μέγεθος του νέου μνημονιακού «κοστούμιου».

Εκοψε τον άλυσο

Εχοντας κόψει τον άλυσο, όπως λέει η λαϊκή φράση, μετά τον παραμερισμό του από την ομάδα διαπραγματεύσεως, ο Μπαρουφάκης εγείρει συνεχώς ζητήματα και παίρνει «πρωτοβουλίες», τις οποίες δημοσιοποιεί με Δελτία Τύπου του υπουργείου Οικονομικών. Έτσι, τη Δευτέρα ανακίνησε ζήτημα «δικαιότερης και αποτελεσματικότερης φορολόγησης των αυτοκινήτων». Η πρότασή του αντιμετωπίστηκε με χλευασμό από τους «ψιθυριστές» του Μαξίμου, οι οποίοι τη συνέκριναν με την πρότασή του για την καθιέρωση έκπτωσης 3% στον ΦΠΑ, αν κάποιος πληρώνει με πιστωτική ή χρεωστική κάρτα, η οποία απορρίφθηκε εν ριπή φθλαμού, καθώς προσκρούει στον Ευρωπαϊκό Κανονισμό για τον ΦΠΑ.

Όμως, στην πρόταση για τη φορολογία των αυτοκινήτων βλέπει κανείς ότι ο Μπαρουφάκης προσπαθεί να λειτουργήσει σαν εκπρόσωπος των εισαγωγένων αυτοκινήτων, αφού προτείνει τη «θέσπιση αντικινήτρων στην κυκλοφορία παιδιών και ρυπαρών οχημάτων (π.χ. για οχήματα άνω της 20ετίας) με ένα «τέλος περιβάλλοντος»». Ποιο κυκλοφορούν παλιά οχήματα; Οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι που δεν έχουν τη δυνατότητα να τα αντικαταστήσουν. Σ' αυτούς θέλει να επιβάλει χαράτσι ο Μπαρουφάκης, εξαναγκάζοντας δόσους έχουν μια μικρή δυνατότητα να σπείσουν στα μαγαζιά των εισαγωγένων.

Μια μέρα μετά (την Τρίτη), ο Μπαρουφάκης ξαναχτύπησε. Εκεί που εξήγησες στους δημοσιογράφους τα σχετικά με την αλλαγή στη φορολόγηση των αυτοκινήτων, πέταξε την είδηση: «Ενα μικρό τέλος αναλήψεων μπορεί να υπάρξει ως αντικίνητρο για τη χρήση φυσικού χρήματος, αλλά ποτέ των πωτών δεν πρόκειται να φορολογηθούν οι καταθέσεις». Φυσικά, άναψαν αμέσως τα τέλια: «φόρος στις αναλήψεις από τα ΑΤΜ, για να αποθαρρυνθεί η χρήση πιστωτικών κάρτας, ένα τέτοιο τέλος, δε θα είναι ψηλότερο από ένα τοις χιλίους», διευκρίνιζε «πηγή του υπουργείου Οικονομικών», μετά τον πρώτο θόρυβο.

Ο Μπαρουφάκης κλήθηκε επειγόντως στο Μαξίμου και κυριζώντας εξέδωσε ένα Δελτίο Τύπου, με το οποίο όχι μόνο διέψευθε τον εαυτό του, αλλά έπληττε πίσωπλάτα τους συναδέλφους του που έχουν την ευθύνη της διαπραγμάτευσης (την «τρόικα εσωτερικού», όπως έχει πε άλλη φορά, των Δραγασάκη-Σταθάκη-Τσακαλώτου), στους οποίους εμμέσως πλην σαφώς φόρτωνε την ευθύνη. Παραθέτουμε ολόκληρο το Δελτίο Τύπου (διατηρώντας τη σύνταξη του):

«Στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης, στο Brussels Group, **τέθηκε η πρόταση για φορολόγηση των τραπεζικών συναλλαγών**. Το Υπουργείο Οικονομικών διαφώνησε και τόνισε πως, τουλάχιστον, **δσόν αφορά τη χρήση πλαστικού χρήματος, web banking και τραπεζικών εμβασμάτων, η εν λόγω πρόταση αντίκειται στην πολιτική του Υπουργείου να δίνει κίνητρα για μείωση των συναλλαγών προς μετρητός. Τελικά, η πρόταση για φορολόγηση τραπεζικών συναλλαγών (συμπεριλαμβανομένων των αναλήψεων από ΑΤΜ), **μετά τις αντιδράσεις του Υπουργείου, αποσύρθηκε** από τη διαπραγμάτευση».**

Από ποιον τέθηκε η πρόταση για φορολόγηση των τραπεζικών συναλλαγών; Πουθενά δε λέει πως τέθηκε από τους «θεσμούς». Άρα, μπορεί να τέθηκε και από ελληνικής πλευράς. Και γιατί αποσύρθηκε; Επειδή αντέδρασε το υπουργείο Οικονομικών (δηλαδή ο Μπαρουφάκης) και όχι η «ομάδα πολιτικής διαπραγμάτευσης».

Φυσικά, ο σιβυλλικός τρόπος με τον οποίο γράφτηκε το Δελτίο Τύπου επιτρέπει στον Μπαρουφάκη να δώσει «διευκρινιστές» (αγαπημένη του ασχολία) και να πει ότι δεν εννοούσε την ελληνική διαπραγματευτική ομάδα αλλά κάποιον από τους «θεσμούς». Στο μεταξύ, θα έχει κάνει το σχετικό νότρο γύρω από το όνομά του, εμφανιζόμενος ως ο προστάτης της φτωχολογιάς που τη γλίτωσε από ένα μικρό χαράτσι που θα πλήρωνε κάθε φορά που θα χρησιμοποιούσε ένα ΑΤΜ για να πάρει λεφτά.

Μήπως, όμως, ο Μπαρουφάκης έχει κι ένα δικίο; Μήπως οι Τσίπραίοι πάνε να τον ριζούν την ευθύνη για τα πάντα; Το γεγονός ότι ο Τσίπρας συγκάλεσε την επομένη την ομάδα διαπραγματεύσεως στο υπουργείο Οικονομικών, κάνοντας μάλιστα και δηλώσεις στο τέλος, ήταν μια ακόμη συμβολική κίνηση στήριξης του Μπαρουφάκη, σημάδι ότι υπάρχουν στοιχεία με τα οποία αυτός «κρατάει» τον Τσίπρα, τον Δραγασάκη και τους υπολοίπους του Μαξίμου. Αν η ιδέα για φόρο στα ΑΤΜ δεν ήταν δική του, αλλά των υπόλοιπων, κι αυτός απλά την ανακονίσαμε, τότε σίγουρα έχει στοιχεία στα χέρια του, που αν τα βγάλει τώρα στο φως θα κάνει μεγάλη ζημία στον Τσίπρα. Κάπως έτσι φαίνεται πως κρατάει ακόμη τη θέση του, αν και πρέπει να πει ένα μεγάλο ευχαριστίο και στον Γιούνκερ που την ίδια μέρα δήλωσε ότι «ο Βαρουφάκης δε βοηθά στη διαπραγμάτευση». Μετά απ' αυτή τη δήλωση, ο Τσίπρας ήταν υποχρεωμένος να κάνει κίνηση στήριξης, για να μη φανεί ότι οι Βρυξέλλες του υπαγορεύουν ακόμη και τη σύνθεση του υπουργικού συμβουλίου.

Ενώ ο γενικός διευθυντής Δασών «τρενάρει» τη λήψη αποφάσεων

Συνεχίζεται το ξεπάτωμα του πευκοδάσους Σχίνου-Περαχώρας

Δεν είναι βέβαια το πευκοδάσος Σχίνου-Πισίων Περαχώρας το μοναδικό που ξεπατώνεται. Ασχολούμαστε τόσο πολύ με το συγκεκριμένο, επειδή ανόισαμε ένα μέτωπο και υπάρχουν κάτοικοι της περιοχής που μας ενημερώνουν συνεχώς για το συνεχιζόμενο έγκλημα, που έχει ως κίνητρο το εμπόριο καουτσόλων. Ξεκίνησαμε αυτή την έρευνα το καλοκαίρι του 2014, δημοσιεύσαμε δύο άρθρα το Γενάρη και στις αρχές Φλεβάρη του 2015, ενώ μετά από αίτημα του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου Π. Καλλήρη πραγματοποιήσαμε κοινή αυτοψία.

Μετά την αυτοψία, ο Π. Καλλήρης έκα-

νε έγγραφο και το κοινοποίησε στις 20 Φλεβάρη στο Δασάρχη Κορίνθου, στο γενικό διευθυντή Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, στον προϊστάμενο της διεύθυνσης Συντονισμού Επιθεώρησης Δασών και σε εμάς. Επισημάσαμε τόσο στον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου όσο και στο Γενικό Διευθυντή Δασών, ότι κακώς αναγόρευσαν τον Δασάρχη Κορίνθου σε ελεγκτή, τη στιγμή που είναι ελεγχόμενος. Σ' αυτή την επισήμανση δεν πήραμε καμία απάντηση.

Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου με το έγγραφό του εισηγούνται:

- Την κήρυξη των τμημάτων του δάσους που είχαν ξεπατωθεί ως αναδασωτέων.

- Την απαγόρευση της υλοτομίας στα τμήματα αυτά.

- Να εξεταστεί σοβαρά το ενδεχόμενο της ανάκλησης των παραχωρητηρίων.

Ο Δασάρχης Κορίνθου Π. Μπρήλες απάντησε στις 21 Απριλίου και τα βρήκε όλα σωστά, απορρίπτοντας τις προτάσεις του

Διευθυντή Δασών Κορίνθου. Αυτή η απάντηση ήταν αναμενόμενη από εμάς, γιατί ο ελεγχόμενος ήταν επόμενο να γνωμοδοτήσει ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα και ότι δεν πρέπει να γίνουν αυτά που ζήτησε ο διευθυντής Δασών. Ο Π. Καλλήρης έστειλε στις 23 Απριλίου νέο έγγραφο στις ιδίες Διευθύνσεις, με πρώτη αυτή τη φορά την Διεύθυνση Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών, εμμένοντας στα αιτήματά του, ενώ απάντησε στο Δασάρχη Κορίνθου ότι δεν εντοπίστηκαν προσημασμένες των πεύκων που υλοτομήθηκαν, τονίζοντας ότι η προσήμανση είναι σε κάθε περίπτωση υποχρεωτική.

Απαιτήσαμε ακόμη να ζηλωθεί άμεσα η πρόχειρη στάνη που κατασκευάσε ο Χρ. Φόρτης κοντά στη δεξιόσημη του Σχίνου, γιατί τη χρησιμοποιεί ως ορμητήριο για να υλοτομήσει παράνομα και να εμπορεύεται τα καυσόξυλα. Στο Διευθυντή Δασών Κορίνθου είχαμε επισημάνει ότι όλες οι υλοτομίες είναι παράνομες και ότι δεν περιορίζονται μόνο στις τοποθεσίες που κάναμε αυτοψία. Υποσχθήκαμε ότι θα επανέλθουμε με αυτοψία σε νέες τοποθεσίες και που εισηγήθηκαν τις προτάσεις του να τις κάνει για όλο το πευκοδάσος.

Τηρήσαμε την υπόσχεσή μας και την περασμένη Κυριακή επισκεφθήκαμε το δάσος και βρήκαμε νέα σημαντικά ευρήματα. Καταγράψαμε τα στοιχεία ηλεκτρονικά, βγάλαμε πολλές φωτογραφίες και βίντεο, τα οποία στείλαμε στη Διεύθυνση Δασών Κορίνθου για να κάνει την δική της αυτοψία.

Βρήκαμε οι οι Χρ. Φόρτης, ψηλά στα Γεράνια και πάνω από το Σχίνο, έχει φτάσει μια πρόχειρη κατασκευή, όπου μετέφερε τα 18 κατσίκια μαζί με τα σκυλιά του. Μια πρόχειρη κατασκευή που δεν πληρεί

ούτε τους ελάχιστους κανόνες υγιεινής και ασφάλειας των ζώων. Για να βρεθεί κανείς σ' αυτή τη στάνη της συμφοράς πρέπει να διανύσει αρκετά χιλιόμετρα ασφάλτου και στη συνέχεια δασικού δρόμου όχι σε καλή κατάσταση. Ο δρόμος αυτός δεν είναι πολυσύχναστος την άνοιξη και το καλοκαίρι και έτσι δίνεται η δυνατότητα σ' όποιον το συνηθίζει να εκτελεί ανενόχλητα το θεάρεστο έργο της υλοτομίας, ενώ απάντησε στο Δασάρχη Κορίνθου ότι δεν εντοπίστηκαν προσημασμένες των πεύκων που υλοτομήθηκαν, τονίζοντας ότι η προσήμανση είναι σε κάθε περίπτωση υποχρεωτική.

Απαιτήσαμε ακόμη να ζηλωθεί άμεσα η πρόχειρη στάνη που κατασκευάσε ο Χρ. Φόρτης κοντά στη δεξιόσημη του Σχίνου, γιατί τη χρησιμοποιεί ως ορμητήριο για να υλοτομήσει παράνομα και να εμπορεύεται τα καυσόξυλα. Στο Διευθυντή Δασών Κορίνθου είχαμε επισημάνει ότι όλες οι υλοτομίες είναι παράνομες και ότι δεν περιορίζονται μόνο στις τοποθεσίες που κάναμε αυτοψία. Υποσχθήκαμε ότι θα επανέλθουμε με αυτοψία σε νέες τοποθεσίες και που εισηγήθηκαν τις προτάσεις του να τις κάνει για όλο το πευκοδάσος.

Τηρήσαμε την υπόσχεσή μας και την περασμένη Κυριακή επισκεφθήκαμε το δάσος και βρήκαμε νέα σημαντικά ευρήματα. Καταγράψαμε τα στοιχεία ηλεκτρονικά, βγάλαμε πολλές φωτογραφίες και βίντεο, τα οποία στείλαμε στη Διεύθυνση Δασών Κορίνθου για να κάνει την δική της αυτοψία.

Βρήκαμε οι οι Χρ. Φόρτης, ψηλά στα Γεράνια και πάνω από το Σχίνο, έχει φτάσει μια πρόχειρη κατασκευή, όπου μετέφερε τα 18 κατσίκια μαζί με τα σκυλιά του. Μια πρόχειρη κατασκευή που δεν πληρεί

Πλύση εγκεφάλου

«Τα ιδανικά που κάθε φορά επικρατούν στην παιδεία ενός λαού, είναι τα ιδανικά των δυνατών, που κατέχουν και διακυβερνούν τ' αγαθά και θέλουν και κατορθώνουν όλες οι κοινωνικές λειτουργίες να προσαρμόζονται στα συμφέροντά τους. Η παιδεία τότε προσπαθεί να μορφώσει τον άνθρωπο και τον πολίτη ικανό να συντηρήσει τα κοινωνικά καθεστώτα, όπως βρίσκονται και να τα δυναμώσει».

Δημήτρης Γληνός

Τα μαθήματα που εντάσσονται στο πλαίσιο των λεγόμενων ανθρωπιστικών σπουδών προσφέρονται ιδιαίτερα για την πλύση εγκεφάλου της νέας γενιάς. Αποτελούν διαύλους για την επιβολή της κυρίαρχης ιδεολογίας. Η «τσούλα» ιστορία, που ξαναγράφεται από τους ισχυρούς, η θρησκοληψία, τα αντιδραστικά ιδεολογήματα και προτάγματα της αστικής τάξης, η προγονοπληξία, η πατριδοκαπηλία φενακίζουν τη νεανική συνείδηση.

Ποιο αλήθεια θα ήταν το πλαίσιο και το περιεχόμενο ενός μαθήματος, σαν αυτό της «Πολιτικής Παιδείας» (διδάσκεται στη Β' Λυκείου), στο πλαίσιο του καπιταλισμού; Μπορούμε κάλλιστα να το φανταστούμε.

Αρκεί να παραθέσουμε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα:

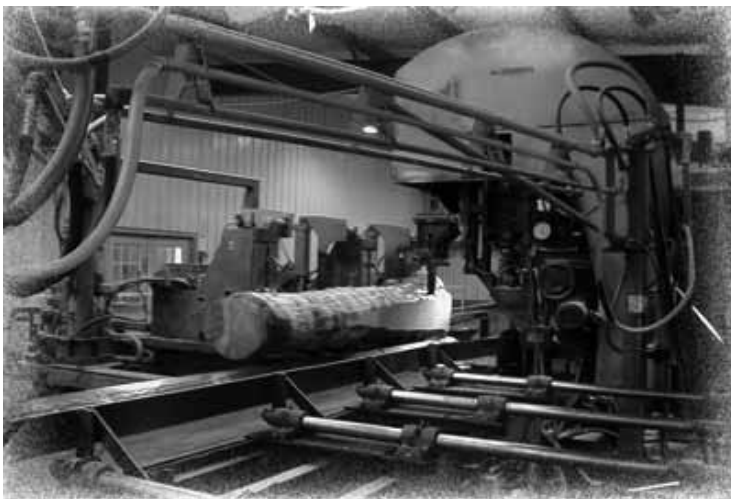
«Τον 20ο αιώνα εμφανίστηκαν και δύο νέες κατηγορίες πολιτευμάτων, το κομμουνιστικό και το φασιστικό. Πρόκειται για πολιτεύματα που πρεσβεύουν καινούργιες **κοσμοθεωρίες**, οι οποίες θέλουν να επικρατήσουν σ' όλο τον κόσμο, να γίνουν κοσμοκρατορίες. Είναι πολιτεύματα **ολοκληρωτικά**. Ο ολοκληρωτισμός επιβάλλεται είτε με τη βία (ψυχική ή σωματική) είτε με άλλους τρόπους (π.χ. προπαγάνδα, διαφήμιση). Επιβάλλει ίδιους τρόπους σκέψης και κρίσης σε όλους. Στόχος του είναι ο περιορισμός της ελευθερίας του ατόμου και η μαζικοποίησή του. Επίσης είναι πολιτεύματα **μονοκομματικά**, δέχονται την ύπαρξη ενός μόνο κόμματος, με αυστηρή οργάνωση και πειθαρχία, το οποίο κατέχει όλη την εξουσία» (οι υπογραμμίσεις δικές τους).

Το απόσπασμα αυτό αναπαράγει τη βρόμικη θεωρία «των δύο άκρων», που ανέδειξε η σοσιαλδημοκρατία την περίοδο του μεσοπολέμου, θέλοντας να αποτρέψει τη στράτευση της εργατικής τάξης στο επαναστατικό κομμουνιστικό κόμμα της Γερμανίας, που έδινε τιτάνια μάχη ενάντια στο φασισμό, βοηθώντας έτσι την άνοδο και επικράτηση του ναζισμού.

Ο ανιστόρητος και αντιεπιστημονικός συγγραφέας του βιβλίου (ο κομμουνισμός δεν είναι πολίτευμα είναι κοινωνικοοικονομικό σύστημα) έχει υποτάξει τις δυνάμεις του στην υπηρεσία του κεφαλαίου. Η αναγνώριση της εργατικής τάξης από «τάξη καθεαυτή» σε «τάξη για τον εαυτό της», η συγκρότησή της σε επαναστατικό κόμμα, ο αγώνας για την κατάργηση του συστήματος της μισθωτής σκλαβιάς, η οικοδόμηση μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση με κέντρο τον Άνθρωπο και τις ανάγκες του, ταυτίζεται με την πιο άγρια και επιθετική μορφή του καπιταλισμού, τον φασισμό.

Σε πονήματα τέτοιου είδους έδωσαν τροφή και τα ρεβιζιονιστικά καθεστώτα του παλινορθωμένου καπιταλισμού, που κατασκευοφάντησαν ό,τι πιο ελπιδοφόρο γεννήθηκε τον 20ο αιώνα στον πλανήτη (την επανάσταση των μπολσεβίκων και τη σοσιαλιστική Σοβιετική Ένωση των Λένιν-Στάλιν) και αμαύρωσαν τις σοσιαλιστικές ιδέες στα μυαλά των νέων γενεών.

Εκπαίδευση ανταγωνιστικότητα και απασχολησιμότητα

Η σύνοδος των υπουργών Παιδείας που πραγματοποιήθηκε στις 18 και 19 Μαΐου στις Βρυξέλλες επιβεβαίωσε και πάλι το γνωστό πλαίσιο μέσα στο οποίο τα ευρωπαϊκά καπιταλιστικά κράτη ορίζουν τις κατευθύνσεις στις οποίες πρέπει να κινηθούν τα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης των κρατών-μελών.

Το πλαίσιο αυτό δεν είναι άλλο από τον προσανατολισμό της εκπαίδευσης στην κατεύθυνση εξυπηρέτησης της «απασχολησιμότητας» και της «ανταγωνιστικότητας».

Οι όροι αυτοί, που εισήχθησαν και στο ελληνικό λεξιλόγιο εδώ και μια εικοσαετία περίπου (επί εκσυγχρονιστών και Σημίτη) περιγράφουν τη νέα κατάσταση που δημιουργήθηκε στη σφαίρα της καπιταλιστικής παραγωγής με το πλήρες ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων, την κατάργηση των ειδικοτήτων, τα ωράρια-λάστιχο, στο πλαίσιο της λεγόμενης «συνολικής διευθέτησης του χρόνου εργασίας», ώστε να μην υπάρχουν «νεκρά σημεία» στην εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης κατά την ώρα εργασίας μέσα στα καπιταλιστικά κάτεργα (ο εργάτης-λάστιχο και μπαλαντέρ που μετακινείται από πόστο σε πόστο χωρίς ανάσα), με στόχο τη μέγιστη παραγωγή υπεραξίας προς όφελος της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Η κατάσταση αυτή είχε, όπως ήταν αναμενόμενο, την αντανάκλασή της στην εκπαίδευση, η οποία υποβιβάζεται σε κατάρτιση. Εξ ου και γίνεται πλέον επίσημα από τα χείλη των υπουργών Παιδείας πολύς λόγος για την καλλιέργεια των αναγκαίων δεξιοτήτων, σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς (λίγα ελληνικά, λίγα αγγλικά, ψήγματα γνώσης από τις θετικές επιστήμες και γνώση των Η/Υ) και για την αναγκαιότητα της «διά βίου μάθησης», δηλαδή της διά βίου αμάθειας. Οι νέοι πρέπει να συνηθίσουν στην ιδέα της μη σταθερής δουλειάς και να επιδίδονται σε έναν διαρκή προσωπικό αγώνα με ίδια έξοδα για την απόκτηση πρόσκαιρων γνώσεων και δεξιοτήτων, ελπίζοντας να αποκτήσουν μια θέση στην αγορά εργασίας.

Ταυτόχρονα άρχισε και η επίθεση στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Οι νόμοι-πλαίσιο διαδοχικών κυβερνήσεων προσπαθούν να εισάγουν και στο ελληνικό πανεπιστήμιο τη φιλοσοφία της κακόφημης Συνθήκης της Μπολόνια. Στην κατεύθυνση αυτή εντάσσονται: Ο διαχωρισμός των σπουδών σε κύκλους (στα ελληνικά πανεπιστήμια δεν κατέστη ακόμη δυνατόν, λόγω των αντιστάσεων της πανεπιστημιακής κοινότητας και ειδικά του φοιτητικού κινήματος, ο πρώτος κύκλος να γίνει τριετούς διάρκειας). Η εισαγωγή σε πολλές περιπτώσεις διδάκτρων στον μεταπτυχιακό κύκλο. Η αποτίμηση των σπουδών σε πιστωτικές μονάδες, με αποτέλεσμα τον κατακερματισμό, τη διάσπαση της ενότητας της επιστήμης, τα πτυχία πολλών ταχυ-

τήτων, που οδηγούν και σε διαφορετικά επαγγελματικά δικαιώματα. Η λειτουργία του πανεπιστημίου με επιχειρηματικά κριτήρια. Η σύνδεση της κρατικής χρηματοδότησης με την αξιολόγηση. Ο διαχωρισμός της αναγνώρισης της ισοτιμίας των επαγγελματικών δικαιωμάτων από την αναγνώριση της ισοτιμίας των ακαδημαϊκών σπουδών. Η προώθηση της αναγνώρισης των κολλεγίων, κ.λπ.

Το περιβάλλον αυτό απαιτεί τη λειτουργία της εκπαίδευσης με όρους επιχείρησης. Γι' αυτό και σε όλες τις βαθμίδες εντείνεται ο αυταρχισμός και η καταστολή με την προώθηση συστημάτων ελέγχου (καθηκοντολόγιο, φασιστικός δημοσιοϋπαλληλικός κώδικας) και αξιολόγησης, που οδηγούν σε διαθεσιμότητα και απολύσεις.

Ταυτόχρονα, αυξάνονται και εντείνονται και οι ταξικοί φραγμοί στη διάρκεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ώστε να υπάρξει περιορισμός της ροής προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση και χιλιάδες μαθητές σπρώχνονται βίαια έξω από το σχολείο είτε σε δομές κατάρτισης είτε στη μαύρη εργασία είτε στην ανεργία.

Το Συμβούλιο, λοιπόν, των υπουργών Παιδείας της ΕΕ καλεί τα κράτη-μέλη «να εκσυγχρονίσουν την εκπαίδευση και τα συστήματα κατάρτισης, ώστε να συμβάλλουν στις γενικές πολιτικές προτεραιότητες όπως ορίζονται από τη στρατηγική "Ευρώπη 2020"». Στις προτεραιότητες δηλαδή, που θέτει το ευρωπαϊκό κεφάλαιο για την απασχόληση, τις εργασιακές σχέσεις, με στόχο την αύξηση της «ανταγωνιστικότητας».

Η «ανταγωνιστικότητα», δηλαδή ο πλήρης εξευτελισμός της αξίας της εργατικής δύναμης, που κάνει κερδοφόρες τις ευρωπαϊκές καπιταλιστικές επιχειρήσεις και «ανταγωνιστικές» στον διεθνή πλαίσιο, είναι το κόκκινο νήμα που διαπερνά όλο το κείμενο και εκφράζει την έγνοια των ευρωπαίων καπιταλιστών και κυβερνήσεων να «εκσυγχρονίσουν» έτσι τα εκπαιδευτικά τους συστήματα από το νηπιαγωγείο ως το πανεπιστήμιο, που να την υπηρετούν (η συμβολή της «ποιοτικής εκπαίδευσης» είναι «να προωθεί την απασχολησιμότητα και ανταγωνιστικότητα

των μεθόδων δουλειάς»).

Το Συμβούλιο επίσης προτρέπει τα κράτη-μέλη να εστιάσουν σε προτεραιότητες που καλλιεργούν τις «ευρωπαϊκές αξίες». Ποιες είναι αυτές τις γνωρίζουμε πολύ καλά πλέον από πρώτο χέρι. Ο νόμος του ισχυρού (αυτού δηλαδή που έχει τη μεγαλύτερη δύναμη κεφαλαίου), που με τη σιδερένια φτέρνα του λιώνει τον αδύναμο, του άγριου ανταγωνισμού, του «ο θάνατός σου η ζωή μου», οι πολιτικές των διακρίσεων στην εργασία, της αύξησης της εκμετάλλευσης, η Ευρώπη-φρούριο, τα φαινόμενα τύπου Lamprenduza και των καθημερινών πνιγμών στο Αιγαίο μεταναστών και προσφύγων, η υποκίνηση και η συμμετοχή σε ιμπεριαλιστικούς πολέμους ανά τον πλανήτη, είναι οι «ευρωπαϊκές αξίες», που βρίσκονται πίσω από τη βιτρίνα της «δημοκρατίας», της «ανεκτικότητας στη διαφορετικότητα», της «ισοτιμίας», της «αλληλεγγύης», της «δικαιοσύνης» και τόσων άλλων εύχων εννοιών με τις οποίες τα ευρωπαϊκά ιμπεριαλιστικά κράτη συσκοτίζουν την πολιτική τους. Ο «ενεργός πολίτης» της ΕΕ πρέπει να είναι προσανατολισμένος σε αυτές τις «Κοινές Ευρωπαϊκές Αρχές» και στο στόχο αυτό οφείλει να ανταποκρίνεται και ένας από τους ρόλους της εκπαίδευσης.

Μιλώντας στο Συμβούλιο, η υπουργός Παιδείας της Λετονίας Marite Seile (η Λετονία προεδρεύει στο Συμβούλιο της ΕΕ αυτή την περίοδο) δήλωσε χαρακτηριστικά: «Η εκπαίδευση δεν αφορά μόνο την αγορά εργασίας. Η εκπαίδευση παίζει ουσιαστικό ρόλο στη δημιουργία συνεκτικών και βιώσιμων κοινωνιών και στην προετοιμασία των πολιτών για το άγνωστο. Εξασφαλίζει ότι οι πολιτισμικές αξίες και οι αξίες του πολίτη που μοιραζόμαστε μεταφέρονται στις μελλοντικές γενιές». Κοντολογίς, μαζί με όλα όσα προαναφέραμε για τις «ευρωπαϊκές αξίες», η εκπαίδευση πρέπει να συμβάλλει και στη διαμόρφωση «συνεκτικών και βιώσιμων κοινωνιών», δηλαδή να καλλιεργεί συνειδήσεις υποταγμένες και δουλοπρεπείς, ώστε να μειώνεται ο κίνδυνος της όξυνσης της ταξικής πάλης.

Συνεχίζοντας στο ίδιο πνεύμα, το Συμβούλιο των υπουργών, στο

πλαίσιο και της Διακήρυξης που υπογράφηκε στο Παρίσι το Μάρτη, καλεί την εκπαίδευση να συμβάλλει στην «αποτροπή της ριζοσπαστικοποίησης».

Σύμφωνα με τους υπουργούς Παιδείας, η «προσέλευση του ιδιωτικού κεφαλαίου σε στρατηγικά σχέδια», που εφαρμόζονται στην εκπαίδευση και την κατάρτιση είναι επιβεβλημένη. Με τον τρόπο αυτό απαλλάσσονται τα αστικά κράτη από την υποχρέωση να χρηματοδοτούν τα δημόσια συστήματα εκπαίδευσης, ενώ οι επιχειρήσεις έχουν απευθείας πρόσβαση και λόγο στη διαμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων και στον καθορισμό του περιεχομένου της εκπαίδευσης και της έρευνας, σύμφωνα με τα συμφέροντά τους.

Σ' αυτή τη λυκοσυμμαχία, που μένει αδιατάρακτη και στο πλαίσιο του Συμβουλίου των υπουργών Παιδείας, πήρε μέρος και ο υπουργός Παιδείας Αριστείδης Μπαλτάς. Καθόλου, βεβαίως αξιοπερίεργο, καθώς οι συριζαίοι έχουν δώσει ρέστα για το «κοινό ευρωπαϊκό μας σπίτι», στο οποίο, ακόμη και τώρα, μετά το ολοφάνερο στραπάτσο των «σκληρών διαπραγματεύσεων», προσβλέπουν, αναπαράγοντας το γνωστό παραμύθι του «καλού» και του «κακού» μπάτσου.

Αλλωστε, τον καπιταλισμό θέλουν να διαχειριστούν οι άνθρωποι (και το διατυμπανίζουν) και όχι να τον ανατρέψουν και έχουν αποδεχτεί απόλυτα τον προσανατολισμό και τη θέση του ελληνικού καπιταλισμού στον διεθνή καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας.

Ο συριζαίος υπουργός, λοιπόν, πήγε εκεί για να δώσει «μαθήματα» στις μαριονέτες του ευρωπαϊκού κεφαλαίου στον τομέα της εκπαίδευσης.

Σύμφωνα με το δελτίο Τύπου του υπουργείου Παιδείας, ο Αριστείδης Μπαλτάς «επεσήμανε τις βασικές αξίες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στη Στρατηγική "Ευρώπη 2020", διακρίνοντάς τις σε γνωστικές, ηθικές και κοινωνικές. Εξήγησε ότι οι κοινωνικές αξίες αφορούν στην αλληλεγγύη και την αναγνώριση του άλλου και του πολιτισμού του και διευκρίνισε ότι απαιτείται ισχυρή συνεκτική βάση στις θεμελιώδεις γνώσεις, τις θετικές (Μαθηματικά, Φυσική, Βιολογία) και τις ανθρωπιστικές (Γλώσσα, Παγκόσμια Ιστορία -Global History- και Φιλοσοφία).

Τελειώνοντας, υπογράμμισε την ανάγκη συσχέτισης της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών -όχι εικονικών- προβλημάτων της αγοράς».

Οι παρεμβάσεις Μπαλτά θυμίζουν τους αστερίσκους που έβαζε για δημαγωγικούς λόγους (για να παραπλανά το εγχώριο πόπολο) ο Ανδρέας Παπανδρέου στα ανακοινωθέντα του ΝΑΤΟ.

Λουκέτο στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Αττικής!

Μπορεί οι караβιές των προσφύγων να φτάνουν θαλασσοτακισμένες στις ελληνικές ακτές και από πλευράς της νέας συγκυβέρνησης και της αρμόδιας αναπληρώτριας υπουργού Τασίας Χριστοδουλοπούλου να περισσεύουν τα λόγια συμπάθειας για τους πρόσφυγες και οι υποσχέσεις για επιτάχυνση του έργου εξέτασης των αιτημάτων ασύλου, όμως η πράξη δείχνει πως τα πράγματα δεν παρέμειναν όπως πριν, αλλά έγιναν χειρότερα. Αποκορύφωμα, το λουκέτο που έβαλε το Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Αττικής, επειδή δεν έχει προσωπικό!

Τους τελευταίους μήνες η ταλαιπωρία των προσφύγων ήταν βασανιστική. Από τη μαύρη νύχτα πήγαιναν να στηθούν στην ουρά, ενώ οι «τυχεροί» που κατάφερναν να περάσουν και να διεκπεραιώσουν το αίτημά τους ήταν ελάχιστοι. Και βέβαια, τα αιτήματα απλώς στοιβάζονταν στα ράφια, γιατί το ελάχιστο προσωπικό δεν μπορούσε να τα εξετάσει. Εδώ και δυο μήνες ούτε οι λεγόμενες ευάλωτες περιπτώσεις (μονογονεϊκές οικογένειες, έγκυες γυναίκες) μπορούσαν να μπουν στην υπηρεσία και να υποβάλουν αίτημα ασύλου. Το ίδιο ίσχυε και για τους πρόσφυγες από τη Συρία, που υποτίθεται ότι θα υπάγονταν σε διαδικασία fast track. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι όσοι κατάφεραν να υποβάλουν αίτημα τους μήνες Γενά-

ρη-Φλεβάρη-Μάρτη έπαιρναν ημερομηνία για συνέντευξη μετά από τρεις μήνες!

Ήταν φανερό ότι η κατάσταση όδευε προς το απόλυτο αδιέξοδο. Διάφορες ΜΚΟ που «τρέχουν» προγράμματα για πρόσφυγες είχαν ενημερωθεί για το επικείμενο λουκέτο, ενώ την περασμένη Δευτέρα ήρθε και η επίσημη ανακοίνωση από την Υπηρεσία Ασύλου: «Το Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Αττικής, από τη Δευτέρα 25 Μαΐου 2015 και μέχρι νεότερης ενημέρωσης, θα εξυπηρετεί μειωμένο αριθμό ατόμων λόγω ελλείψεων σε προσωπικό. Θα διεξάγονται μόνο οι προγραμματισμένες (μέσω skype) καταγραφές αιτημάτων ασύλου, συνεντεύξεις και οι λοιπές διοικητικές ενέργειες».

Υπάρχουν, βέβαια, οι τεράστιες ευθύνες της προηγούμενης συγκυβέρνησης, του υπουργού Β. Κικίλια και της διευθύντριας της Υπηρεσίας Ασύλου Μ. Σταυροπούλου,

που φρόντισαν να αποψιλώσουν την υπηρεσία από το ειδικό προσωπικό και μάλιστα με κριτήρια πολιτικά (έφυγαν οι «μη αρεστοί», δηλαδή όσοι αρνούνταν να λειτουργήσουν ως «yesmen»), αλλά έκριναν αντικειμενικά τα αιτήματα χορήγησης ασύλου. Όμως, αυτή την κατάσταση τη γνώριζε πολύ καλά η σημερινή πολιτική ηγεσία.

Η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ είχε προειδοποιήσει από το Δεκέμβριο του 2014. Στη συνέχεια, σε δηλώσεις που έκανε στις 31 Γενάρη στο «Παλέ ντε Νασιόν» της Γενεύης ο εκπρόσωπος Τύπου της ΥΑ Γουίλιαμ Σπίντλερ, παρουσιάζοντας μια νέα έκθεση της ΥΑ σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση του ασύλου στην Ελλάδα, τόνιζε μεταξύ των άλλων:

«Στα κύρια προβλήματα του συστήματος ασύλου στην Ελλάδα περιλαμβάνονται οι δυσκολίες στην πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου, η συνεχιζόμενη ύπαρξη εκκρεμών υποθέσεων από την παλιά διαδικασία ασύλου, ο κίνδυνος αυθαίρετης κράτησης, οι ανεπαρκείς συνθήκες υποδοχής, τα ελλείμματα στην ταυτοποίηση και

παροχή υποστήριξης σε άτομα με συγκεκριμένες ανάγκες, οι άτυπες αναγκαστικές επιστροφές ανθρώπων στα σύνορα, οι ανησυχίες για τις προοπτικές ένταξης και υποστήριξης των προσφύγων, η ξενοφοβία και η ρατσιστική βία.

Η πρόσβαση στο άσυλο συνεχίζει να αποτελεί πρόκληση, εν μέρει λόγω του μειωμένου αριθμού περιφερειακών γραφείων της Υπηρεσίας Ασύλου για την εξέταση των αιτημάτων, καθώς και της έλλειψης σε προσωπικό στην Υπηρεσία Ασύλου. **Ατομα που επιθυμούν να ζητήσουν άσυλο και δεν μπορούν, ή αποτυγχάνουν να υποβάλουν τα αιτήματά τους εγκαίρως μπορούν να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο της απέλασης και, ενδεχομένως, της επαναπροώθησης - δηλαδή, της επιστροφής τους σε χώρα όπου ίσως κινδυνεύει η ζωή ή η ελευθερία τους.** (οι εμφάσεις είναι της ΥΑ).

Δεν έχει, λοιπόν, καμιά δικαιολογία η συριζαϊκή πολιτική ηγεσία. Είχε στη διάθεσή της τέσσερις μήνες για να στελεχωσει στοιχειωδώς την υπηρεσία, καθώς οι ανάγκες έγιναν στο μεταξύ πιο πιεστικές. Αυτή, όμως, ασχολούνταν με το τηλεοπτικό θέαμα, σε μια προσπάθεια να πείσει ότι εφαρμόζει πολιτική διαφορετική απ' αυτή την προκατόχνη της. Σκάλιζε την επιφάνεια, αφήνοντας άθικτη την ουσία. Ας μην ψάξουν, λοιπόν, δικαιολογίες στην «καμένη γη» που παρέλαβαν. Πλέον οι ευθύνες ανήκουν αποκλειστικά στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και στους αρμόδιους υπουργούς Βούτση, Χριστοδουλοπούλου και Πανούση.

Γαλάζια πολιτική κακομοιριά

Αν και με μπανταρισμένο το αριστερό χέρι, άστραψε και βρόντηξε ο Αντώνης Σαμαράς. Αν είχε κάνει στη μπάντα και είχε αφήσει κάποιον άλλο να πάρει το τιμόνι της ΝΔ, τα πράγματα θα ήταν καλύτερα για το κόμμα, δεδομένου του μεγάλου στριμώγματος του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός όμως θεωρεί ότι μπορεί να πάρει τη ρεβάνς και μένει γαντζωμένος στην προεδρική καρέκλα. Όσο αυτό θα συνεχίζεται, δεν υπάρχει περίπτωση να σηκώσει κεφάλι η ΝΔ βραχυπρόθεσμα. Θα τρώγονται σαν τα σκυλιά, παίρνοντας αφορμή από τις πιο απίθανες ευκαιρίες και θα περιμένουν την επόμενη εκλογική ήττα για να καθαρίσουν τους λογαριασμούς τους, αφήνοντας την πρωτοβουλία στον Τσίπρα.

Η πολιτική κακομοιριά της γαλάζιας παράταξης, που δεν μπορεί να εκμεταλλευτεί τις

Οι υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ υπερασπίζονται το σκάνδαλο Κικίλια στην Υπηρεσία Ασύλου

Η υπόθεση του σκανδάλου που ξέσπασε το περασμένο καλοκαίρι στο χώρο του ασύλου και συγκεκριμένα η αδιαφανής συγκρότηση των δευτεροβάθμιων Επιτροπών Ασύλου επί υπουργίας Κικίλια συζητήθηκε την περασμένη Τρίτη στο Δ' τμήμα του ΣτΕ. Ο Κικίλιας είχε διορίσει από το παράθυρο και με πολιτικά κριτήρια άτομα της αρεσκείας του για τη στελέχωση των νέων Επιτροπών Προσφυγών, μετά από υπόδειξη της διευθύντριας της Αρχής Προσφυγών, παρακάμπτοντας τη διαδικασία που προβλέπει ο νόμος (3907/2011) για τη στελέχωση των τριμελών αυτών Επιτροπών, σύμφωνα με την οποία ο πρόεδρος και το τρίτο μέλος επιλέγονται από σχετικό κατάλογο τον οποίο συντάσσει και υποβάλλει προς το υπουργείο η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ), ενώ το δεύτερο μέλος υποδεικνύεται από την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Ο Κικίλιας απαξίωσε και παρέκαμψε αυθαίρετα και προκλητικά την ΕΕΔΑ, που αποτελεί συμβουλευτικό όργανο του κράτους και φορέα που ο νόμος έχει ορίσει ως εγγυητή της διαδικασίας, καταργώντας και τυπικά την ανεξαρτησία των κριτών στη διαδικασία του δεύτερου βαθμού ασύλου, προκειμένου να εξυπηρετήσει γαλαζοπράσινα κομματικά συμφέροντα.

Το έναυσμα δόθηκε με επιστολή προς τον υπουργό έξι πρώην προέδρων και μελών των Επιτροπών, που είχαν απορριφθεί από την ΕΕΔΑ και προέβησαν σε συκοφαντία της πλειοψηφίας των συναδέλφων τους. Η επιλογή των νέων Επιτροπών καθυστέρησε ανατιολόγητα και επί τρεις μήνες, που διαρκούσαν τα μαγειρέματα και η μεθόδευση του υπουργείου, δεν υπήρχε δεύτερος βαθμός εξέτασης των αιτημάτων ασύλου στη χώρα μας, με αποτέλεσμα να συσσωρευτούν 1.000 περίπου υποθέσεις στα συρτάρια της Υπηρεσίας.

Η υπόθεση, στην οποία είχαμε αναφερθεί στο φύλλο μας της 6ης Σεπτεμβρίου του 2014 (Σκάνδαλο με τις Επιτροπές ασύλου, Κόντρα, αρ. φύλ. 788) είχε εξεταστεί από το Δ' τμήμα του Διοικητικού Εφετείου το Νοέμβριο του 2014, που έκρινε (απόφαση Μ12/2014) ότι είναι αναρμόδιο και παρέπεμψε την υπόθεση στο ΣτΕ. Κατά τη συζήτηση στο ΣτΕ, ο εισηγητής, πάρεδρος Ι. Μιχαλακόπουλος, έδειξε ότι είχε μελετήσει αναλυτικά και σε βάθος το θέμα, πιάνοντας σωστά αρκετές από τις πτυχές του. Μετά την τοποθέτηση δύο εκ των αιτούντων, που είναι δικηγόροι, ακολούθησε ο νομικός σύμβουλος του κράτους Δ. Κατωπόδης, που παρενέβη από την πλευρά του υπουργείου. Ετσι, η σημερινή πολιτική ηγεσία, εμφανίστηκε να υπερασπίζεται ένα σκάνδαλο της προηγούμενης, μέσω του νομικού συμβούλου!

Ο Δ. Κατωπόδης αρχικά προέβη σε μια σχετικά ήπια υποστήριξη των αποφάσεων του υπουργείου, για να περάσει στη συνέχεια στη χρήση ανακριβειών, με στόχο να δημιουργήσει στην έδρα εντυπώσεις. Εφτασε στο σημείο να υποστηρίξει ότι δεν πρέπει να ακυρωθεί η ΚΥΑ με την οποία συγκροτήθηκαν παράνομα οι νέες Επιτροπές, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, διότι έχει ήδη εκδοθεί μεγάλος αριθμός αποφάσεων που θα κινδυνεύσουν με ακύρωση, με αποτέλεσμα να αυξηθεί ο αριθμός των εκκρεμών υποθέσεων ασύλου. Όταν το περασμένο καλοκαίρι ο Κικίλιας έκανε τα παιχνιδάκια του, αφήνοντας να συσσωρευτούν 1.000 εκκρεμείς υποθέσεις (σύμφωνα με τα στοιχεία του ίδιου του Υπουργείου), δεν εγείρονταν λόγοι δημοσίου συμφέροντος; Πολύ επιλεκτικός στην επιχειρηματολογία του είναι ο κύριος νομικός σύμβουλος.

Ο συγκεκριμένος νομικός σύμβουλος έχει δρέψει και άλλες δάφνες σε ζητήματα που άπτονται της μεταναστευτικής πολιτικής. Από το αρχείο της εφημερίδας μας διαπιστώσαμε ότι ήταν ο εισηγητής στην κατάπτυστη Γνωμοδότηση 44/2014 του ΝΣΚ για την παράταση της κράτησης αλλοδαπών πέραν του 18μήνου, μέχρις ότου συναινέσουν στην απέλασή τους (βλ. «Θα σαπίζουν στη φυλακή μέχρι να δεχτούν να απελαθούν!», Κόντρα, αρ. φύλ. 770, 22.3.2014).

Το πιο προκλητικό, όμως, είναι ότι μόλις μία μέρα μετά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ΣτΕ, ξεκίνησε μια «επίθεση φιλίας» από την πλευρά του υπουργείου. Η διευθύντρια της Αρχής Προσφυγών Μ. Σταυροπούλου επικοινωνήσε με πρώην εργαζόμενους από τους προσφεύγοντες στο ΣτΕ, προσφέροντάς τους θέσεις προέδρων και μελών στις Επιτροπές που λειτουργούν! Πρόκειται για μια ανεπίτρεπτη παρέμβαση στη διαδικασία του ΣτΕ, η οποία ενδεχομένως έχει διοικητικές και ποινικές πτυχές.

Ρωτάμε: η σημερινή πολιτική ηγεσία, οι αναπληρωτές υπουργοί Χριστοδουλοπούλου και Πανούσης και ο υπουργός Βούτσης, δε γνωρίζουν τίποτε για όλ' αυτά; Ποιος έδωσε εντολή στο νομικό σύμβουλο Κατωπόδη να παρέμβει στο ΣτΕ; Ποιος έδωσε εντολή στη διευθύντρια Σταυροπούλου να προσφέρει εργασία σε προσφεύγοντες εργαζόμενους, ενώ το ΣτΕ δεν έχει ακόμα αποφασίσει; Περιμένουμε απαντήσεις (επίσημες, όχι ψιθύρους συμβούλων) και θα επανέλθουμε.

Μπέρτολτ Μπρεχτ

ΤΑ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΡΑΡ

ΔΥΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 30 - ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΜΑΗ

μια τραγωδία για τη στράτευση

KONTRA Πρώτη παράσταση: Πρωτομαγιά 2015
Έναρξη παραστάσεων 20.30
Αγαθούλας 65 & Αχαρνών
Εισόδος ελεύθερη
Κράτηση θέσεων στο 6975507005

ανοικείωση
www.anoikeiosi.gr

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Η εβδομάδα που ξεκινάει φέρνει τα γενέθλια δύο μεγάλων πολιτικών ανδρών που κατοίκησαν σε παλάτια και σημάδεψαν την ελληνική ιστορία του 20ού αλλά και του 21ου αιώνα. Στις 2 Ιουνίου ο Κокός, ο και Ντεγκρέτσια επονομαζόμενος μέγας έλλη πατριώτης, κλείνει τα 75 χρόνια του. Δύο μέρες αργότερα, ο πολιτειακός διάδοχός του στην αβασίλευτη προεδρεύόμενη δημοκρατία, Κάρολος Παπούλιας, κλείνει τα 86.

Και αφού πιαστήκαμε με τις ιστορικές ανάμνησεις, θυμόμαστε και θυμίζουμε τον ρου της Ιστορίας σε περασμένες αλλά όχι και πολύ μακρινές εποχές: Ήταν 3 Ιουνίου του 2003 όταν περισσότεροι από εκατό μεταλλωρύχοι άρχιζαν απεργία πείνας στα μεταλλεία της εταιρίας TVX στο Στρατώνι Χαλκιδικής, ζητώντας να μείνουν αυτά ανοιχτά και να μη χάσουν τη δουλειά τους. Στις 13 του μήνα σταματούν την απεργία πείνας, αλλά παραμένουν κλεισμένοι για ένα δεκαήμερο ακόμη στις στοές των μεταλλείων, παρά τις δεσμεύσεις που λαμβάνουν από τον τότε υφυπουργό Οικονομίας.

«Δεν ζει μόνο με ψωμί ο άνθρωπος. Αν ήμουν πεινασμένος και αβοήθητος στο δρόμο, δεν θα ζητούσα ένα ψωμί. Θα ζητούσα μισό ψωμί και ένα βιβλίο» (Federico Garcia Lorca).

Ο Μπαρουφάκης είπε ότι ίσως φορολογηθούν οι τραπεζικές αναλήψεις και δολοηψίες. Η Κοκκινোসκουφίτσα ξέρει ότι σε δύο αναλήψεις της, λίγο πριν γραφούν αυτές οι γραμμές, είχαν παρακρατηθεί από τρία ευρώ άμα τη καταθέσει! Κάτι που δεν συνέβαινε μέχρι πριν λίγο καιρό. Φυσικά και θα δούμε τι και πώς αύριο-μεθαύριο, αλλά μήπως κάποιος άλλος ξέρει τίποτε περισσότερο να μας δια φωτίσει;

Καθίστε Μπαρουφάκη να σας κουρέψουμε να φάμε και να πιούμε και να χορέψουμε.

- Δεν γουστάρω. - Θα το κάνεις. - Για σταθείτε βρε παιδιά.

Τι καμώματα είναι τούτα; Με το ζόρι κούρεμα;

Ο Γιάννης Μπαρουφάκης! Στο πνεύμα του «όταν η ορθογραφία δεν συμφωνεί μαζί μας, τόσο το χειρότερο για την ορθογραφία!»! Που κάποια στιγμή ακούστηκε να σιγοτραγουδάει στα κανάλια (ποιας Βενετίας ρε); «το 'να μου νι το αφαίρεσα / και δεν ρωτώ κανένα / πρώτη φορά αριστερά / μη ορθογραφημένα».

Συχνά τρώνγονται σαν τα κοκόρια ο Κυριάκος Μητσοτάκης και η Ζωή Κωνσταντοπούλου, αλλά και άλλοι πολιτικοί γόννοι μεταξύ τους στη Βουλή. Οι γονείς είναι αρμόδιοι να μαζέψουν και να νουθετήσουν τα παιδιά τους, έστω και για να μην καταδικάζεται ο λαός να ζει τα ίδια και τα ίδια, με τα ίδια ονόματα μάλιστα.

«Αυτός εδώ λιθοβολεί / κι αυτός εκεί λιθοβολείται / ο άλλος πάλι κάθεται / μετράει τις πέτρες» (Γιώργος Δανιήλ - «Λιθοβολία»).

Από το ένα εξάνθημα (Σαμα-rash) στο άλλο (Τσιπ-rash). Μόνο που το ένα είναι γνωστό και αναμενόμενο, ενώ το άλλο μάλλον φτηνό (cheap).

Υπενθυμίζουμε ότι «κλιμάκωση» δεν είναι μόνο η ανοδική αλλά και η καθοδική επί κλίμακος πορεία. Και εξαρτάται βέβαια από τον προσανατολισμό σου και από το πού θέλεις τελικά να πας...

Αντί να ξεκομπιστεί όπως υποσχέθηκε ότι θα κάνει αν γίνει κυβέρνηση ο ΣυΡΙΖΑ, εξακολουθεί να περιφέρεται ο Αδωνις Άδωνις εις τα κανάλια.

Πήγε για άλλη μια φορά στην Ξάνθη ο πολιτικός γυρολόγος Γρηγόρης (ένας είναι ο Γρηγόρης. Και γρήγορος σαν ορμητικό «Ποτάμι»), διατύπωσε τις ακροδεξιές υφής αριστερές απόψεις του και κατάφερε να γελάνε οι μισοί και να βρίζουν οι άλλοι μισοί.

Πέρασε και η γιορτή της Αναλήψεως (αλήθεια, πού εκκλησιάστηκε ο πρωθυπουργός εκείνη τη μέρα;). Μια φορά κι ένα καιρό, τέτοια μέρα λέγαμε χαριτολογώντας ότι γιόρταζαν τα Α.Τ.Μ. (έι-τι-εμ, όπως τα λένε οι... δωσίλογοι του προφορικού λόγου). Χαμός από αναλήψεις σ' εκείνες τις good old days! Τώρα πια οι αναλήψεις περιορίστηκαν σε μερικές εκατοντάδες ευρώ ενός μίζερου, γλίσχρου μισθού, για όσους έχουν ακόμη αυτή τη σκανδαλώδη ευεργεσία. Εναντί μιας κοινωνίας που η μόνη ανάληψη που μπορεί να κάνει πια είναι αυτή της ευθύνης των επιλογών της. Κι όμως, ίσως αυτή η ανάληψη, η γενναϊότερη όλων, να μη γίνει ποτέ...

Κοκκινোসκουφίτσα

Κλείστε, επιτέλους, το κολαστήριο γυναικών στη Νεάπολη Λασιθίου

Κατάστημα Κράτησης Νεάπολης Λασιθίου. Οποιον και να ρωτήσεις, θα σου απαντήσει ότι πρόκειται για μια δικαστική φυλακή για άντρες. Ελάχιστοι γνωρίζουν πως μέσα σ' αυτή τη φυλακή υπάρχει μια δεύτερη φυλακή για ελάχιστες γυναίκες. Δεν είναι πειθαρχική φυλακή, όμως έχει όλα τα χαρακτηριστικά του πειθαρχείου. Μιας φυλακής μέσα στη φυλακή, που συνιστά κολαστήριο για τις 11 έως 19 γυναίκες που κρατούνται σ' αυτή.

Ενα δωμάτιο 4 Χ 4,17 μέτρα, το οποίο επεκτείνεται σ' ένα προαύλιο 5 Χ 7 μέτρα. Με το ίδιο μωσαϊκό κάτω και με μοναδική διαφορά ότι αντί για ταβάνι έχει πυκνό συρματόπλεγμα. Ενα οίκημα που θυμίζει κλουβί ζωολογικού κήπου.

Σ' αυτό το χώρο πρέπει να «ζήσουν» οι κρατούμενες. Ολόκληρη τη μέρα δεν έχουν τίποτ' απολύτως για ν' απασχοληθούν.

Ολη η μέρα περνάει αναγκαστικά πάνω σ' ένα κρεβάτι, το οποίο δεν είναι πάντα «δικό σου», αφού οι κουκέτες εφάπτονται, δημιουργώντας έτσι ένα «διπλό» κρεβάτι. Πολλές φορές πάνω σ' αυτό το «διπλό» κρεβάτι κοιμούνται τρεις γυναίκες.

Μόνη επαφή με τον κόσμο είναι οι φύλακες. «Δεσμοσφιλή, την ξέρετε; Αν όχι, είστε πολύ τυχεροί», μας λέει

κρατούμενη αυτής της φυλακής μέσα στη φυλακή. Η κραυγή της τρυπά τους τοίχους της φυλακής: «Θέλω να μάθουν όλοι ότι ένας χρόνος εδώ μέσα είναι σαν τρεις σε οποιαδήποτε άλλη φυλακή της χώρας. Δεν ξέρω για αλλού, αλλά εδώ στην Κρήτη, όποια γυναίκα συλληφθεί είναι a priori παιδί ενός κατώτερου θεού».

Μάθαμε και άλλα πράγματα

για τη συγκεκριμένη φυλακή. Όπως για κάτι «παράξενες» μεταθέσεις παραμονές εκλογών ή για γυναίκες-φύλακες που όμως κάνουν οτιδήποτε άλλο εκτός από το να απασχολούνται στο γυναικείο θάλαμο. Μένουμε, όμως, στο κύριο. Είναι δυνατόν, όταν πρόσφατα καταργήθηκαν οι φυλακές Γ τύπου, να υπάρχει τέτοια φυλακή μέσα στη φυλακή;

Ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος έχει υποχρέωση να παρέμβει αμέσως και να βάλει τέρμα σ' αυτό το αίσχος. Να μην αρκестεί σε ενημερώσεις της υπηρεσιακής γραφειοκρατίας, αλλά να πάει ο ίδιος στη Νεάπολη ή να στείλει τον αρμόδιο γενικό γραμματέα Ευτύχη Φυτράκη, να δει από πρώτο χέρι την κατάσταση και να μιλήσει με τις ίδιες τις κρατούμενες. Περιμένουμε τις απαντήσεις της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Δικαιοσύνης.

Με απόφαση του Συμβουλίου Εφετών

Δεν εκδίδεται τούρκος αγωνιστής

Με ομόφωνη απόφασή του, το Συμβούλιο Εφετών αποφάσισε να μην εκδοθεί στη Γερμανία ο τούρκος αγωνιστής Ερόλ Γκιουλτεκίν, που συνελήφθη πριν από περίπου ένα μήνα μαζί με τους συντρόφους του Ντενίζ Πεκτάς και Τουργκούτ Καγιά (όλοι μέλη της οργάνωσης ΑΤΙΚ - Συνομοσπονδία Τούρκων Εργατών στην Ευρώπη).

Πρόκειται για μια αναμφισβήτητη θετική εξέλιξη, αποτέλεσμα της πολιτικής και κοινωνικής πίεσης που ασκήθηκε και βρήκε νομικό έρεισμα στην απόλυτη αοριστία του γερμανικού ευρωεντάλματος. Εξακολουθούν, όμως, να παραμένουν σε εκκρεμότητα οι υποθέσεις των δύο άλλων αγωνιστών. Θυμίζουμε ότι στις 12 Μάη το Συμβούλιο Εφετών αποφάσισε την έκδοση στη Γαλλία του Ντενίζ Πεκτάς, ο οποίος έχει γερμανική

υπηκοότητα. Η υπόθεσή του θα εκδικαστεί σε δεύτερο βαθμό.

Οι δύο άλλοι αγωνιστές είναι αιτούντες άσυλο από την Ελλάδα, αλλά οι υποθέσεις τους εκκρεμούν ενώπιον της Επιτροπής Ασύλου και συνεχώς αναβάλλονται. Απαιτούμε να απορριφθούν όλα τα ευρωεντάλματα και να δοθεί πολιτικό άσυλο στους τρεις αγωνιστές, που διώκονται για τις ιδέες τους και την πολιτική τους δράση. Καλά θα κάνουν η κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ να πάρουν θέση. Το απαράδεκτο καθεστώς των συλλήψεων και απελάσεων τούρκων και κούρδων πολιτικών προσφύγων, που ξεκίνησε με τη στενή «αντιτρομοκρατική» συνεργασία της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου με το αντιδραστικό τουρκικό καθεστώς, πρέπει να τερματιστεί.

Εκδικητική συμπεριφορά του υπουργού Δικαιοσύνης απέναντι στους Ν. Μαζιώτη και Κ. Γουρνά

Το πρωί του προηγούμενου Σαββάτου έγινε απόπειρα μεταγωγής των πολιτικών κρατούμενων Ν. Μαζιώτη και Κ. Γουρνά από την ειδική πτέρυγα των φυλακών Κορυδαλλού, όπου μεταφέρθηκαν ενόψει της δίκης του Επαναστατικού Αγώνα σε δεύτερο βαθμό, πίσω στο Δομοκό. Επειδή φαντάστηκαν τις αντιδράσεις, φρόντισαν να κρατήσουν κλειδωμένους στα κελιά τους τους πολιτικούς κρατούμενους μέλη της ΣΠΦ, που κρατούνται σε διπλανό χώρο, για να μην υπάρξει συντονισμένη αντίδραση.

Οι Ν. Μαζιώτης και Κ. Γουρνάς αντέδρασαν, ξεκαθαρίζοντας ότι μόνο με τη βία θα τους πάρουν και η μεταγωγή τελικά ανακλήθηκε. Όμως, έγινε σαφές πως πρόκειται για ένα επεισόδιο εκδικητικής συμπεριφοράς του υπουργείου Δικαιοσύνης προς τους πολιτικούς κρατούμενους, που το χρεώνεται προσωπικά ο Ν. Παρασκευόπουλος.

Μολονότι αρχικά προσπάθησαν να παραπλανήσουν τους πολιτικούς κρατούμενους, λέγοντάς τους ότι η εντολή μεταγωγής ήρθε από τον εισαγγελέα Λαμίας, όπως αποδείχτηκε η εντολή ήταν από τον εισαγγελέα Πειραιά που είναι αρμόδιος για τις φυλακές Κορυδαλλού. Δεν υπάρχει περίπτωση να μην ήταν ενήμερο το υπουργείο Δικαιοσύνης γι' αυτή τη μεταγωγή και να μην έδωσε την έγκρισή του, αν ο σχεδιασμός δεν έγινε από την αρχή από το υπουργείο.

Η δίκη του ΕΑ διακόπηκε για τις 10 Ιούνη, μετά από αίτημα του Ν. Μαζιώτη, που ζήτησε ολιγοήμερη διακοπή προκειμένου να συνεργαστεί με το συνήγορό του, τον οποίο διόρισε την παραμονή της δίκης. Ενώ το δικαστήριο διέκοψε ικανοποιώντας το συγκεκριμένο αίτημα, ήρθε το υπουργείο Δικαιοσύνης να το ακυρώσει, μετάγοντας τον πολιτικό κρατούμενο πίσω στο Δομοκό και καθιστώντας έτσι ανέφικτη κάθε συνεργασία με το συνήγορό του.

Οι φυλακές Γ τύπου καταργήθηκαν μόνο τυπικά. Στην πράξη, το καθεστώς διαχωρισμού και απομόνωσης των πολιτικών κρατούμενων συνεχίζεται. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι απομόνωνσαν τους Μαζιώτη και Γουρνά από τα μέλη της ΣΠΦ, μολονότι κρατούνται στην ίδια πτέρυγα, στην υπόγεια ειδική πτέρυγα των γυναικείων φυλακών. Και σαν να μην έφτανε αυτό, επεδίωξαν τη μεταγωγή τους πίσω στο Δομοκό, χωρίς να υπάρχει κανένας άλλος λόγος εκτός από την εκδικητικότητα και την πρόθεση να τους ταλαιπωρήσουν όσο γίνεται περισσότερο.

Το παραμύθι του «κουμπάρ» της Κοινωνικής Ασφάλισης

Πριν από δύο εβδομάδες γράφαμε ότι είναι παραμύθι η θέση που παρουσιάζουν υπουργοί της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου (Στρατούλης κυρίως, αλλά και Σκουρλέτης) για τη δημιουργία ενός «κουμπάρ» της Κοινωνικής Ασφάλισης, ο οποίος θα χρηματοδοτηθεί γενναία έτσι που να μπορέσουν να ξαναχτιστούν τα αποθεματικά και όχι μόνο να μην χρειαστεί να γίνουν νέες περικοπές σε συντάξεις και λοιπά ασφαλιστικά δικαιώματα, αλλά και να βελτιωθούν βαθμιαία οι συντάξεις.

Όπως αποκαλύψαμε, αυτός ο περιβόητος «κουμπάρ» δεν είναι παρά το ήδη θεσμοθετημένο ΑΚΑΓΕ (Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών), την αφαίμαξη του οποίου, μάλιστα, συνεχίζει και η σημερινή συγκυβέρνηση. Σύμφωνα με όσα λέει περιερχόμενος τα ραδιοτηλεοπτικά στούντιο ο Στρατούλης, το ΑΚΑΓΕ θα ενισχυθεί με πόρους που θα πάρει από τις ιδιωτικοποιήσεις που θα γίνουν. Κι αυτό, όμως, προβλέπεται καθώς ο

ιδρυτικός νόμος του ΑΚΑΓΕ (Ν. 3655, ΦΕΚ 58Α, 3.4.2008) αναφέρει ότι πόροι του θα είναι και «ποσοστό 10% επί των ετησίων συνολικών εσόδων από αποκρατικοποίηση Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών». Ο Στρατούλης, όμως, με το γνωστό αχαλίνωτο λαϊκισμό του, που τάζει τα πάντα στους πάντες, δηλώνει πως στο ΑΚΑΓΕ θα πηγαίνουν πλέον όλα τα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις, που δε θα πηγαίνουν πια για την αποπληρωμή του χρέους.

Αυτό, βέβαια, δεν προκύπτει από πουθενά. Ιδιαίτερα από τότε που οι διαπραγματεύσεις απέκτησαν εντατικό ρυθμό, έγινε σαφές ότι τίποτα δεν αλλάζει στο θεσμικό πλαίσιο των ιδιωτικοποιήσεων. Στην περιβόητη «λίστα Βαρουφάκη», που κατατέθηκε στην τρόικα αμέσως μετά τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη, υπάρχει ολόκληρο κεφάλαιο για τις ιδιωτικοποιήσεις και η Κοινωνική Ασφάλιση ως τομέας στον οποίο θα διατεθεί μέρος έστω των εσόδων

δεν αναφέρεται πουθενά. Το μόνο που αναφέρει είναι ότι οι ιδιωτικοποιήσεις που δεν είναι ακόμη δρομολογημένες μπορεί να επανεξεταστούν «αποσκοπώντας στην βελτίωση των όρων έτσι ώστε να βελτιστοποιηθούν τα μακροπρόθεσμα οφέλη του δημοσίου».

Την προηγούμενη εβδομάδα, με δυο ομιλίες του μέσα σε δυο μέρες (στο συνέδριο του Economist στις 14 Μάη και στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ στις 15 Μάη), ο Μπαρουφάκης είπε ακριβώς τα ίδια πράγματα για τις ιδιωτικοποιήσεις. Αντιγράφουμε:

«Για μας η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας θα πρέπει να εμπεριέχει ένα λελογισμένο μίγμα, από τη μια μεριά ιδιωτικοποιήσεων, παράλληλα, όμως, πρέπει να διατηρήσει το κράτος ένα equity stake, ένα μερίδιο το οποίο να χρησιμοποιηθεί ως περιουσιακό στοιχείο, που μαζί με άλλα περιουσιακά στοιχεία, ιδίως ακίνητη περιουσία -αφού γίνει μεταρρύθμιση των ιδιοκτη-

σιακών δικαιωμάτων επ' αυτών των περιουσιακών στοιχείων- να ενταχθούν σε μια νέα αναπτυξιακή Τράπεζα η οποία να τα χρησιμοποιήσει ως εχέγγυα και σε συνδυασμό με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να τα μοχλεύσει **με στόχο τη δημιουργία μιας ροής επενδύσεων στον ιδιωτικό τομέα**».

Θέλουν μερίδιο του κράτους στις προς ιδιωτικοποίηση δημόσιες επιχειρήσεις, όχι για να ενισχύσουν την κοινωνική ασφάλιση, αλλά για να δημιουργήσουν μια νέα τράπεζα, η οποία θα μπορεί να χρηματοδοτεί τον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα.

Το πιθανότερο είναι να μην «περπατήσει» ούτε αυτό το μαρσοφυλογικό σχέδιο, όμως ακόμη κι αν «περπατήσει», τι θα μείνει για την απαξιωμένη Κοινωνική Ασφάλιση; Θα μείνουν τα ελλείμματα των καταλυσμένων ασφαλιστικών ταμείων, τα οποία θα χρησιμοποιούνται ως μοχλός για συνεχείς αντιασφαλιστικές ανατροπές.

Και τρίτος νεκρός εργάτης

Ο 27χρονος εργάτης των ΕΛΠΕ Αντώνης Αβράμπος είναι ο τρίτος νεκρός από τη φονική έκρηξη στα ΕΛΠΕ. Την αναγγελία του θανάτου του ακολούθησαν οι ανακοινώσεις-καρμπόν των Σκουρλέτη και Λαφαζάνη. Εκφραση οδύνης, συλλυπητήρια στην οικογένειά του και συμπεράσματα λες και πρόκειται για στελέχη της αντιπολίτευσης και όχι για τους αρμόδιους υπουργούς.

Σκουρλέτης: «Η πλήρης διαλεύκανση των αιτιών του δυστυχήματος και η απόδοση ευθυνών, είναι επιβεβλημένη. Η τήρηση της εργατικής νομοθεσίας, πολύ περισσότερο σε τομείς που έχουν να κάνουν με την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία, δεν είναι πολυτέλεια, ιδίως σε δύσκολους καιρούς. Είναι υποχρέωση και καθήκον, για την εκπλήρωση των οποίων θα εργαστεί συστηματικά το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας».

Λαφαζάνης: «Η νέα τραγική εξέλιξη με το θάνατο και τρίτου εργαζόμενου, του Αντώνη Αβράμπου, υπογραμμίζει την ανάγκη να υπάρξει σε βάθος και χωρίς κανένα συμβιβασμό και συγκάλυψη, η διαλεύκανση των αιτιών του τραγικού δυστυχήματος και να αποδοθεί με παραδειγματικό τρόπο και χωρίς εξισορροπήσεις, η τιμωρία όσων έχουν, άμεση ή έμμεση ευθύνη για την τραγωδία».

Όταν έγιναν αυτές οι δηλώσεις, είχαν περάσει 15 μέρες από τη φονική έκρηξη. Δεν βρήκαν ακόμη τις αιτίες οι αρμόδιες υπηρεσίες; Και τι σημαίνει «άμεση και έμμεση ευθύνη» που αναφέρει ο Λαφαζάνης; Άμεση στον εργολάβο, έμμεση στα ΕΛΠΕ; Γιατί δε λένε κουβέντα για τερματισμό του καθεστώτος των εργολαβιών και πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού, όπως παλιά, που σε συνθήκες στοιχειώδους ασφάλειας (και όχι κατέργου) θα μπορεί να κάνει τις λεπτές διαδικασίες συντήρησης που απαιτούνται; Μήπως γιατί το σύστημα των εργολαβιών-κατέργων είναι που εκτίναξε τα κέρδη των ΕΛΠΕ ακόμη και σε περιόδους πτώσης των τιμών του πετρελαίου; Μήπως γιατί δεν υπάρχει πολιτική βούληση να χιττεί ο Ομίλος Λάτση, συνεταιίρος του κράτους στα ΕΛΠΕ; Και σ' αυτόν τον τομέα η «πρώτη φορά Αριστερά» δεν διαφοροποιείται σε τίποτα (εκτός από τα παχιά λόγια) από τις προκατόχους της κυβερνήσεως.

Στο μεταξύ η εταιρία έσπευσε να βγάλει το δικό της πόρισμα, με το οποίο ρίχνει την ευθύνη για τη φονική έκρηξη στους ίδιους τους εργαζόμενους. «Τηρήθηκε η νομοθεσία ως προς τα χρονικά όρια εργασίας, ενώ η δωδεκάωρη εργασία αποτελεί πάγια πρακτική των διυλιστηρίων κατά τη διάρκεια γενικής συντήρησης», αναφέρει προκλητικά αυτό το πόρισμα, που συνέταξε επιτροπή αποτελούμενη από πέντε στελέχη της εταιρίας, δύο εκπροσώπους του συνδικάτου και έναν εμπειρογνώμονα.

Η πυρκαγιά και η έκρηξη που ακολούθησε αποδίδονται στην ύπαρξη καυσίμου στον αγωγό που γίνονταν εργασίες συντήρησης, το οποίο ανεφλέγη πιθανόν από εκκένωση στατικού ηλεκτρισμού! Οι μόνες ευθύνες που αποδίδονται αφορούν κάποιες γραφειοκρατικές διαδικασίες που δεν τηρήθηκαν. Αρα, φταίνει κάποια μεσαία τεχνικά στελέχη της επιχείρησης, που δε συνεννοήθηκαν όπως έπρεπε μεταξύ τους, και δεν έπαιξε κανένα ρόλο το εφιαλτικό κλίμα πίεσης για να βγει γρήγορα η δουλειά. Κλίμα πίεσης που καθιστά δακτυλοδεικτούμενο (και απειλούμενο με απόλυση) όποιον επιμένει στην αυστηρή τήρηση των κανόνων ασφάλειας, με αποτέλεσμα να αδυνατίζουν και τα αντανакλαστικά που πρέπει να έχουν και τα τεχνικά στελέχη και οι εργάτες.

Αντίθετα, οι δύο εκπρόσωποι του σωματείου αναφέρουν ότι η πλημμελής τήρηση των διαδικασιών ήταν αποτέλεσμα του γενικότερου κλίματος πίεσης για επίσπευση της συντήρησης, ώστε αυτή να ολοκληρωθεί σε λιγότερο από 35 μέρες και κάνουν λόγο για συσσωρευμένη κούραση, λόγω των 12ωρων που εφαρμόζονταν πολύ καιρό πριν από το ξεκίνημα της γενικής συντήρησης, εντατικοποίησης και έλλειψης προσωπικού. Αποδίδουν δε την έκταση των επιπτώσεων στο γεγονός ότι δεν υπήρχε εμπειρία και εκπαίδευση για το πώς πρέπει να αντιδρούν οι εργάτες σε τέτοιες περιπτώσεις, σημειώνοντας πως ήταν χειριστές ζετίας-ζετίας που συμμετείχαν για πρώτη φορά σε γενική συντήρηση. Η πλειοψηφία της επιτροπής, φυσικά, διαφώνησε με αυτές τις παρατηρήσεις.

Επίσημο αίτημα σε Λαφαζάνη-Τσιρώνη

Θα βάλετε τέλος στο σκάνδαλο Μελισσανίδη;

Αίσθηση προκάλεσε η αποκάλυψη που κάναμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας» για την παράνομη (και γι' αυτό άκυρη) σύμβαση ανάμεσα στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και στη συμφερόντων Μελισσανίδη εταιρία «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, με την οποία το σωματείο παραχωρεί σε μια ανώνυμη εταιρία τα δικαιώματά του σε ένα ακίνητο **ιδιοκτησίας του Ελληνικού Δημοσίου**, το οποίο δεν μπορεί να παραχωρηθεί σε τρίτο (και μάλιστα χωρίς αυτός ο τρίτος να επιτελεί «κοινωνικό σκοπό»), χωρίς η παραχώρηση να γίνει από τον ιδιοκτήτη του ακινήτου, δηλαδή από το Ελληνικό Δημόσιο.

Φίλαθλοι της ΑΕΚ (μεταξύ αυτών και δημοσιογράφος της ιστοσελίδας www.aek24hours.gr) τηλεφώνησαν στην εφημερίδα και μας παρακάλεσαν να δημοσιεύσουμε ολόκληρη τη σύμβαση, πράγμα που κάναμε (<http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/23985.Ολόκληρη-η-παράνομη-σύμβαση-Ερασιτεχνικής-ΑΕΚ-->). Υπάρχουν φίλαθλοι της ΑΕΚ που εστιάζουν περισσότερο στο γεγονός ότι γίνεται ένα ξεπούλημα του σωματείου τους σε μια ιδιωτική ανώνυμη εταιρία, γεγονός που θα καταδικάσει σε μεγαλύτερο μαρσισμό τη «μάννα ΑΕΚ» όπως την ονομάζουν στη δική τους αργκό. Υπάρχουν άλλοι που αρχίζουν να συνειδητοποιούν πως όλη η ιστορία της «Αγιασοφίας» δεν ήταν παρά ένα ωραίο παρα-

μύθι του Μελισσανίδη, ο οποίος δεν έχει τα λεφτά για να χτίσει αυτό το φαραωνικό γήπεδο, θα ήθελε όμως να βάλει πόδι στο Άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας, προσδοκώντας ότι θα μπορέσει να στήσει μια καλή μπίζνα εκεί (όχι με ένα σκέτο γήπεδο) προσελκύοντας κεφάλαια και άλλων καπιταλιστών. Σχέδιο που δεν του βγήκε, αφού ακόμη και η προηγούμενη κυβέρνηση αναγκάστηκε να καταργήσει τη δυνατότητα για κατάληψη του 5% του Άλσους (αυτό έγινε με τον -κατά τα άλλα σκληρά αντιδασικό- νόμο 4280/2014).

Αν και κατανοούμε την αγωνία πολλών φιλάθλων της ΑΕΚ (και όχι χειροκροτητών του Μελισσανίδη) για το μέλλον του σωματείου τους, για μας το μείζον δεν είναι η ακυρότητα της παραχώρησης που αποφάσισε η γενική συνέλευση-παρωδία του περασμένου Φλεβάρη (υπάρχουν νομικές διαδικασίες για να ακυρώσουν αυτή την απόφαση, αν καταφέρουν να σπάσουν το φόβο και να οργανωθούν στοιχειωδώς), αλλά τα παρεπόμενά της. Η υποχρέωση της σημερινής κυβέρνησης να βάλει ένα τέλος σ' αυτό το σκάνδαλο. Γι' αυτό και απευθυνθήκαμε με έγγραφη αίτηση μας στους αρμόδιους υπουργούς Π. Λαφαζάνη και Ι. Τσιρώνη (με κοινοποίηση στο τρίτο μέλος της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΠΕΝ Β. Αποστόλου και στους προϊσταμένους της ΔΑΟΚΑ και του

Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου), ζητώντας καθαρές απαντήσεις σε συγκεκριμένα ερωτήματα.

Παραθέτουμε στη συνέχεια το κείμενο της αίτησής μας προς την πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ:

«Σας υποβάλλουμε ως συνημμένο άρθρο της εφημερίδας «Κόντρα», σχετικά με τη σκανδαλώδη παράνομη σύμβαση μεταβίβασης από το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ στην ανώνυμη εταιρία «Δικέφαλος 1924», οικοπέδου στη Νέα Φιλαδέλφεια, ιδιοκτησίας του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο έχει παραχωρηθεί κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση στο Ερασιτεχνικό Σωματείο, για την ικανοποίηση κοινωφελούς σκοπού (ανάπτυξη ερασιτεχνικού αθλητισμού).

Κατόπιν τούτου και επειδή έχουμε ένα εν εξελίξει σκάνδαλο, με την ψήφιση του Ν. 4277/2014 (άρθρα 42 και 43) και την απόπειρα της προαναφερθείσας ανώνυμης εταιρίας να εκδώσει Εγκριση και Αδεία Δόμησης σε οικόπεδο με το οποίο δεν μπορεί να έχει καμία σχέση, θέλουμε να ρωτήσουμε:

- Γνωρίζουμε ότι ο αναπληρωτής υπουργός κ. Τσιρώνης έδωσε εντολή να καταρτιστεί νομοσχέδιο που θα καταργεί όλες τις μνημονιακές αντιδασικές διατάξεις, μεταξύ των οποίων και τα άρθρα 42 και 43 του Ν. 4277/2014, τα οποία άλλωστε ως αντιπολίτευση δεν ψηφίσατε στη Βουλή. Στο

μεταξύ, η οδηγία του προς τις Υπηρεσίες είναι να μην εφαρμόζονται οι αντιδασικές διατάξεις, μέχρι την κατάργησή τους.

Γιατί δεν δίνετε γραπτή εντολή στη ΔΑΟΚΑ, που χειρίζεται την υπόθεση της Εγκρισης και Αδείας Δόμησης του «γήπεδου Μελισσανίδη», να παγώσει τη σχετική διαδικασία, μέχρι να ολοκληρωθεί η νομοθετική ρύθμιση;

- Προτίθεστε να επιστρέψετε, όπως επιβάλλεται, τον φάκελο που έχει καταθέσει στη ΔΑΟΚΑ η εταιρία «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, η οποία δεν έχει ουδεμία ιδιοκτησιακή ή άλλη σχέση με το οικόπεδο που είχε παραχωρηθεί στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση, για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

- Επειδή έχει παρέλθει δωδεκαετία από τότε που το εν λόγω οικόπεδο δεν χρησιμοποιείται για το σκοπό της παραχώρησης, προτίθεστε να εφαρμόσετε το νόμο προχωρώντας σε άρση της παραχώρησης και συγχώνευση του εν λόγω οικοπέδου με το Άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας;».

Περιμένοντας την απάντηση, στις προθεσμίες που επιβάλλει ο νόμος, θα συνεχίσουμε φυσικά το ρεπορτάζ και τις αποκυλίψεις.

ΥΓ. Στους άσπονδους φίλους μας του www.aekwatch.gr, που βιάστηκαν και (ξανα)εκτέθηκαν θα απαντήσουμε από τη διαδικτυακή μας έκδοση. Εδώ ο χώρος είναι πολύτιμος.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Εκκόλαψαν το
αυγό του φιδιού

ΚΣυναγερμός έχει σημάνει στη Βαρσοβία για την ομαλή διεξαγωγή του τελικού του Europa League μεταξύ της Σεβίλλης και της Ντνίπρο. Το γεγονός ότι μια σημαντική μερίδα από τους οργανωμένους οπαδούς της ουκρανικής ομάδας είναι μέλη φασιστικών και νεοναζιστικών συμμοριών έχει θορυβήσει τους αξιωματούχους της ΟΥΕΦΑ. Οι συσκέψεις με τους πολωνούς μπάτσους είναι συνεχείς, προκειμένου να αποτραπεί η δράση τους κατά τη διάρκεια του τελικού και να εξασφαλιστεί ότι δε θα υπάρξουν ρατσιστικές εικόνες σε έναν αγώνα που θα τον δουν εκατομμύρια τηλεθεατές σε όλο τον πλανήτη.

Κάποιοι που δε γνωρίζει τα δρώμενα στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο θα έβλεπε με θετική ματιά την «ευαισθησία» της ΟΥΕΦΑ, όμως η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Η ουκρανική ομάδα είχε σε όλη την ευρωπαϊκή της πορεία τη διαιτητική βοήθεια και εύνοια, η οποία έγινε απροκάλυπτη στους δυο ημιτελικούς κόντρα στη Νάπολη. Και όλα αυτά, παρά τα σαφή μηνύματα που έστειλαν συνεχώς με τη δράση τους οι οπαδοί της Ντνίπρο, με αποκορύφωμα τα επεισόδια στον αγώνα με την Ίντερ, που ανάγκασαν την ΟΥΕΦΑ να τιμωρήσει την ουκρανική ομάδα με πρόστιμο, κλείσιμο της θύρας των φανατικών οπαδών της και ανάρτηση πανό που έγραφε «όχι στο ρατσισμό».

ΚΟι αξιωματούχοι της ΟΥΕΦΑ, έβλεπαν στο πρόσωπο του ιδιοκτήτη της Ντνίπρο, Ιχόρ Κολομόισκι, έναν από τους πιο βασικούς χρηματοδότες στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο και γι' αυτό του έδιναν αβάντες. Ο Κολομόισκι, όμως, επειδή είναι και αυτός ένα νεοναζιστικό απόβρασμα σαν τους φανατικούς οπαδούς της ομάδας του (χρηματοδοτεί το «τάγμα Ντνίπρο», μια νεοναζιστική συμμορία που πρωτοστατεί στις μάχες εναντίον των Ρώσων), δεν έκανε καμία προσπάθεια ελέγχου της εξέδρας, με αποτέλεσμα οι «προστάτες» του να κινδυνεύουν να εκτεθούν ανεπανόρθωτα, αν οι πολωνοί μπάτσοι δεν καταφέρουν να ελέγξουν τη δράση των οπαδών της Ντνίπρο. Για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται ότι το αυγό του φιδιού πρέπει να το λιώνεις, γιατί όταν εκκολαφθεί γίνεται ανεξέλεγκτο.

Επιχειρηματικές ίντριγκες
σε ποδοσφαιρικά γήπεδα

Συνεχίζεται με αμείωτη ένταση στο παρασκήνιο του ελληνικού ποδοσφαίρου η μάχη ανάμεσα στους καπιταλιστές ιδιοκτήτες των μεγάλων ομάδων. Μαρινάκης, Σαββίδης, Μελισσανίδης και Αλαφούζος προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τη συγκυρία με την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση και τις ανακατατάξεις από την προδικαστική διαδικασία για την υπόθεση των στημένων αγώνων, προκειμένου να ενισχύσουν τη θέση τους.

Η μάχη δίνεται σε δυο μέτωπα. Το ποδοσφαιρικό, για να ελέγξουν την «παράγκα» και το εξωαγωνιστικό κύκλωμα, το οποίο καθορίζει σε μεγάλο βαθμό και τα δρώμενα στο πρωτάθλημα, και το επιχειρηματικό, στο οποίο προσπαθούν να μοιράσουν την πίτα και να ενισχύσουν τα κέρδη τους. Όπως συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις, αιχμή του δόρατος στη μάχη θα αποτελέσουν οι οργανωμένοι οπαδοί των ομάδων, τους οποίους χρησιμοποιούν για να κερδίσουν το επικοινωνιακό κομμάτι της υπόθεσης και να πιέσουν την εκάστοτε κυβέρνηση να ικανοποιήσει τα «αιτήματά» τους.

Την περασμένη βδομάδα, είδαμε στο ΟΑΚΑ και στη Λεωφόρο δυο πανό από τους οργανωμένους οπαδούς. Στις δυο φωτογραφίες της στήλης φαίνονται τα συνθήματα που υπήρχαν στα πανό, τα οποία δεν έχουν ποδοσφαιρικό περιεχόμενο, έχουν όμως σαφέστατα την πρόθεση μείωσης της ηθικής και επαγγελματικής υπόστασης των εμπλεκόμενων και δείχνουν το μέγεθος της αντιπαράθεσης. Αν κάτι πρέπει να σχολιάσουμε από το περιεχόμενο των πανό, είναι το περιεχόμενο του ερυθρόλευκου, στο οποίο δεν υπάρχει

αναφορά στον μεγαλομέτοχο του ΠΑΟΚ Ιβάν Σαββίδη, ενώ αναφέρεται ο πρώην πρόεδρος της πράσινης ΠΑΕ Νίκος Πατέρας. Με μια πρώτη ματιά, η αναφορά στον Πατέρα δεν δείχνει να «κολλάει» με βάση τη σημερινή συγκυρία. Είναι πολύ πιθανό ο Μαρινάκης να έχει καλύτερη πληροφόρηση για τα σχέδια του Πατέρα από τη δική μας και να διαβλέπει μια επαναδραστηριοποίηση του πρώην προέδρου και γι' αυτό να προσπαθεί να τον αποδομήσει.

Ο Μαρινάκης ξέρει πολύ καλά ότι οι οπαδοί του Παναθηναϊκού δεν τρέφουν τα καλύτερα αισθήματα για τον πρώην πρόεδρό τους, ταυτόχρονα όμως γνωρίζει ότι η οικονομική του δύναμη είναι μεγαλύτερη από αυτή του Αλαφούζου και δε θα ήθελε να τον έχει και πάλι απέναντί του. Υπάρχει, βεβαίως, και η εκδοχή ότι επί εποχής Πατέρα και πολυμετοχικότητας οι πράσινοι αμφισβήτησαν έστω και προσωρινά την ερυθρόλευκη κυριαρχία στο ελληνικό ποδόσφαιρο κι αυτό ο Μαρινάκης, που πολλές φορές λειτουργεί όπως και οι φανατικοί οπαδοί της ομάδας του, δεν το έχει «χωνέψει» ακόμα.

Όσον αφορά την απουσία οποιασδήποτε αναφοράς στο Σαββίδη, είναι μια πολύ λογική επιλογή. Ο ισχυρός άντρας του ΠΑΟΚ έχει ενισχύσει σημαντικά τα ερείσματά του στις τάξεις της κυβέρνησης και μια επίθεση εναντίον του θα έφερνε εμμέσως τον Μαρινάκη σε αντιπαράθεση και με τους κυβερνητικούς παράγοντες που τον στηρίζουν. Υπάρχουν δυο επιπλέον λόγοι που οδήγησαν, κατά την άποψη της στήλης, να μην μπει στο κάδρο ο Σαββίδης. Ο πρώτος έχει σχέση με το γεγονός ότι τα οικονομικά

συμφέροντα και οι «δουλειές» του Σαββίδη είναι στη Θεσσαλονίκη και τη Βόρεια Ελλάδα, μακριά από τον τόπο που δραστηριοποιείται ο ερυθρόλευκος πρόεδρος. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι θέλει να σπρώξει τον Σαββίδη σε «ουδετερότητα», προκειμένου να σπάσει το κοινό αντι-ερυθρόλευκο μέτωπο, που προσπαθεί να δημιουργήσει ο Αλαφούζος με Μελισσανίδη και Σαββίδη. Πριν μερικές μέρες ο ΠΑΟΚ συντάχθηκε με τους ερυθρόλευκους και ψήφισε υπέρ της κατοχύρωσης της βαθμολογίας του πρωταθλήματος για τις 5 πρώτες ομάδες. Μια αναφορά στο πανό μαζί με τους άλλους δύο ενδεχομένως να λειτουργούσε αρνητικά και γι' αυτό δεν έπρεπε να υπάρχει.

Με δεδομένο ότι οι ερυθρόλευκοι οπαδοί ελέγχονται απόλυτα από τον Μαρινάκη, ο οποίος ήταν ενήμερος για την κατασκευή του πανό, η απουσία αναφοράς στον ισχυρό άντρα του ΠΑΟΚ είναι κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι επιβλήθηκε στους οπαδούς από την ερυθρόλευκη διοίκηση. Αντίθετα απ' ό,τι ισχύει για τον Σαββίδη, ο ερυθρόλευκος πρόεδρος είναι αποφασισμένος να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς του με τον Μελισσανίδη. Τα φράγκα στο λιμάνι είναι πολλά και η αντιπαράθεση για το ποιος θα τα καρπωθεί θα είναι πολύ μεγάλη και με χτυπήματα κάτω από τη μέση. Μόνο τυχαίο δεν πρέπει να θεωρηθεί το γεγονός ότι σχεδόν ταυτόχρονα απέναντι στον Μελισσανίδη βγήκε και ο πρώην πρόεδρος του Ολυμπιακού Σωκράτης Κόκκαλης. Ο Κόκκαλης πρότεινε στην κυβέρνηση να πάρει πρωτοβουλία και να σπάσει το στοιχηματικό μονοπώλιο της ΟΠΑΠ ΑΕ. Μάλιστα, έχει επεξεργαστεί και αναλυτική πρόταση για την ανάπτυξη τυχερών παιχνιδιών, ανταγωνιστικών με αυτά της ΟΠΑΠ ΑΕ, η οποία -όπως λέει- θα αποφέρει εκατοντάδες εκατομμύρια στα άδεια κρατικά ταμεία. Αν στα παραπάνω προσθέσουμε το ότι ο Μελισσανίδης είναι σε δύσκολη θέση και στο εσωτερικό μέτωπο της ΑΕΚ, αφού οι υποσχέσεις του για το γήπεδό της στη Νέα Φιλαδέλφεια δε θα γίνουν πραγματικότητα και θα παραμείνουν υποσχέσεις, κάνουμε την πρόβλεψη ότι σε αυτόν θα επικεντρωθεί το επόμενο χρονικό διάστημα η ερυθρόλευκη πίεση.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΖΑΝ ΛΙΚ ΓΚΟΝΤΑΡ

Αποχαιρετισμός στη γλώσσα

Στα 84 χρόνια του ο Ζαν Λικ Γκοντάρ μας παρουσιάζει την 43η ταινία του. Για ακόμη μία φορά, όπως ήταν αναμενόμενο, δημιουργεί μια εντελώς προσωπική κινηματογραφική γλώσσα, αμφισβητώντας και ερευνώντας κάθε τι που θεωρείται σύνθετες ή δεδομένο στον κινηματογράφο.

Όπως και σε άλλες ταινίες του έτσι κι εδώ, ο Γκοντάρ χρησιμοποιεί για σενάριό του μια πολύ απλή συνθήκη, μέσω του σχολιασμού της οποίας προσπαθεί να δομήσει το στοχασμό του. Στον «Αποχαιρετισμό στη γλώσσα» αυτό επιτελείται μέσω της σχέσης μιας παντρεμένης γυναίκας κι ενός ανύπαντρου άνδρα, που φθίρεται συνεχώς, κι ενός σκύλου που διαπερνά την ταινία και κάποια στιγμή τους συναντά. Εντωμεταξύ, ήχοι και εικόνες πειραγμένες με ειδικά εφέ, που φαντάζουν ξένες (χρησιμοποιούνται και τρισδιάστατες εικόνες), αιχμαλωτίζουν το βλέμμα του θεατή. Αλλεπάλληλες αναφορές, φιλοσοφικές, πολιτικές, κινηματογραφικές, λογοτεχνικές ή μουσικές, δημιουργούν ένα πρόσφορο περιβάλλον για ποικίλους συνειρμούς.

Παρακολουθώντας την ταινία, πολλές σκέψεις μπορεί να κάνει κανείς. Από τους περιορισμούς στην επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων ως τις διάφορες ψευδαισθήσεις που μπορεί να φέρουν και από το πάθος μέχρι την ανυπέροχλη και υποβόσکوσα ανία. Η αλήθεια πάντως είναι, ότι δεν έχουμε να κάνουμε με ένα συγκεκριμένο και ισχυρό «διά ταύτα», αλλά με ένα δοκίμιο με πολλαπλές αναγνώσεις.

ΖΑΖΑ ΟΥΡΟΥΣΑΝΤΖΕ

Μανταρίνια

Η Αμπχαζία είναι μια περιοχή στον Καύκασο, που αποτελεί διά του νόμου (de jure) αυτόνομη δημοκρατία της Γεωργίας, αλλά έχει διακηρύξει την ανεξαρτησία της μετά τον πόλεμο στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Παραμένει εκ των πραγμάτων (de facto) ανεξάρτητη από τη Γεωργία, παρόλο που ελάχιστες χώρες, μεταξύ των οποίων η Ρωσία (στης σφαίρα επιρροής της οποίας ανήκει), την έχουν αναγνωρίσει.

Η ταινία αναφέρεται στα γεγονότα του 1992, όταν ο πόλεμος έχει ξεσπάσει. Πρωταγωνιστές είναι δυο Εσθονοί που δε θέλουν να αφήσουν το χωριό τους (στην περιοχή της Αμπχαζίας υπάρχουν εσθονικά χωριά). Έτσι, παρά τον πόλεμο και το γεγονός ότι οι οικογένειές τους έχουν φύγει για την Εσθονία, οι δυο τους προσπαθούν να μαζέψουν τη σοδειά των μανταρινιών. Μέχρι που ο Ιβο θα σώσει δυο αντίπαλους τραυματίες στρατιώτες, έναν Γεωργιανό κι ένα μισθοφόρο Τσετσένο, και θα τους φιλοξενήσει σπίτι του. Τα μηνύματα της ταινίας δεν είναι απλώς αντιπολεμικά ή φιλερηνικά. Στηρίζονται στο γεγονός ότι αυτός ο πόλεμος κρίνεται (μέσω του πρωταγωνιστή) ως πόλεμος χωρίς νόημα, δίχως βέβαια να γίνεται μια πιο εκτενής αναφορά. Η ταινία είναι γεμάτη ανατροπές και καταφέρνει να κρατά το ενδιαφέρον του θεατή αμείωτο. Επίσης, έχει προταθεί για Όσκαρ ξενόγλωσσας

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Τούτη η κυβέρνηση ξέρει στα ταμεία να βάζει χέρι
«Τέλος περιβάλλοντος»... Δεν έχεις λεφτά για καινούριο ΙΧ; Πλήρωνε!**

**Zombies, pocketing our worth of living
Another day in Paradise (for the capitalist scum)**

...της γης οι δούλοι κι οι ραγιάδες...

Δεν πληρώνεται η δόση στο ΔΝΤ, που όμως καταβάλλεται...

Καταργήθηκαν οι φυλακές Τύπου Γ (Δομοκός);

► Stiff Little Fingers.

► Δηλαδή, η συγκυβέρνηση δε θα αποπληρώσει το ΔΝΤ τον Ιούνιο, όπως έκανε το Μάη;

► Μαγκιά, κλανιά και κ... φινι-στρίνι.

► Δεν υπογράφεται η συμφωνία που υπάρχει, δεν υπάρχει η συμφωνία που υπογράφεται.

► Το (άγιο-οινό)πνευμα.

► Προφανώς και δεν είναι «κουφιοκεφαλάκηδες» όλοι οι ΑΕΚτζήδες.

► Η ακταιωρός - της ακταιωρού, η ενεργός - της ενεργού, η διαρκής - της διαρκούς.

► Σύριζα: ΚΑΙ μύθος ΚΑΙ χωρίς... ήθος.

► «Η Ελλάδα είχε τη μεγαλύτερη λιτότητα...» δήλωσε στο Ρ. Κουέστ ο Μπαρουφάκης. Δηλαδή, επί των ημερών του, ως υπουργού, η λιτότητα εξαφανίστηκε;

► «Χρυσός» ο πρόεδρος του Τουρκμενιστάν (Μίδας σκέτος...).

► Μα, να μην τον αφήσουν ήσυχο, να κάνει τα εγκαίνια αεροδρομίου, τον Ερντογάν...

► Χέρι και σε συντάξεις γερόντων (μονάδες κλειστής περίθαλψης) η κυβέρνηση. Δεν αφήνει κανέναν «παραπονούμενο».

► Είπε-ξείπε ο Μπαρούφ (αλλά μέσα σε μια ώρα: έσπασε κάθε

προσωπικό ρεκόρ...).

► Ηλεκτρική σκούπα η συγκυβέρνηση: όλα τα φράγκα (μέχρι κέρματα...).

► Μαϊμουδιές: «Η Ελβετία ψάχνει αγρότες - Δίνει μισθό 3.000 ευρώ το μήνα», iefimerida.gr - 26/5/2015. Στη συνέχεια: «Μισθός έως 3.000 ευρώ» και παραπέρα: «Ο μισθός του νεοπροσληφθέντα "αγρότη" για τον πρώτο μήνα θα είναι 2.000 ευρώ και από τον δεύτερο μήνα θα φτάσει ακόμα και τα 3.000 ευρώ»: σπεύσατε!

► «Varoufakis - Alarm in Bern» (τίτλος της «Neue Zurcher Zeitung», 26-5-15, nzz.ch) (η αναφορά μέσω δάκτυλου του Μπαρούφ...).

► «Η ΔΕΗ κόβει το ρεύμα σε εύπορους μπαταξήδες» (tanea.gr, 23-5-2015). Ελα όμως που στο ρημάδι το κείμενο (του Γ. Φιντικάκη) δεν βγαίνει από

πουθενά εκείνο το «κόβει». Εκτός κι αν ο συντάκτης εννοεί «σε τρία τέρμινα»...

► Τώρα θα βγει κι ο Πάκης αντιμνημονιακός;

► Τριμερής χρηματοδότηση για την κοινωνική ασφάλιση - όλοι πληρώνουν (τα αφεντικά ως γνωστόν εξαιρούνται) άρα εργαζόμενοι εσύ μένεις ως κύριος χρηματοδότης...

► Καλά ρε μάγκες, το Ρο(r) demos προτίθεται να συνεργαστεί με τους σοσιαλιστές στη Μαδρίτη; Με τους κήρυκες (συν Rajoy) της λιτότητας;

► Πού τον βρήκε τον «αγωνιστικό ενθουσιασμό των ημερών» ο συντάκτης του Εθνους Ν. Μελέτης (ethnos.gr, 26/5/15, «Ούτε μισθοί ούτε συντάξεις υπάρχουν») είναι απορίας άξιον.

► Rodemos: από την «αμετάκλητη αλλαγή» στη συνεργα-

σία με τους σοσιαλιστές. Επονται και άλλες κωλοτούμπες.

► «Αρouraίοι, υγρασία, κρύο». Το τρίο που υφίστανται οι άνθρωποι που (αναγκάζονται να) νοικιάζουν σπίτι για να μείνουν, στη Βρετανία. Αναπτυγμένος καπιταλισμός χωρίς φτωχούς δεν γίνεται... (περισσότερα: theguardian.com/commentisfree/may/26/cold-damp-rental-housing-rogue).

► Καλά, ο (δολοφονηθείς) αντιφασίστας Μοζγκοβόι τι δουλειά είχε να φωτογραφίζεται με τον φασίστα Ν. Γιάρος του «Πράβι Σέκτορ» (Δεξιού Τομέα);

► Εννοείται πως οι ψηφίσαντες Σύριζα δεν είναι -συνληβδην- «ένοχοι». Το θέμα είναι η «γενική άρνηση» για κίνηση...

► Περιμένουμε με αγωνία πότε θα υπογραφεί η συμφωνία για να φορέσει -επιτέλους- ο Τσίπρας τη γραβάτα που του χάρισε ο Ρέντσι και δεσμεύτηκε ότι τότε θα την φορέσει. Μάλλον αυτό είχε υπόψη του ο Γιούνκερ και του προβάρισε τη δική του. Μήνυμα ότι η συμφωνία είναι κοντά ήταν.

► Ο Σαρκοζι μετονομάζει τη γαλλική Δεξιά σε Les Republicains και η (ψευτο)Αριστερά σκούζει και καταφεύγει στα δικαστήρια που απέρριψαν την προσφυγή της!

► Δροσοσταλιά / στου πρωινού την πάχνη / της νύχτας σπάζει το γυαλί.

Βασίλης

ομώνυμου μυθιστορήματος του Γιώνα Γιάνασον, το οποίο είναι σουηδικό μπεστ σέλερ που έχει κυκλοφορήσει και σε 38 άλλες χώρες.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Τις αφίσες μπορείς να τις δεις ακόμη κολλημένες σε σημεία που δεν τις καθάρισαν τα συνεργεία των δήμων. Μια ειρωνική πινακίδα στο γκρίζο τοπίο. Μια πικρή υπόμνηση της κοινοβουλευτικής απάτεωνιάς, θύμα της οποίας πέφτει και ξαναπέφτει η εργαζόμενη κοινωνία. Τέσσερις μήνες μετά, δεν μπορείς να βρεις ούτε ένα στοιχείο αλήθειας σ' αυτή την αφίσα. Είναι ένα ψέμα από την αρχή μέχρι το τέλος, δοσμένο με όμορφα χρώματα κι ακόμα πιο όμορφα λόγια. Η υψωμένη γροθιά έχει μετατραπεί σε ύμνους για την τεράστια προσωπικότητα της Μέρκελ και σε χαριεντισμούς με τον Γιούνκερ μπροστά στις κάμερες. Η ελπίδα που θα ερχόταν αποδείχτηκε φρούδα πριν καν ξεμυτίσει. Ακόμη και οι πιο φανατικά ελπίζοντες έχουν μετατραπεί σήμερα σε... σκεπτικιστές που προσπαθούν να προβλέψουν πόσο βαθύ θα είναι το νέο πακέτο αντιλαϊκών μέτρων (για το ότι θα υπάρξει νέο πακέτο ουδείς αμφιβάλλει πλέον). Η Ελλάδα που θα προχωρούσε δεν κάνει απλά σημειωτόν, αλλά βαδίζει προς τα πίσω. Όσο για την Ευρώπη που θα άλλαζε, αυτή αποδείχτηκε η μεγαλύτερη από τις απάτες. «Θα μιλήσουμε με μια φωνή» δηλώνει ο... υποψήφιος για τη «συνμαχία του Νότου» Φρανσουά Ολάντ, καμαρώνοντας σα γύφτικο σκεπάρνι δίπλα στην Μέρκελ. Ο γερμανογαλλικός άξονας είναι εδώ (ποτέ δεν διαλύθηκε, ούτε καν κλονίστηκε) και είναι πάντοτε ιμπεριαλιστικός. Ο Μάριο Ντράγκι, ο μέγας... αντιμερκελιστής (σύμφωνα με την προεκλογική προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ) είναι αυτός που σφίγγει τη θηλιά της ρευστότητας, ασκώντας με επιμέλεια τα καθήκοντα που η ιμπεριαλιστική συμμαχία του έχει εμπιστευτεί ως κεντρικού τραπεζίτη της. Η Ευρώπη δεν άλλαξε, ούτε πρόκειται ν' αλλάξει όσο θα παραμένει καπιταλιστική-ιμπεριαλιστική. Νομίζουμε πως η σημερινή περίοδος είναι από τις πιο χαρακτηριστικές που υπήρξαν ποτέ τις τελευταίες τέσσερις δεκαετίες για τη συναγωγή χρήσιμων πολιτικών συμπερασμάτων. Για το ρόλο του κοινοβουλευτισμού, για το ρόλο της κοινωνικής δημαγωγίας και των δυνάμεων της καθεστωτικής Αριστεράς, για την αναγκαιότητα να πάψει η αναζήτηση μεσοίων και να μετατραπεί η εργατική τάξη σε πολιτικό υποκείμενο, παίρνοντας την υπόθεση στα δικά της χέρια.

◆ Και το οδόστρωμα έχει φωνή. Ιδίως αν το φωτογραφίσεις από ψηλά. Διότι από χαμηλά μπορείς να κρύψεις τη γύμνια. Τραβάς μερικά πρόσωπα, κάποια πλακάτ που γράφουν «Αξιολόγηση παντού και σ' όλους» ή «Εξω οι κομματικές παρατάξεις από την Ελληνική Δημόσια Εκπαίδευση» ή «Οχι στους αιώνιους φοιτητές» (όλα γραμμένα με τον ίδιο γραφικό χαρακτήρα!) και ισχυρίζεσαι ότι έξω από τη Βουλή έγινε μια μεγαλειώδης διαδήλωση με σύνθημα «ΟΧΙ ΜΠΑΛΤΑ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ». Μόλις, όμως, ο φωτογράφος ανέβει στο μπαλκόνι, το οδόστρωμα αποκτά φωνή και φωνάζει: «αραία, αραία, να φαινόμαστε καμιά σαρανταρέα!» Ήταν λίγο παραπάνω αυτοί που μαζεύτηκαν (τους εκατό δεν τους ξεπερνούσαν, πάντως), αλλά αν βάλεις τους βουλευτές, τις γραμματείς τους και τους μπάτσους συνοδούς τους, τότε ο απολογισμός γίνεται ακόμα πιο θλιβερός. Βλέπετε, τα καλόπαιδα της ΔΑΠ και της ΠΑΣΠ δεν έπαιξαν στο έργο. Οχι πως διαφωνούν, αλλά βλέπουν τι γίνεται στα πανεπιστήμια και δε θέλησαν να εκτεθούν.

ταινίας, γεγονός που για πρώτη φορά πετυχαίνεται από γεωργική/εσθονική παραγωγή.

ΦΕΛΙΞ ΧΕΡΝΓΚΡΕΝ

Ο εκατοντάχρονος που πήδηξε από το παράθυρο κι εξαφανίστηκε

Πρόκειται για κωμωδία που μας έρχεται από τη Σουηδία. Ο Αλαν Κάρλσον βρίσκεται σε οίκο ευγηρίας, αλλά βαριέται αφόρητα. Την ημέρα των εκατοστών γενεθλίων του πήδ' από το παράθυρο κι εξαφανίζεται. Μια νέα περιπέτεια ξεκινά για τον Αλαν, με μια σειρά αναπάντεχων γεγονότων. Ο Αλαν, άλλωστε, είναι συνηθισμένος σε τέτοια. Καθόλη τη διάρκεια της ζωής του, χωρίς να έχει ουσιαστική σχέση με την πολιτική ή τη θρησκεία, κάπως πάντα καταφέρνει να επηρεάζει τα πιο σημαντικά γεγονότα σε παγκόσμιο επίπεδο. Η ιστορία είναι γνωστή (ιδιαιτέρως στη Σουηδία), καθώς η ταινία αποτελεί κινηματογραφική μεταφορά του

Από τη σκοπιά των οικονομικών συνθηκών του Ιμπεριαλισμού -π.χ. η εξαγωγή άνευ ενδιαφέροντος κεφαλαίου και η διαίρεση του κόσμου από τις «ανεπτυγμένες» και «πολιτισμένες» αποικιακές δυνάμεις- οι Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης, κάτω από τον καπιταλισμό, είναι είτε αδύνατες είτε αντιδραστικές (...) Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης κάτω από τον καπιταλισμό είναι ισοδύναμες προς μια συμφωνία για διαίρεση των αποικιών.

σιο μιας νέας σχέσης. Γι' αυτό μέχρι στιγμής ο Κάμερον δεν έχει πάρει καμιά σαφή θέση (εκτός του όρι θα κάνει δημοψήφισμα), ενώ το δημοψήφισμα τοποθετείται στα 2017, ώστε να υπάρχει στο μεταξύ χρόνος για άνετες διαπραγματεύσεις με τους Γαλλογερμανούς.

Φυσικά, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει πώς θα εξελιχτούν τα πράγματα. Αν δηλαδή θα υπάρξει ένα νέο πλαίσιο (έστω και άτυπο) ένταξης της

βαθύ κόκκινο

Αναλογιστική απάτη

Το ρεπορτάζ της «Κ» δεν επιδέχεται αμφισβήτησης: στην αντιπροεδρία της κυβέρνησης, υπό την εποπτεία του ομότιμου καθηγητή Σάββα Ρομπόλη (ο οποίος έχει φύγει από την προεδρία του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ και είναι σύμβουλος του Γ. Δραγασάκη) κατασκευάζεται εντατικά η νέα αναλογιστική μελέτη για το Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης. Επομένως, πρέπει να θεωρείται σίγουρο ότι η συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές στο σκέλος που αφορά το Ασφαλιστικό έχει ήδη κλείσει και προβλέπει ότι το Ασφαλιστικό δε θ' ανοίξει τώρα (θα μείνει παγωμένη και η ρήτρα μηδενικού ελλείμματος για τα επικουρικά ταμεία), αλλά το φθινόπωρο, στο πλαίσιο των νέων επιθεωρήσεων από την τρόικα (θεωρείται δεδομένο ότι θα υπάρξει νέα δανειακή σύμβαση και νέο Μνημόνιο, φυσικά).

Το προανήγγειλε και ο Τσίπρας μιλώντας στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, το περασμένο Σάββατο: «Για να συνεννοηθούμε, δεν σημαίνει ότι δεν είμαστε από μόνοι υποχρεωμένοι, είτε έτσι είτε αλλιώς, να αντιμετωπίσουμε τα χρονίζοντα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος, το πρόβλημα της βιωσιμότητάς του. Αυτό όμως δεν θα γίνει με όρους εξαναγκασμού, ούτε με όρους περικοπών, αλλά μετά από νέες αναλογιστικές μελέτες που θα αποτυπώνουν την πραγματική εικόνα του».

Το γεγονός ότι στην προετοιμασία δεν αναμινγούνται καθόλου οι αρμόδιοι υπουργοί Σκουρλέτης και Στρατούλης δεν είναι, βέβαια, τυχαίο. Ο αντιπρόεδρος παίρνει στα χέρια του αυτό το ζήτημα, για να διαπραγματευθεί αυτός με την τρόικα, όταν έρθει η ώρα.

Όσοι παρακολουθούν διαχρονικά τα κοινωνικοασφαλιστικά ζητήματα ξέρουν ότι η ιστορία των λεγόμενων αναλογιστικών μελετών είναι μια ιστορία απάτης. Αυτές οι μελέτες δεν καλούνται να αποτυπώσουν αντικειμενικά μια δεδομένη κατάσταση, αλλά καλούνται να δικαιολογήσουν ένα προαποφασισμένο πρόγραμμα αντιασφαλιστικών ανατροπών.

Ο Σ. Ρομπόλης, για παράδειγμα, ως επικεφαλής αναλογιστής της ΓΣΕΕ, έφτιαξε μια μελέτη το 2001, με την οποία απεφάνθη ότι το 1% του ΑΕΠ, που ο νόμος Ρέππα προέβλεπε ως κρατική συμμετοχή στη χρηματοδότηση της Κοινωνικής Ασφάλισης είναι επαρκές. Ετσι, η ΓΣΕΕ έβαλε πλάτη για να περάσει ο νόμος Ρέππα και να διαγραφεί η καταλήστευση των αποθεματικών του ΙΚΑ. Το 2005 και αφού στο μεταξύ είχε αλλάξει η κυβέρνηση (το ΠΑΣΟΚ έδωσε τη σκυτάλη στη ΝΔ), το ίδιο επιτελείο, πάλι υπό τον Σ. Ρομπόλη, έκανε «συνέχεια και συμπλήρωση και όχι απλή επικαιροποίηση της μελέτης του 2001» και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δε φτάνει το 1% του ΑΕΠ, αλλά απαιτείται το 2,4% του ΑΕΠ! Και το 2007, πάλι το ίδιο επιτελείο, πανηγύριζε για μια μελέτη του ποδαριού που έκανε το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, θεωρώντας ότι το 1% του ΑΕΠ είναι υπεραρκετό για τα επόμενα 30 χρόνια!

Τέτοια αξιοπιστία έχουν όλες αυτές οι αναλογιστικές μελέτες. Ανάλογα με το αποτέλεσμα που θέλουν να βγάλουν διαμορφώνουν τις διάφορες παραδοχές τους (αριθμός ασφαλισμένων, μέσο ύψος μισθού και ημερομισθίου, αριθμός εργατοημερών, ποσοστό πληρωμής των ασφαλιστικών εισφορών από τους εργοδότες) και στηρίζουν τις αντιασφαλιστικές ανατροπές. Δε διαφεύγει από κανέναν, ασφαλώς, ότι από το 1990 μέχρι σήμερα τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων υφίστανται μόνο συρρίκνωση και ποτέ διεύρυνση. Δεν είναι, λοιπόν, καθόλου δύσκολο, ακόμη και για τον πλέον αμήτο στα μυστικά του Ασφαλιστικού, να συνδέσει εμπειρικά τις αναλογιστικές μελέτες με τις αντιασφαλιστικές ανατροπές.

Γι' αυτό και πρέπει να φύγει εντελώς από τον ορίζοντα της εργατικής τάξης η λογιστική προσέγγιση, την οποία στηρίζουν οι κάλπικες αναλογιστικές μελέτες. Η εργατική τάξη πρέπει να ξεκινήσει από τις ανάγκες της, και βάσει αυτών να διατυπώσει το βασικό της αίτημα, ως μοναδικός παραγωγός του κοινωνικού πλούτου: πλήρης ασφάλιση για όλους και πλήρης χρηματοδότησή της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους.

Π.Γ.

Ο βρετανικός λέων και ο ελληνικός... ψωραλέων

Κάτω από τον καπιταλισμό, εντούτοις, καμιά άλλη βάση και καμιά άλλη αρχή της μοιρασιάς δεν είναι πιθανή εκτός από την δύναμη».

Β.Ι. Λένιν (1915)

«Ο κύβος ερρίφθη». Με την αποδιδόμενη στον Ιούλιο Καίσαρα παροιμιώδη φράση σχολίασε η γαλλική Le Monde την περιοδεία του Ντέιβιντ Κάμερον στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, προκειμένου να θέσει τις νέες απαιτήσεις του βρετανικού ιμπεριαλισμού, να ν' αποφασίσει μετά αν θα προχωρήσει σε δημοψήφισμα για τις σχέσεις της Βρετανίας με την ΕΕ και τι περιεχόμενο θα έχει αυτό το δημοψήφισμα. Η Le Monde μαζί με τη γερμανική Suddeutsche Zeitung, την ιταλική La Stampa και την πολωνική Gazeta Wyborcza διεξήγαγαν από κοινού μια έρευνα για την πιθανότητα ενός Brexit και τις επιπτώσεις που αυτό θα έχει στην Ευρώπη.

Θριαμβευτής των πρόσφατων βρετανικών εκλογών ο Κάμερον, δεν έχει ν' αντιμετωπίσει την πίεση των «ευρωσκεπτικιστών» του Φάρατζ, τους οποίους νίκησε. Οφείλει να διαπραγματευθεί για λογαριασμό του βρετανικού χρηματιστικού κεφαλαίου. Στην περιοδεία του, που ξεκινά από την Κοπεγχάγη και αφού περάσει από Χάγη, Παρίσι και Βαρσοβία θα καταλήξει στο Βερολίνο, θέλει -όπως λέει- να διερευνήσει ποιες και τι βάθους «μεταρρυθμίσεις» μπορεί να εξασφαλίσει πρώτον στην εξαίρεση της Βρετανίας από τις ρυθμίσεις στην ελεύθερη διακίνηση προσώπων εντός της ΕΕ και δεύτερον στην προστασία του Σίτι από τις συνέπειες των κοινών ρυθμίσεων της Ευρωζώνης (κυρί-

ως στον τραπεζικό τομέα), οι οποίες επιδρούν στη Βρετανία μολονότι δε συμμετέχει στην Ευρωζώνη.

Όπως αναφέρει ο βρετανικός Τύπος, ο γερμανογαλλικός άξονας δεν κάθεται με σταυρωμένα χέρια περιμένοντας τον Κάμερον να θέσει τους όρους του. Ήδη, στην τελευταία συνάντησή τους στο Βερολίνο Μέρκελ και Ολάντ συμφώνησαν να προωθήσουν από κοινού μια σειρά μέτρα που θα «βαθύνουν την ευρωπαϊκή ενοποίηση», χωρίς να χρειαστεί αναθεώρηση των συνθηκών. Οι δυο τους θα ξανασυναντηθούν τη Δευτέρα 1 Ιούνη στο Βερολίνο, όπου έχουν καλέσει και τον Γιούνκερ. Όπως γράφει η Le Monde, η γερμανογαλλική συμφωνία οριστικοποιήθηκε στο περιθώριο της συνόδου κορυφής στη Ρίγα της Λετονίας και έχει σταλεί στον Γιούνκερ με τη μορφή συγκροτημένης μεταρρυθμιστικής πρότασης, η οποία μιλά για δημοσιονομική, οικονομική και κοινωνική σύγκλιση, που θα συνδυάζει τη γερμανική επιμονή στη νομισματική σταθερότητα (και την τήρηση του «χρυσού κανόνα» ως προς τα ελλείμματα) με το αίτημα των Γάλλων για περισσότερες επενδύσεις.

Από τα ρεπορτάζ του ευρωπαϊκού Τύπου μαθαίνουμε, επίσης, ότι ο Κάμερον, στις συναντήσεις που θα έχει στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, θα επικαλεστεί τη «σαφή εντολή» που πήρε από τους βρετανούς ψηφοφόρους, καθώς το πρόγραμμα των Τόρις, εν αντιθέσει προς αυτό των Εργατικών, προβλέπει σαφώς την πραγματοποίηση δημοψηφίσματος για το Brexit.

«Λαϊκή εντολή» στο τραπέζι ενδοκοινοτικών διαπραγματεύσεων; Όταν ο Τσίπρας τολ-

μησε να πει κάτι τέτοιο, πριν από κάνα δίμηνο, γέλασαν και τα τσιμέντα στις γκρίζες μητροπόλεις του ευρωπαϊκού Βορρά. Κι εμείς έχουμε «λαϊκή εντολή» του είπαν. Εκλεγμένες κυβερνήσεις είμαστε και δίνουμε λογαριασμό στα κοινοβούλια μας και στους ψηφοφόρους μας. Δεν μπορεί κάθε φορά που αλλάζει μια κυβέρνηση κράτους-μέλους να ζητάει διακριτική μεταχείριση και αλλαγή των κανόνων. Οι κανόνες ισχύουν για όλους.

Αυτά γράφτηκαν στον ευρωπαϊκό Τύπο, αλλά και ακούστηκαν από το στόμα παραγόντων όπως η Μέρκελ, ο Σόιμπλε, ο Ντεϊσελμπλουμ, ο Γιούνκερ και μια σειρά πρωθυπουργοί και υπουργοί Οικονομικών. Ακόμη και οι πιο μετριοπαθείς στις διαιτυπώσεις τους, όπως ο Ρέντσι και ο Ολάντ, έλεγαν πως πρέπει να παρθεί υπόψη η ψήφος του ελληνικού λαού, χωρίς όμως να παραβιαστεί κανένας από τους κανόνες της Ευρώνης. Στον Κάμερον, όμως, ουδείς τόλμησε να αντιτάξει αυτό το επιχείρημα. Βλέπετε, ο Κάμερον εκπροσωπεί τον βρετανικό ιμπεριαλισμό, ενώ ο Τσίπρας εκπροσωπεί τον κακομοιριασμένο ελληνικό καπιταλισμό, που είναι δεμένος με ισχυρές αλυσίδες εξάρτησης από τα ιμπεριαλιστικά κέντρα της Ευρωζώνης.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο βρετανικός ιμπεριαλισμός ζητάει εξαιρέσεις. Το είχε απαιτήσει (και πετύχει) η Θάτσερ, αλλά και αργότερα ο Μπλερ. Ο Κάμερον είναι αναγκασμένος να το θέσει με πιο απειλητικό τρόπο, εκβιάζοντας σημαντικές υποχωρήσεις των Γαλλογερμανών. Αν αυτές οι υποχωρήσεις γίνουν πράξη, τότε οι Τόρις θα πάρουν θέση υπέρ της παραμονής της Βρετανίας στην ΕΕ, στο πλαί-

Βρετανίας στην ΕΕ, που δε θα περιορίζει τη δράση του βρετανικού χρηματιστικού κεφαλαίου, ή αν θα υπάρξει Brexit. Δεν είναι, όμως, αυτό το θέμα τούτου του άρθρου. Θέμα του είναι η φύση της ΕΕ και η σχετική θέση του ελληνικού καπιταλισμού σ' αυτή.

Η σύντομη ανάλυση που έκανε ο Λένιν πριν από ακριβώς έναν αιώνα, απόσπασμα της οποίας παραθέσαμε στην αρχή, επιβεβαιώνεται συνεχώς. Η ΕΕ δεν είναι ένα υπερ-ιμπεριαλιστικό μόρφωμα, που ξεπερνά τα σύνορα και τις ιδιαίτερες επιδιώξεις κάθε ιμπεριαλιστικού κράτους. Η ΕΕ είναι μια διμπεριαλιστική συμμαχία, στο πλαίσιο της οποίας ανταγωνίζονται και συμμαχούν διαφορετικά ιμπεριαλιστικά κράτη, που εκπροσωπούν διαφορετικές μερίδες του χρηματιστικού κεφαλαίου, που παραμένει βασικά εθνικό, παρά τη διεθνοποίηση στην εξάπλωσή του. Γι' αυτό και ουδέποτε η πορεία της ενοποίησης ξεπέρασε τους «εθνικούς εγωισμούς», όπως αποκαλούν οι αθεράπευτοι «φεντεραλιστές» τις ιδιαίτερες επιδιώξεις του γερμανικού, του γαλλικού, του βρετανικού, του ιταλικού χρηματιστικού κεφαλαίου.

Αυτή η ιμπεριαλιστική συμμαχία περιλαμβάνει στο σύστημά της και μια σειρά χώρες μέσης καπιταλιστικής ανάπτυξης, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, οι οποίες εντάχθηκαν με όρους απόλυτης εξάρτησης. Η εξάρτηση αυτή δεν μπορεί να σπάσει με «λαϊκή εντολή» προς «ντούρους διαπραγματευτές». Μπορεί να σπάσει μόνο αν εξαναγκαστεί το απόστημα που ονομάζεται ελληνικός καπιταλισμός. Όσο δεν γίνεται αυτό, το αποτέλεσμα είναι προδιαγεγραμμένο.

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638